

Posiedzenie Biura Politycznego Komitetu Centralnego PZPR

(P) Biuro Polityczne KC PZPR na posiedzeniu w dniu 23 bm. rozpatrzyło informację o realizacji zadań związanych z rozwojem produkcji licencyjnych ciągników rolniczych.

Stwierdzono, że mimo osiagniętego postępu w wykonawstwie inwestycji występują pewne opóźnienia w robotach budowlano-montażowych oraz w

budownictwie mieszkań dla załogi.

Biuro Polityczne zwróciło uwagę na konieczność pełnego przestrzegania terminów oddawania do

Rytmiczna praca przemysłu Zakłady odrabiają zaległości z pierwszych dni tego roku

(P) Zakłady przemysłowe, odrabiające jeszcze zaległości z pierwszych dni bieżącego roku, osiągają coraz lepsze wyniki produkcyjne. Dzięki rytmicznej pracy i wysiłkowi załóg robotniczych, w wielu przedsiębiorstwach plan stycznia powolnie jest wykonywany.

Rytmicznie realizują zadania produkcyjne m. in. Śląskie Zakłady Mechaniczno-Optyczne „Opta” w Katowicach, które w br. dostarczą na rynek o 8,2 proc. więcej wyrobów niż w 1978 r. Wzrost ten nastąpił m. in. dzięki postępowi technologii i organizacji pracy, a także dzięki rozwojowi produk-

cji w nowym wydziale soczewek kontaktowych.

Intensywnie odrabiają zaległości zakłady „Lamina” w Pleszynie (woj. warszawski). Produkują one tu lampy nadawcze, mikrofalowe i przyrządy półprzewodnikowe wielkiej mocy. Produkcja „Lamin” ważna jest dla gospodarki narodowej ze względu na swoją uniwersalność. Na ostatnim posiedzeniu KSR podjęto zobowiązanie odrobienia strat do końca I kw. br.

Planowo realizują dostawy swych wyrobów Łódzkie Zakłady „Protomet”, specjalizujące się w produkcji urządzeń prasowniczych dla przemysłu odzieżowego oraz unikalnych maszyn i części zamiennych dla innych branż włókienniczych. Dotychczas wykonano już ok. 80 proc. planu miesięcznego.

W krakowskim „Stomilu” mimo ograniczeń energetycznych wykonanie miesięcznego planu produkcji rynkowej i eksportowej przekracza już 93 proc. „Stomil” zwraca szczególną uwagę na rytmiczność dostaw poszukiwanego gumowego sprzętu sanitarnego.

Dobre prace również zalega Zakłady Odzieży Sportowej i Turystycznej „PolSport” w Poznaniu. Codziennie wytwarza się tu kilkadziesiąt kompletów poszukiwanych przez klientów kombinizonów narciarskich w atrakcyjnych kolorach. Poznański „PolSport” — oprócz ocieplanych kurtek ortolionowych i spodni — szyje także kamizelki.

Dobre wystartowały do realizacji tegorocznych zadań zakłady budujące kurnie matrycowe Huty Stalowa Wola. Tarnobrzkie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego w rekordowo szybkim tempie wybudowało fundamenty dla podstacji elektrycznych, a także ławy fundamentowe pod niektóre inne urządzenia.

Szczególnie trudne zadania wykonują w br. Zakłady Mechaniczne „Górażdże” w Opole, wytwarzające podzespoły do ciągników. W zakładach tych postanowiono, że straty w produkcji powstałe na początku roku wyrównane zostaną drogą bardziej efektywnego wykorzystania czasu pracy, a więc dzięki poprawie organizacji produkcji oraz znacznemu zmniejszeniu absencji. (PAP)

Bukareszt pod śniegiem

BUKARESZT (PAP). 23 bm. po raz pierwszy od 5 dni na ulice Bukaresztu wyjechały samochody osobowe. Bez względu na zakaz (obejmujący także taksówki, samochody służbowe itp.) ich poruszanie się po stolicy Rumunii związane było z dużymi opadami śniegu, którego w takiej ilości nie było od 18 lat. 2 dni po ustaniu opadów nieprzerwanie dniem i nocą odśnieżano główne arterie Bukaresztu. Jednakże boczne ulice oraz dzielnice peryferyjne nadal są przykryte grubą warstwą śniegu. Często widzi się samochody, a niekiedy i autobusy unieruchomione w śniegu. Mimo odwołania zakazu wielu kierowców nadal nie korzysta z samochodów. Notuje się częste przerwy w komunikacji tramwajowej, trolejbusowej i autobusowej.

W odśnieżaniu i usuwaniu śniegu z centrum miasta poza służbami miejskimi i zakładami pracy uczestniczą praktycznie wszyscy mieszkańcy Bukaresztu. Do tej akcji skierowano m. in. młodzież ze szkół i wyż. (DOKOŃCZENIE NA STR. 4)

Synoptycy zapowiadają niewielkie ocieplenie

Informacja własna

(P) We wtorek nad ranem wystąpiły w kraju znaczne różnice temperatur. Najmroźniej było w Gdańsku, gdzie termometry wskazywały minus 19 st.; w Łebie i Elblągu notowano minus 14 st. W Warszawie było minus 8 st., a w Nowym Sączu zaledwie minus 3 st. Mimo niskiej temperatury w wielu rejonach kraju wystąpiły opady marnego deszczu, powodujące groźną dla pojazdów gołolódz na szosach i ulicach.

W południe nastąpiło ocieplenie. W Gdańsku termometry wskazywały minus 8 st., w Łebie minus 6 st. Lokalnie na południu, m.in. w Wadowicach notowano zero st.

Z południowego zachodu napływa nad Polskę nieco cieplejsze powietrze. W związku z tym na najbliższe dwa dni synoptycy zapowiadają w dzień temperaturę od minus 5 st. na północnym wschodzie, do plus 3 st. na południowym zachodzie, a minimalną odpowiednio od minus 7 st. do zera. (Ist.)

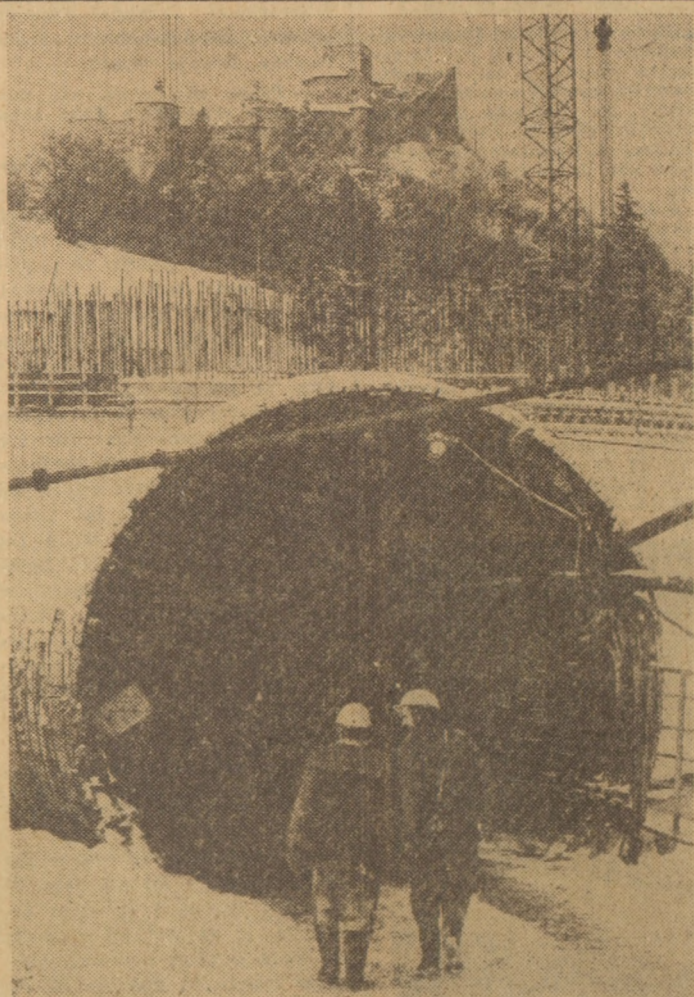
Prognoza pogody

(P) Jak podaje IMGW dziś w Warszawie będzie zachmurzenie duże. Opady śniegu lub marnego deszczu powodującego gołolódz. Możliwość mgły lub zamglenia. Temp. maks. w dzień ok. minus 3 st. Wiatr słaby i umiarkowany południowo-wschodni i południowy. Uwaga: drogi śliskie. (PAP)

KALENDARIUM

- Środa jest 24 dniem 1979 r. Do końca roku — 341 dni, w tym 286 dni roboczych.
- Słońce wschodzi o godz. 7.29, a zachodzi o godz. 16.08.
- Imieniny obchodzą: Feliks, Milena i Rafał.

- Czwartek jest 25 dniem 1979 r. Do końca roku — 340 dni, w tym 285 dni roboczych.
- Słońce wschodzi o godz. 7.28, a zachodzi o godz. 15.09.
- Imieniny obchodzą: Tatiana, Miłoz i Paweł. (J.L)

Budowa na Dunaju. Mimo niesprzyjających warunków atmosferycznych trwa budowa zbiornika wodnego i zapory na Dunaju w Czorsztynie (woj. nowosądeckie). Oto powstający tunel energetyczny. CAF-Moset

Piotr Jaroszewicz przyjął ambasadora PRL w Hiszpanii

(P) 23 bm. prezes Rady Ministrów Piotr Jaroszewicz przyjął ambasadora PRL w Hiszpanii Eugeniusza Noworytę. (PAP)

8,5 tys. samolotów na eksport z mieleckiej WSK

(P) Z mieleckiej WSK PZL wyłazły ostatni z serii 8500 samolot. Otrzymał on wielozadaniowy „AN-2”, produkowany i eksportowany już od ponad 20 lat. Wśród pozostałych jest pierwszy w świecie samolot rolniczy o napędzie odrzutowym „M-15”, samolot szkolno-treningowy „TS-Iakra” i in.

Mieleckie samoloty eksportowane są do 15 krajów, przy czym lista nabywców samego tylko samolotu „AN-2” obejmuje 14 państw. Najstarszym i największym importerskim mieleckiego sprzętu latającego jest Związek Radziecki, gdzie na liniach wewnętrznych mieleckich „Antków” lata blisko 7,5 tys.

Perspektywy dalszego rozwoju eksportu samolotów z mieleckiej WSK są pomyślne. Kontynuowana jest produkcja samolotów „AN-2”, które otrzymała w br. po raz pierwszy Turcja. Rozwijać się będzie także eksport „M-15” oraz najnowszej konstrukcji „Izmir-rolniczej” — samolotu PZL M-18 „Dromader”. Seryjna produkcja tego ostatniego modelu rozpoczyna się w br. (PAP)

KSR w drukarni na Marszałkowskiej

Regularnie i oszczędnie

Informacja własna

(P) Tu drukowana jest „Polityka”, „Kultura”, „Forum”, „WiK” i wiele innych wydawnictw. A przede wszystkim — nasza gazeta — „Życie Warszawy”. Dzięki bardzo wydajnej pracy, zaangażowaniu kadry Prasowych Zakładów Graficznych z ul. Marszałkowskiej — gazety i tygodniki zawsze ukazują się w przewidzianym terminie. Nawet największe

Końcowa faza podnoszenia wraka norweskiego masowca

(P) W końcową fazę weszła już akcja podnoszenia z dna Świny norweskiego masowca m/s „Aisa”. Statek ten, który 13 października ub.r. w wyniku kolizji zatonął w rejonie „Świnoportu” już ponad trzy miesiące znajduje się pod wodą.

Ostatnio dzięki poprawie pogody wzrosło tempo prac związanych z podnoszeniem wraku. Ekspertyzy techniczne w tej niezwykle trudnej operacji, zakończyły już rozładunek statku, na miejscu znajduje się sprzęt niezbędny do wydobycia jednostki. Jeżeli zatem warunki atmosferyczne nie pogorszą się za kilka dni, m/s „Aisa” wydobyt zostanie na powierzchnię. (PAP)

atyczny mrozy nie „zmogły” zalogi.

Podczas obrad Konferencji Samorządu Robotniczego, które odbyły się 23 bm. pozytywnie oceniono osiągnięcia ubiegłoroczne. Sprzedaż wyrobów własnej produkcji i usług osiągnęła 103 proc. obrotów kosztów własnych o 260 tys. zł — co najwazniejsze — zmniejszono straty w procesie drukowania o 440 tys. zł. Wysoka była także wydajność pracy; tylko z tytułu lepszej organizacji procesu poligraficznego uzyskano 900 tys. zł.

Na uzyskanie tych pozytywnych wyników w znacznym stopniu wpłynęło wprowadzenie szeregu zmian technologicznych, opracowanych w ramach postępu technicznego i racjonalizacji. Zmodernizowano m. in. dział stereotypii, zmniejszono transport rol papieru do agregatów rotacyjnych, wprowadzono konteneryzację dostaw czarnej farby gazetowej itd. W kilku przypadkach zastosowano do obróbki chemikalia krajowe zastępujące importowane.

Zwiększone zadania na ten rok są limitowane przez przydział papieru dla poszczególnych wydawnictw. Stąd głównym wysiłkiem drukarzy skupiać się będzie na maksymalnym oszczędzaniu gospodarowaniu papierem, chemikaliami i materiałami fotograficznymi tak, aby zmniejszyć straty w procesie produkcyjnym. Podjęto też zobowiązanie wytworzenia dodatkowych ilości klisz dla innych drukarni, opakowań a nadrukami itd., wartości 500 tys. zł.

W czasie dyskusji wiele miejsca poświęcono sprawom naboru i szkolenia nowych kadr dla potrzeb poligrafii. Drukarnia na Marszałkowskiej odczuwa ciągle niedobór zecerów, mechaników maszyn rotacyjnych i in. — a chętnych wciąż brak. Postulowano nawiązanie ściślejszej współpracy ze stołecznym Technikum Poligraficznym. Wiele miejsca w obradach zajmowały także sprawy socjalne — zalogi organizacja wypoczynku, poprawa warunków pracy i opieka zdrowotna. (kmt)

Praca naprawdę potrzebna

Rozmowa z Ireną Korelin
dyrektorką przedszkola nr 166, laureatką Nagrody m. st. Warszawy

(P) — Tyle pięknych, świeżych kwiatów w każdym wazonie. Nie ma wątpliwości, że to pokój laureatki...

— Rzeczywiście, gratulacji, dowodów życzliwości, sympatii otrzymyłam w ostatnich dniach bardzo wiele. I to nie tylko od najbliższych, przyjaciół, moich obecnych przedszkolaków i ich rodziców. Odbierałam dziesiątki telefonów od rodziców dzieci, które uczęszczały do naszego przedszkola wiele lat temu. Ba od samych dzieci, które dawno przestały być przedszkolaki, a mają własne pociechy.

— Kieruje Pani od wielu lat tym samym przedszkolem?

— Minęło już 27 lat, od chwili gdy powierzono mi tę placów-

PRZEDSTAWIAMY wyróżniających się pracowników Rejonu Dróg Publicznych w Mławie, którzy w dniach ostrego ataku zimy ofiarnie pracowali odśnieżając drogi rejonu i utrzymywali plugi śnieżne i piaskarki w stanie stałej gotowości. Na zdjęciu: od lewej Franciszek Maliszewski, Wincenty Dankowski, Zdzisław Imielski, Henryk Grabkowski i Lech Nowakowski. Fot. Zdzisław Kwilecki

W cementowni „Górażdże”

Nowoczesna technika — wysoka efektywność

Informacja własna

(P) O cementowni „Górażdże” na Opolszczyźnie kilka lat temu pisało, tak jak w tej chwili pisze i mówi się o budowie fabryki celulozy w Kwidzynie, czy fabryce traktorów w Ursusie, czyli o wielkich inwestycjach.

Cementownia „Górażdże” powstała w okresie wielkiego boomeru inwestycyjnego w przemyśle cementowym w latach 1973—76, w kooperacji z duńską firmą Smidt.

Jest najnowocześniejszą w Europie — twierdzą specjaliści. Wszystkie wskaźniki zużycia jak i wydajności na tle pozostałych cementowni w województwie opolskim są nieporównywalne. Cementownia została wybudowana właśnie po to, aby produkowała dużo cementu i przy jak najmniejszych nakładach.

— Myślę, że nadzieje, jakie wiązano z cementownią, zostały spełnione — mówi dyrektor naczelny mgr inż. A. Sołtysek.

W roku ubiegłym wyprodukowano ponad 2 mln 120 tys. ton cementu, plan wykonano w 101,8 proc. Zadania eksportowe wykonano w ponad 118 proc. sprzedano 600 tys. ton cementu. Przy takiej dynamice eksportu niedługo zostanie zwrócone dewizy, jakie wydano na jej budowę. — Ale najważniejszą osiągnięciem roku 78 jest stabilizacja załogi — mówi dyrektor Sołtysek. Przemysł cementowo-wapieniowy jest uciążliwy zarówno dla środowiska jak i zatrudnianej załogi. Uciążliwość wynika przede wszystkim z wysokiego zapylenia. W „Górażdżach” przezwyciężono kłopoty fluktuacji kadr, obecnie na ponad 3 tys. pracowników niewiele zmienia pracę w ciągu roku. W niektórych cementowniach na Opolszczyźnie wskaźnik ten wynosi około 30 proc. Na stabilizację załogi w „Górażdżach” wpłynęły dwie sprawy. Po pierwsze — zastosowanie wysokiej techniki zmineralizowało zapylenie oraz po drugie: rozwiązuje się problem mieszkaniowy załogi. W ubiegłym roku zakład wybudował

wał ponad 300 mieszkań, a w br. zbuduje ok. 400.

Z taką załogą i w takim nowoczesnym zakładzie (całkowicie automatyzowanym) trudno wyobrazić sobie, aby zaplanowane zadania nie zostały wykonane.

Coraz więcej produkuje się w „Górażdżach” cementu, który charakteryzuje się lepszą jakością i wytrzymałością oraz tzw. cementem szybkosprawnym. Uzyskał on nomenklaturę 350 oraz 450. Liczby te oznaczają docelową maksymalną wytrzymałość w KG na cm kw. Beton wytworzony z tego cementu szybciej osiąga wytrzymałość, a zastosowany w fabrykach domów może zwiększyć ich wydajność. W roku bieżącym planuje się wzrost produkcji o 2,2 proc.

— Nie jest to dużo — mówi dyrektor — ale jest to plan realny, który bez względu na trudności powinien być wykonany.

A kłopoty w tym zakładzie są podobne do kłopotów w innych zakładach produkcyjnych... Doba postępu pieca w cementowni „Górażdże” równa jest stracie ponad 3,5 tys. ton klinieru, a godzina postępu miły na cementu około 140 ton finalnego wyrobu. Ale nie trudności energetyczno-węglowe są najważniejsze. Najgorzej jest z transportem. Zdarza się, że na składach bywa kilkadziesiąt tysięcy ton cementu.

Dyrektor Sołtysek: „najbardziej martwi nas brak transportu do wapna. W ubiegłym roku mieliśmy poważne kłopoty z wywozem tego produktu. Wapna nie można składować, możemy tylko produkować, na ile będziemy mieli pokrycie w transporcie”. Podobne sytuacje występują we wszystkich cich

(A) DOKOŃCZENIE NR STR. 3

Siepacze Pol Pota wymordowali przed ucieczką więzionych mieszkańców Phnom Penh

Dziennikarskie relacje ze stolicy Kambodży

MOSKWA (PAP). Kiedy oddziały sił rewolucyjnych Kambodży weszły 7 stycznia o 12.30 czasu miejscowego do Phnom Penh już w pierwszym napotkanym budynku dawnej szkoły, przekształconej przez reakcyjną klikę w więzienie, odkryli przerażający widok. Cały teren budynku, wraz z balkonami, zagrodzony był drutem kolczastym. W dawnych klasach leżały trupy więźniów, zabitych przez klikę przed ucieczką. Więźniowie byli przywiązani łańcuchami do metalowych haków wbetonowanych w podłogę.

Ciała zamordowanych więźniów znajdowano w hotelach, salach kinowych, restauracjach i w pagodach. Wszystkie te obiekty zostały zamienione w więzienia. Zaś kiedy nadszedł kres panowania reakcyjnej kliky dopuściła się ona mordów

Masowe morderstwa ludzi, pogarda dla godności ludzkiej, faszystowski terror to rzeczywistość, która zasugerowała przez Pekin linii „radikalnej rewolucji społecznej” we wszystkich dziedzinach”. Setki tysięcy mieszkańców Phnom Penh zostały zamordowane, reszta przesłano do obozów pracy przymusowej w różnych częściach kraju, gdzie ludzie podlegali „przymusowej kolektywizacji”. Żony oddzielono od mężów, a dzieci od rodziców.

Specjalny wysłannik „Prawdy” Walerian Skworcow w swej korespondencji informuje, że obecnie życie zaczyna powracać do normy. Wygnała ludność powraca po trzech latach do swoich domów, uruchamia się na nowo elektryczne i wodociągowe przyrządy, do działania zakłady przemysłowe.

Agencja SPK przekazała raport z jednego portu globalnego kraju. Kompong Som. Istniejąca tam rafineria została spalona. W pięciu magazynach portowych znaleziono pojemniki z częściami zamiennymi do samolotów i pojazdów oraz belami bawełny. Również ten ważny ośrodek gospodarczy powraca powoli do życia. (P)

Chomeini wraca w piątek do Teheranu W Iranie - demonstracje

LONDYN, PARYŻ (PAP). Agencje prasowe piszą z Teheranu, że oczekuje się tam na przybycie po 15-letniej emigracji czołowego działacza opozycyjnego i przywódcy szytów irańskich, ajatollaha Chomeiniego. Jak już podawaliśmy, jego przyjazd do stolicy Iranu spodziewany jest w piątek, 28 bm.

Tymczasem przebywający we Francji Dżalal Teherani, który w poniedziałek zrezygnował ze stanowiska przewodniczącego Irańskiej Rady Regencyjnej oświadczył w Paryżu, że Rada jest organem nielegalnym. Teheran spotkał się w Paryżu z ajatollahem Chomeinim.

W Iranie utrzymuje się napięcie. Trwają demonstracje wymierzone przeciwko monarchii i rządowi Szapura Bachtia-ara. Wtorkowe dzienniki teherańskie piszą, że w poniedziałek w Rezaieh — mieście położonym w zachodniej części Iranu — doszło do starć między miejscowymi wojskami, które zorganizowało demonstrację promonarchistyczną, a przeciwnikami monarchii. Według dziennika „Nkayhan” zginęło 8 osób, w tym 4 żołnierzy. (P)

Witaminy zimą

Dobre zaopatrzenie stolicy

Informacja własna

(P) Warszawiacy i mieszkańcy stołecznego województwa nie mają specjalnych powodów do narzekania na zaopatrzenie sklepów z warzywami i owocami. Wygląda na to, że zgromadzone jesienią rezerwy wystarczą z powodzeniem na pokrycie zimowych potrzeb. Jeśli chodzi o warzywa, to niezależnie od posiadanych rezerw WSO prowadzący cały czas skup od indywidualnych producentów. Jeśli zdarzają się w sklepach sporadyczne braki, to wynikają one z trudności transportowych lub nie złożonych w porę zamówień przez kierownika placówki.

W końcu listopada w magazynach WSO i w składach u gospodarzy, którzy przechowują u siebie część zakontraktowanych przez handel towarów, znajdowało się 18 tys. 800 ton warzyw.

W połowie stycznia pozostało ich jeszcze 13 tys. ton, nie ma więc wątpliwości, że rezerwa wystarczy do kwietnia. Jest jeszcze np. 2.800 t cebuli, 2.400 t kapusty, 2.800 t marchwi, 1.400 t buraków, 1000 t pietruszki, 800 t selerów, 600 t porów. Nietety, warzywa nie przechowują się w tym roku najlepiej, sporo się psuje tak, że przygotowanie ich do sprzedaży wymaga od pracowników WSO wiele starań i wysiłku. Dziennie dostarcza się teraz do sklepów stolicy i województwa ok. 150 t warzyw. Jedną trzecią stanowią wyroby paczkowane, które otrzymują sklepy samoobsługowe. Podobnie — z kiszunkami. 750 t kapusty i 600 t ogórków, to ilości, zdaniami WSO — wystarczające.

(B) DOKOŃCZENIE NA STR. 2

powołanie. Lubiałam zajmować się dziećmi, nawet wtedy, kiedy sama byłam prawie dzieckiem. Przed wojną rozpoczęłam naukę w seminarium dla wychowawczyń przedszkoli, a później, już pracując, ukończyłam studium nauczycielskie i wyższe, jak się to czasem mówi,

gdy powierzono mi tę placów-

Notatki z Wiejskiej

Pochwała
PKP w Zbąszynku

(P) Posłowie z sejmowej Komisji Komunikacji i Łączności zajmowali się ostatnio — zgodnie z uchwalonym jesienią 1978 r. programem pracy — sprawami kadr dla PKP. PKS. Wzywali oddziały PKS w Warszawie, Grodzisku Mazowieckim i innych miastach, odwiedzali dyrekcje PKP i weszli koleje.

Jakie zebrały uwagi, jaki jest obraz stanu faktycznego? W PKS brakuje 1160 kierowców i pomocników kierowców. Nie tędy dziwnego, że kierowcy muszą pracować w godzinach nadliczbowych. W 1977 roku na każdego pracownika w PKS przypadało średnio 438 godzin nadliczbowych. Jak stwierdził poseł Marian Zioliński (PZPR), ludzie odchodzą z pracy w PKS ze względu na ciężkie warunki i na — uposażenie. W ciągu ostatnich trzech miesięcy 1978 r. odeszło z I Oddziału PKS w Warszawie 36 monterów, legitymujących się stażem pracy od 6 do 25 lat, a więc — dobrych fachowców. W nowych miejscach pracy zyskali 2-5 tys. zł miesięcznie. W Grodzisku Mazowieckim w ciągu roku wymieniła się jedna trzecia załogi.

Wniosek? Resort komunikacji, PKS powinny zadbać przede wszystkim o poprawę warunków socjalno-bytowych i o poprawę warunków pracy. O kadrowej sytuacji w kolejnictwie mówił poseł Adam Fuszara (PZPR). PKP zatrudnia 372 tys. osób. Brakuje ludzi w zespołach manewrowych, w drużynach trakcyjnych i pociągów, a także przy naprawie taboru i nawierzchni kolejowych. Braki kadrowe lata się wyczuć po godzinach nadliczbowych, które z roku na rok widać. Nie dziwnego, że ludzie zmieniają pracę, fluktuacja na kolejach jest wysoka. W niektórych DOKP wynosi 19,3 proc., w niektórych sięga 34,9 proc.

Jaka na to rada? Zdaniem posłów niezbędna jest moder-

Opóźnienia na budowie

wrocławskich „Azotów-2”

(P) Mimo pewnego przyspieszenia tempa prac na budowie wrocławskich „Azotów-2”, tj. obryzgiem kompleksu obiektów do produkcji polichloru winylu, nadal notuje się opóźnienia sięgające wielu miesięcy.

Tak jest m. in. w ciepłowni, wznoszonej głównie przez brygadę „Beton-Stal” i „Energomontaż”. Wykonawcy tłumaczą powstałe zaopóźnienia nieterminowymi dostawami materiałów oraz maszyn i urządzeń, a także brakami kadrowymi, szczególnie w grupie betonarzy, monterów i spawaczy. Podobne opóźnienia mają na swym koncie ekipy „Chemomontaż”, budujące wytwórnię chloru. Firmy tej brakuje nie tylko ludzi, lecz także materiałów i detali potrzebnych przy wznoszeniu hali elektrolizatorów oraz kompresorowni.

Słomacz tempo robót na placu budowy wrocławskiego kombinatu chemicznego powoduje ciągłe zmiany harmonogramu prac, a w konsekwencji przesuwanie dat oddania do eksploatacji poszczególnych wytwórni. (PAP)

Uwaga kierowcy
GOŁOŁĘDŹ!

Informacja własna

(P) Na śliskich szosach i ulicach naszych miast doszło do tragicznych wypadków. Są zabił i ranni.

W Szczecinie „Syrena” prowadzona przez Kazimierza L. wpadła w poślizg na oblodzonej jezdni i uderzyła w tył zaparkowanego przy krawężniku samochodu ciężarowego marki „Jelcz”. W rozbitej „Syrenie” pasażer kierowcy, Zbigniew K. poniósł śmierć na miejscu, a kierowca w stanie bardzo ciężkim przewieziony został do szpitala.

W miejscowości Szyce, woj. krakowskie, „Nysa” prowadzona przez Czesława A. wpadła w poślizg i zderzyła się z ciężarówką marki „Star”. Kierowca oraz siedem osób (w tym czworo małych dzieci) zostało ciężko rannych. (J.L.)

Kronika sądowa

10 lat więzienia
za fałszowanie
dokumentów
przy zakupie książek

(P) Na 10 lat pozbawienia wolności skazana została przez Sąd Wojewódzki w Bydgoszczy b. bibliotekarka Zakładów Sądowych w Janikowie — Pelagia Gałkowska. W okresie swej pracy fałszując dokumenty o trzymywane przy zakupie książek przewiezła ona sobie blisko 450 tys. złotych pochodzących z funduszy zakładowych.

Sąd Wojewódzki biorąc pod uwagę wysoka szkodliwość społecznej czynu oskarżonej orzekł także częściową konfiskatę jej mienia oraz pozbawił ją praw publicznych na okres pięciu lat. Skazana będzie musiała też zapłacić grzywnę w sumie 100 tys. zł oraz zwrócić Janikowskiemu Zakładowi Sądowym przysługującą kwotę. (PAP)

Problem nie tylko resortu oświaty

Mieszkania dla nauczycieli

Informacja własna

(P) Sytuację mieszkaniową nauczycieli obrazują następujące dane: na 312 tys. rodzin — 31 tys. nie ma mieszkania, 95 tys. ma mieszkania poniżej ustalonych norm.

W 19 tys. mieszkań jest prymitywne wyposażenie techniczne, a 9,5 tys. rodzin ma mieszkania o „dużym zużyciu technicznym”, czyli nadające się do wyburzenia.

W maju 1977 r. problem mieszkaniowy stał się przedmiotem dyskusji na plenarnym posiedzeniu ZG ZNP. Ustalono, że do 1980 r. mieszkania otrzymać ma 51 tys. rodzin (w tym — 20 tys. na wsi) znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji. Ustalono też, że fundusz mieszkaniowy, którym mają dysponować kuratoria, powinien wynosić 1 proc. osobowego funduszu państwa.

Drogi uzyskiwania mieszkań są różne: adaptacje np. przerabiania się lokale opuszczone

w wyniku reorganizacji szkół, udziela się pożyczek na budowę domków jednorodzinnych. Zwłaszcza na wsi i w małych ośrodkach ta forma pomocy cieszy się szczególnym powodzeniem — można otrzymać do 240 tys. zł, z czego 150 tys. bardzo nisko oprocentowane.

Rozwiązanie sytuacji mieszkaniowej w wielu wypadkach mogłyby ułatwić spółdzielnie mieszkaniowe, z którymi resort oświaty ma od kilkunastu lat podpisane porozumienie. Jednak dość często przepisy spółdzielczości taką pomoc utrudniają. Np. na wsi (przynajmniej, że w ośrodkach do 2 tys. mieszka-

kańców nauczyciele mają zapewnione bezpłatne lokum) wiele mieszkań zajmują emeryci. Problem jest o tyle delikatny, że z jednej strony trudno przeciw wywaterowaniu starszego człowieka, z drugiej — nie ma gdzie mieszkać młoda kadra. Z rozważań ZNP wynika, że niezbędne nauczyciele zakładali sobie książeczki mieszkaniowe w pobliskich miastach, by po przejściu na emeryturę przeprowadzić się do własnego mieszkania, zwalniając służbowe. Jednak wydana ostatnio zarządzenia nie pozwalają spółdzielniom przydzielać mieszkań osobom zameldowanym w innym miejscu.

Inny problem to mieszkania należące do szkolnictwa, a zajmowane przez ludzi z oświaty nie związanych (1500 izb mieszkaniowych nie mających z zawodem nauczycielskim nic wspólnego, w woj. wrocławskim — aż 74 mieszkaniów). Czasem jest to wina władz miejscowych, czasem — przepisów. Np. kuratoria mają prawo zakładać książeczki mieszkaniowe, ale już nie przydzielają mieszkań właścicielom staje

się konkretna osoba. Gdyby oświata mogła swobodnie dysponować spółdzielczymi lokalami, z pewnością przyczyniłoby się to w dużym stopniu do stabilizacji kadry nauczycielskiej, a problem jest o tyle istotny, że spółdzielczość powoli zaczyna wkraczać na teren gmin.

Są jednak województwa, w których problem mieszkaniowy udaje się jakoś rozwiązywać. Np. na Rzeszowszczyźnie i Kielecczyźnie, gdzie z władzami oświatowymi ściśle współpracują władze wojewódzkie. W dawnym powiecie grójeckim domy dla nauczycieli wybudowano w dużym stopniu w czynnie społecznym. Godny upamiętnienia jest też przykład Sarzyny (woj. rzeszowskiej): tamtejsze zakłady chemiczne postawiły osiedle, w którym mieszkać mieli nauczyciele.

Taką współpracę — budowę wspólnych osiedli ze wspólnymi funduszami — powinny także podjąć władze gmin. PGR i kółka rolnicze. Rozwiązanie sprawy mieszkań dla nauczycieli leży przecież w interesie nie tylko resortu oświaty. (H.Z.)

Mirosław Hermaszewski
wśród specjalistów
od teledetekcji

(P) Ośrodek Przetwarzania Obrazów Lotniczych i Satelitarnych Instytutu Geodezji i Kartografii w Warszawie przystąpił do analizy przekazanych naukowcom polskim przez rząd „Interkosmos” przy AN ZSRR kilkunastu fotografii terytorium Polski, wykonanych przez Mirosława Hermaszewskiego i jego radzieckiego dowódcę — Piotra Klimka podczas lotu na pokładzie zespołu orbitalnego „Sojuz 30” — „Salut 6” — „Sojuz 29”.

Zdjęcia te były dokonywane według opracowanego w OPOLIS programu kompleksowego eksperymentu „Ziemia”, służącego zbadaniu możliwości wykorzystania metod teledetekcji dla potrzeb nauki i gospodarki.

23 bm. Ośrodek Przetwarzania Obrazów Lotniczych i Satelitarnych odwiedził ppłk M. Hermaszewski, zapoznając się z plonem swojej pracy na orbicie. Jak poinformował prezes Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii — Czesław Przewoźnik, fotografie z orbity obojętniejsze zostaną wkrótce przekazane placówkom badawczym i gospodarczym.

Za udział w przygotowaniu i realizacji eksperymentu „Ziemia” M. Hermaszewski został odznaczony Złotą Odznaką „Za służbę dla Geodezji i Kartografii”. (PAP)

W cementowni
„Górażdzie”

(A) DOKOŃCZENIE ZE STR. 1
mentowniach, czy też zakładach wapniowych Opolszczyzny. A szkoda, gdyż cementu i wapna brakuje, potrzebne są nie tylko budownictwu.

Sytuacja transportowa w cementowni „Górażdzie” poprawiła się z chwilą oddania do eksploatacji tamociągów do Odry, skąd cement drogą wodną powędruje dalej.

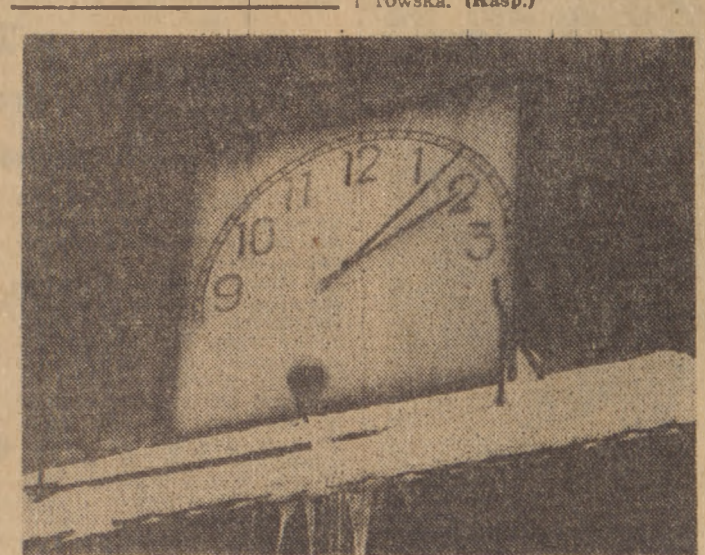
Zakład w „Górażdach” spełniać wiec pokładane w nim nadzieje. Produkuje się tutaj dużo i tanio. W zakładzie zapewnią, że mimo niewielkich opóźnień spowodowanych nagłym atakiem zimy, plan w tym roku powinien zostać wykonany. JANUSZ A. WIECZOREK

Do 50 krajów — eksport
maszyn budowlanych
ze Stalowej Woli

(P) Do ponad 50 krajów docierają wyroby produkowane przez Hutę Stalową Wolę (woj. tarnobrzeskie). Lista maszyn budowlanych, eksportowanych za pośrednictwem PHZ „Bumar” zawiera kilkadziesiąt pozycji. W minionym roku wartość eksportu wyniosła 742 mln zł dew.

Największą popularnością wśród zagranicznych odbiorców cieszą się min. ładowarki kołowe i ciągniki gąsienicowe, służące do prac ziemnych w trudnym terenie, przystosowane również do robót przeładunkowych i leśnych oraz kilka typów żurawi kratowych i teleskopowych. Cenione są również za granicą betoniarzki samochodowe, a także wózki akumulatowe.

Do głównych odbiorców stalowych maszyn budowlanych należą m.in. Angolia, Libia, Jugosławia, RFN, Pakistan, W. Brytania, USA, a wśród krajów socjalistycznych — Związek Radziecki, Czechosłowacja, Rumunia, Bułgaria i NRD. (PAP)

Fot. Zbigniew Furman

KRONIKA DYPLMATYCZNA

(P) Marszałek Sejmu Stanisław Gucwa, przyjął ambasadora Republiki Kuby Raula Fornell Delgado, który sioły mu wizytę w Sejmie w związku z rozpoczę-

ciem misji dyplomatycznej w Polsce.
(P) Warszawę opuścił dotychczasowy ambasador Demokratycznej Republiki Afganistanu w Polsce Abdul Karim Mustaghni.

WIZYTY — SPOTKANIA — ROZMOWY

23 bm. wiceprezes Rady Ministrów Tadeusz Pyka przyjął ambasadora Republiki Kuby Raula Fornell Delgado.

PAP DONOSI W SKRÓCIE

Ocenie wyników gospodarczych za ub. r. oraz nakreśleniu głównych kierunków działania w gospodarce woj. sieradzkiego w br. poświęcone było 23 bm. plenum KW PZPR w Sieradzu.

Mimo obciążających trudności, jakie towarzyszyły realizacji planów gospodarczych, rok 1978 uznano za dalszym postępem w rozwoju polskiej gospodarki.

Na zaproszenie Komitetu ds. Rady i Telewizji przybył w Polsce delegacja Telewizji Portugalskiej z przewodniczącym Joao Soares Louro.

23 bm. I zastępcę przewodniczącego Komitetu ds. Rady i Telewizji Eugeniusz Patyk oraz Joao Soares Louro podpisali protokół o współpracy w dziedzinie telewizyjnej na 1979 r., który stanowiłby uzupełnienie umowy między obu organizacjami telewizyjnymi zawartej w marcu 1976 r. Przewidywano m. in. rozszerzenie wymiany materiałów z różnych dziedzin życia obu krajów, szerokie uwzględnienie przez TV Portugalską tematów dotyczących PR i organizację przeglądów produkcji telewizyjnej.

23 bm. odbyło się w Kaliszu spotkanie aktywów miejscowej Izby Rzemiosłniczej. Omówiono planowane od dwóch lat inicjatywy zmierzające do rozwoju rzemiosła i usług w woj. kaliskim. W ramach tego regionu pracuje prawie 11 tys. osób, a wartość produkcji w ub. roku wyniosła 1,1 mld zł. Nadzwyczajnie uczestniczył przewodniczący CK SD — Tadeusz W. Mytnicki.

W związku z 34 rocznicą wyzwolenia przez żołnierzy Armii Radzieckiej hitlerowskiego obozu koncentracyjnego Auschwitz-Birkenau w miejscowym Muzeum Martyrologii odbyło się spotkanie przedstawicieli Głównego i Krakowskiej (Okręgowej) Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce oraz przedstawicieli Czechosłowackiej Państwowej Komisji ds. Ścigania Zbrodniarzy Hitlerowskich. Omówiono dotychczasowe wyniki i

wiono dotychczasowe wyniki dochożeń w sprawie zbrodni popełnionych przez hitlerowców na więźniach tego obozu; uzgodniono także przedsięwzięcia w zakresie gromadzenia materiałów obciążających zbrodniarzy hitlerowskich pozostających jeszcze na wolności.

Z inicjatywy Zarządu Województwa ZBoWiD woj. stołeczkiego VII sesji polsko-kubańskiej komisji współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej.

23 bm. rozpoczęło się w Warszawie trzecie międzynarodowe spotkanie UNISIST realizowanego w ramach UNESCO programu informacji naukowej i technologicznej Narodów Zjednoczonych. Warszawskie spotkanie poświęcone jest oddziaływaniu nowoczesnej technologii informacyjnej na planowanie działalności państw w zakresie informacji naukowo-technicznej i ekonomicznej.

23 bm. odbyło się w Warszawie — z okazji 36 rocznicy przełamania blokady Leningradu i zbliżającej się 61 rocznicy powstania radzieckich „sił zbrojnych”, spotkanie Polaków — członków klubu b. żołnierzy Armii Radzieckiej.

Produkcję świątecznych tarcz telefonicznych, podjął zakład tarcz numerycznych Radomskiej Wytwórni Telefonów w Radomiu — Golebiewie Tarcze można montować we wszystkich modelach telefonów.

W grudniu ub. r. przyszła na świat Beata Pazera, córka Elżbiety i Włodzimierza, górnik kop. „Sztosie” w Katowicach. Stało się to w niezwykle okolicznościach — w samochodzie „Volvo 122”. Kierowcą FKM postanowił ojać patronat nad Beatką, a zalogą ufundowała jej książeczkę mieszkaniową z wkładem 10 tys. zł.

KRONIKA ZMIAN KADROWYCH

(P) Prezes Rady Ministrów po zasięgnięciu opinii Wojewódzkiej Rady Narodowej we Wrocławiu, powołał na stanowisko wojewody wrocławskiego Janusza Owczaraka, dotychczasowego wojewody legnickiego.

Jednocześnie prezes Rady Ministrów odwołał z tego stanowiska Zbigniewa Kierwacza, w związku z przejściem do pracy w administracji gospodarczej.

Janusz Owczarek urodził się 1932 r. w Sochaczewie w rodzinie inteligentycznej. Posiada wykształcenie wyższe prawnicze.

Pracę zawodową rozpoczął w 1949 r. Pełnił szereg odpowiedzialnych funkcji w aparacie partyjnym i administracji państwowej M. in. w latach 1960—1968 był sekretarzem Prezydium MRN w Jeleniej Górze, a następnie sekretarzem KW PZPR w Jaworze. W 1968 r. wybrany został I sekretarzem KW PZPR w Nowej Rudzie i funkcję tę pełnił do 1970 r. tj. do chwili wyboru na stanowisko sekretarza KW PZPR we Wrocławiu. Z dniem 1 czerwca 1973 r. prezes Rady Ministrów powołał go na stanowisko wojewody legnickiego. (PAP)

Praca naprawdę potrzebna

(C) DOKOŃCZENIE ZE STR. 1

— Jest pani warszawianką?
— Tak, urodziłam się w Warszawie, na Mokotowie, całe życie mieszkam w stolicy, tu pracuję. I chyba dlatego nagroda miła tak bardzo mnie cieszy, tak wzrusza.

— Już wcześniej otrzymała Pani srebrną i złotą honorową odznakę „Za Zasługi dla Warszawy”, „Srebrny i Złoty Krzyż Zasługi, Medal XXX-lecia, a w 1976 r. Nagrodę Ministra Oświaty...

— Wszystkie wyróżnienia, nagrody sprawiły mi ogromną radość i satysfakcję, jest to bowiem wyraz pozytywnej oceny mojej pracy zawodowej i społecznej. A uznanie, w różnych formach, jest przecież każdemu człowiekowi zaangażowanemu w swoją działalność bardzo potrzebne. Dodaje zapału.

— Praca zawodowa nie wyczerpuje wszystkich Pani zainteresowań?

— Nie, choć bardzo absorbuję. Dyrektor przedszkola łączy bowiem w sobie wiele funkcji. Jest wychowawcą najmłodszych — kilkanaście godzin w tygodniu prowadzi zajęcia z dziećmi, ale też kieruje ponad 20-osobowym zespołem, jest gospodarzem placówki, odpowiedzialnym za jej mienie, wyposażenie. Jest więc czymś więcej, niż wychowawcą. Ale nie wyobrażam sobie życia bez pracy społecznej. Jestem członkiem PZPR, od dziesięciu lat członkiem WKPP, przez wiele lat byłam sekretarzem POP. Działam w ZNP, pracowałam w wielu komisjach, m.in. mieszkaniowej, zdrowia. Obecnie jestem wiceprzewodniczącą Dzielnicowej Rady Zakładowej Związku Nauczycielstwa Polskiego.

— Czy pytanie o to, jak spędza Pani czas wolny od zajęć, nie będzie w tej sytuacji nieaktualne?

— To prawda, że czasu dla siebie pozostaje mi niewiele. W wolnych chwilach oglądam telewizję, a najchętniej zajmuję się moją 7-letnią wnuczką, którą w tym roku wybiera się do szkoły. Mogę dodać, że moja córka kontynuuje tradycję rodzinną: też jest pedagogiem — nauczycielką.

— Czy są jeszcze w Pani życiu nie zrealizowane plany, marzenia?

— Z dziedziny zawodowej — ogródka przydomowego z dziećmi, dla przedszkolaków. Nasza placówka jest, jak zwykle, dobrze wyposażona, brak tylko odpowiedniego terenu do zabaw. Ale jest to marzenie z dziedziny realnych — pozostaje tylko kwestia czasu — kiedy będziemy mogli ogródek zagospodarować, urządzić. Chcielibyśmy jak najwcześniej.

Rozmawiała
ANNA SIELANKO

NA MARGINESIE
DNIA

RANEK BRAMINA
KRAKÓW. Notatka „Gazety Południowej”: „Oddział Usług Remontowo-Budowlanych WSUP „Gromada” reklamuje się za pomocą ogłoszeń w tramwajach. W ogłoszeniach czytamy m.in.: „Kierownik zakładu przyjmuję w godzinach od 7—8 w siedzibie zakładu ul. Zwierzyniecka, w bramie”.

KIEDY ODWROTNI?

OPOLE. Informacja z „Trybuny Odrzańskiej”: „Ok. 94 proc. wyrobów „Cory” otrzymało w zeszłym roku markę z napisem „Gatunek 1”... W celu polepszenia „wzrostu” „Spmaszu” i dodatków przeznaczonych na rynek wewnętrzny stosuje się wypróbowane kolekcje eksportowe”.

PRADZIADKĘ
Z PUCHARIEM

WROCLAW. Rośnie lista pseudonimów, „Gazeta Robotnicza” zamieściła: „No, ułóż ze „Spmaszu” pucharki do lodów... „Spmaszu” podejmuje się również wyrobu „dziadków” do orzechów”.

PRZEZ ŁYSĄ POLANĘ

KRAKÓW. „Cynk” z „Gazety Południowej”: „Fabryka Kosmetycznej w Debicy rozpoczyna produkcję lektur na porost włosów... Według uzyskanych przez nas w Debreczynie informacji, już w drugiej połowie lutego będziemy mogli przywozić sobie z Węgier specyfik, oparty na surowcach roślinnych, działający poprzez wcieranie w skórę”.

ZET-ES

Każdy jest producentem, każdy jest konsumentem

KAŻDY jest producentem — każdy jest konsumentem. W tym stwierdzeniu kryje się myśl oczywista: jeśli chcesz być dobrze obsłużony jako konsument, otrzymać dobre towary, to pracuj dobrze jako producent, dawaj na rynek dobre towary. Rzecz jasna, zestawienie konsument — producent można rozszerzyć na inne dziedziny — usług, komunikacji, administracji, służby zdrowia, oświaty itd. Wymagasz np., by kierowca autobusu dowiózł cię punktualnie i wygodnie do celu, a jak ty go obsługujesz w urzędzie, gdy staje przed twoim okienkiem?

Krótko mówiąc — żądasz od innych dobrej produkcji, dobrej pracy, kieruj to żądanie i pod swoim adresem, zacznij od siebie.

Takie stawianie sprawy, w ostatecznym rachunku słuszne, byłoby jednak uproszczeniem, gdyby nie uwzględniano szeregu uwarunkowań, od których także zależy jakość pracy. Dobra lub zła wola pracownika, staranność lub niechlujstwo, zdyscyplinowanie lub bałaganiarstwo i lenistwo — to czynniki ogromnie ważne, decydujące zawsze w wielkiej mierze o wynikach pracy.

Jednakże bez ucieczki do jałowego obiektywizmu trzeba dostrzec także oddziaływanie czynników, które niezależnie od woli pracownika czy nawet wbrew jego woli, utrudniają osiągnięcie dobrych wyników.

Ciągłe jeszcze wielu producentów nastawionych jest na efekty ilościowe, a nie na jakościowe. I zakład i pracownik natychmiast odczuwa skutki niewykonania zadań ilościowych, natomiast mniej

EUGENIUSZ WASZCZUK

skuteczne są bodźce skłaniające do osiągania dobrej jakości. W niektórych zakładach błędy w organizacji produkcji, w zapotrzeniu pracowników w materiały i narzędzia powodują znaczną stratę czasu. W całym przemyśle straty z tego tytułu są ogromne.

W każdej gospodarce są dysproporcje, trudności. Ale w naszej gospodarce, przy wysokim tempie jej rozwoju, niektóre galezie rozbudowały się szybciej niż inne i przykłady wskazują dobitnie na potrzebę zmniejszenia rozpiętości, zróżnicowania, doprowadzenia do niezbędnej równowagi. Konieczność takiego działania jest rozumiana. Znalazło to odbicie na XIII plenum KC PZPR i w planie społeczno-gospodarczym na rok 1979. Zmniejsza się obciążenie gospodarki narodowej inwestycjami, zakłada się stosunkowo niski przyrost produkcji przemysłowej — a wszystko w tym celu, by spokojnie wykonać front gospodarczy, doprowadzić stopniowo do odpowiedniej równowagi w organizmie ekonomicznym.

Kroki te powinny przynieść odpowiednie, oczekiwane wyniki, postęp w planowaniu i zarządzaniu, w organizacji produkcji, w funkcjonowaniu wszystkich ogniw gospodarki narodowej.

JEDNAKŻE trudno nawet zacząć, że kiedykolwiek będą osiągnięte w pełni optymalne warunki. Są one zawsze wypadkową działania wielu czynników, toteż pewne trudności zmniejszają się, znikają, a wyłaniają się z reguły nowe komplikacje. Można i trzeba maksymalnie zmniejszać oddziaływanie czynników subiektywnych, własnych błędów. Natomiast mamy np. niewielką możliwość wpływa-

nia na procesy zachodzące w świecie, a odbijające się w sposób nieuchronny i na naszej sytuacji. Mimo wszelkich odmienności ustrojowych różnych państw gospodarka światowa stanowi całość i zachodzące w niej procesy w mniejszym lub większym stopniu odbijają się we wszystkich krajach. Ujemne skutki można zmniejszać przez odpowiednie kroki zapobiegawcze, elastyczną zmianę produkcji, partnerów handlowych itd. Trzeba też trafnie przewidywać przyszłe najpilniejsze potrzeby i już obecnie podejmować odpowiednie działania. Jednak napięcia i trudności niechybnie będą istniały i w przyszłości. M. in. dlatego, że stawiamy przed sobą i musimy stawiać — bardzo ambitne cele.

Trzeba więc nadal doskonalić planowanie i zarządzanie, prognozowanie, ale jednocześnie jak najlepiej pracować w aktualnych warunkach. Doskonalenie planowania i zarządzania — to proces ciągły i musi przebiegać jednocześnie z pełnym wykorzystaniem istniejących możliwości.

W każdym warunkach można pracować lepiej lub gorzej. Chodzi o to, by pracować lepiej.

Na przykład nie da się od razu zlikwidować deficytu energii elektrycznej. Można jednak zmniejszyć go przez oszczędne gospodarowanie tą energią, odpowiednie rozłożenie produkcji na różne zmiany, ograniczenie strat w samej energetyce i na liniach przesyłowych. Pasywne czekanie, kiedy będzie znacznie zwiększona produkcja energii przez budowę nowych elektrowni nie miałyby po prostu sensu.

Przy dobrym zapotrzeniu w materiały i surowce można uzyskać — jak wskazuje praktyka — albo dobre towary, albo buble. Z tych samych materiałów budowlanych mogą powstać domy i dobre i złe, wszystko zależy od pracy konkretnych ludzi montujących ściany, elementów wyposażenia, kładących wykładzin podłogową (jeśli np. lenki na mokre podłogi — to skutki są wiadome), od organizatorów budowlanej produkcji i od nadzoru.

W pełni sprawne aparaty telewizyjne, radiowe, pralki, lodówki dostarczają do sklepów nierzadko w stanie opłakany — tylko wskutek niechlujstwa, braku od-

powiedzialności pracowników transportu.

W hodowli powstają straty nierzadko tylko dlatego, że konkretni ludzie w sposób karygodny lekceważą swoje obowiązki, dopuszczają do tego, że zwierzęta gina z zimna w lodowalce gnojowej, a wystarczająco podtrzymanie suchych słomy.

Przykładowo tego typu można by mnożyć, każdy może przytoczyć podobne na podstawie własnych obserwacji. A wniosek jest oczywisty — niezbędna jest na każdym szczeblu odpowiedzialność za to, co się robi.

Jest to prawda od dawna znana, od dawna głoszona. Trudno jednak powiedzieć, że ustrukturalizowała się ona już powszechnie — przeczyłaby temu przytoczone i inne przykłady. Jakże są tego przyczyny? Trudno dać tu uniwersalną odpowiedź.

Na pewno wulgaryzowaniem sprawy byłoby przytaczanie tu — co się czasem zdarza w dyskusjach na te tematy — przykładów „jakaś tam praca”. Poprawom warunków placowych nie zawsze towarzyszy odpowiednie poprawa pracy. A w czasie tegorocznej walki z zimą szczególnym zdyscyplinowaniem i sumiennością wykazali się m. in. pracownicy handlu i służby zdrowia, wcale nie najwyżej wynagradzani.

PO OKRESIE wielkiego nacisku na przyspieszony rozwój techniki, produkcji przyszedł czas na zdołanie gruntowniejszej wiedzy na temat motywalnej postępowania pracowników. Dlaczego jedni pracują świetnie, a drudzy byle jak, albo wręcz źle, dlaczego ciągną nas do tyłu? Co można i trzeba zrobić, by zniwelować to zróżnicowanie?

Jak doprowadzić do tego, by każdy producent pamiętał, że jest konsumentem. A każdy konsument, że jest producentem?

Wielkie pole do działania mają tu nadal organizacje polityczne, społeczne, młodzieżowe, prowadzące działalność wychowawczą wśród swoich członków.

Jednocześnie trzeba od wszystkich po prostu wymagać spełniania obowiązków. Są one sformułowane w umowie o pracę, o czym nie pamiętają niektórzy pracownicy i niektórzy pracodawcy.

Jak nigdy trzeba nam teraz rzetelnej pracy — na wszystkich szczeblach.

Młoda wieś

Nazywać rzeczy po imieniu

MONIKA MROZOWSKA

MŁODZI rolnicy z wyższym wykształceniem są towarem ciągle przez dziennikarzy bardzo poszukiwanym, a każdy żywy przykład w terenie, to natychmiast temat reportażu, filmów co jeszcze bardziej podkreśla niezwykłość sytuacji. Ba, w ogóle młodzi gospodarze, bez względu na cenę wykształcenia, są tematem materiałów prasowych, przedmiotem zdumionych i dociekliwych pytań o motywy pozostania na wsi. Demonstrowane zaś sylwetki są przykładem swoistego heroizmu — „patrzcie, młody, niegłupi, a został na wsi”. Sama się od tego grzechu nie uchroniłam, chociaż nigdy przecież nie przyszłoby mi do głowy tłuc się na drugi koniec Polski po to tylko, by od młodego rolnika czy inżyniera domagać się uzasadnienia decyzji wyboru zawodu.

Tak, ciągle jeszcze świadoma, przemyślana, przekalkulowana decyzja pozostania na wsi i poświęcenia się zawodowi rolnika, jest decyzją niecodzienną, wartą popularyzowania, stawiania za wzór. Nie zresztą dziwnego, jest to bowiem ciągle jeszcze decyzja trudna, a to z wieloletnich powodów — od zaszłości historycznych poczynając, na dzisiejszych realiach kończąc. Konsekwencja wszystkich przyczyn — wczorajszych i dzisiejszych jest fakt, że średnia wieku na wsi waha się w granicach 57 lat, że co trzecie gospodarstwo prowadzi ludzie w wieku emerytalnym lub tuż przed, przeważnie ludzie bez następów.

Ogromna fala powojennej migracji ze wsi, niezbędna wówczas i dla wsi i dla kraju, była także — co tu ukrywać — negatywną selekcją ludności wiejskiej. Dlatego to dziś każdy wybór wsi na miejsce życia i pracy, zwłaszcza przez ludzi młodych, zdolnych, energicznych, wykształconych rzuca się w oczy i niemal wymaga publicznych uzasadnień, chociaż powoli, powoli zaczyna się „wielki odwrót”.

Takich niewymuszonych rodzinnych przypisaniem do ziemi, w pełni świadomych decyzji pozostania na roli jest na szczęście coraz więcej. Wydaje mi się wszakże, że stwierdzenie jakiegoś „odwrócenia” w materiałach ZSMP, „chodź o to, by do rolnictwa uśfuli ludzie wyposażeni w wiedzę i kwalifikacje zawodowe, umiemy myśleć kate-

goriami społecznymi, posiadając szerokie horyzonty myślowe, aktywnie uczestnicząc w dokonywanych na wsi przemianach”, należy ciągle jeszcze traktować raczej jak pobożne życzenie, niż jak rzeczywistość. Nie zapominając organizacji młodzieżowej jej zasług dla wsi i w ogóle gospodarki żywnościowej, godzi się przypomnieć raczej o lukach i niedociągach, gdyż to może być bardziej politycznie i mobilizujące niż wylizanka sukcesów.

Ledwie co dziesięć zatrudnionych w rolnictwie posiada ukończoną przygotowanie zawodowe, a wśród rolników do lat 30 posiada ledwie połowa. Prawda, że stale przybywa uczniów w szkołach rolniczych, ale w tym roku szkolnym nie podjęło dalszej nauki 6 proc. absolwentów szkół podstawowych na wsi. Prawda, że co roku uczelnie rolnicze opuszcza ponad 5 tys. absolwentów, ale trzy lata temu wśród rozpoczynających studia rolnicze młodzieży pochodzenia chłopskiego stanowiła 26 proc., a w roku ubiegłym — 19,6 proc. Tylko 0,5 proc. czyli niewiele ponad 20 tys. rolników indywidualnych legitymuje się wyższym wykształceniem. A przecież „chodź o to, by do rolnictwa trafiali...”

Zwolnilibym ZSMP z wielu obowiązków, pozostawiając mu ten jeden — wieś i wszystko co z jej przyszłością związane, co jest uzasadnione tymi chęć, że przyszłość wsi i rolnictwa leży w rękach młodego rolnictwa, wsi nie stanowią jeszcze konkurencyjne oferty, stąd może dopatrywanie się „heroizmu” w każdej decyzji pozostania na roli. Trzeba ogromnej pracy popularyzatorskiej, wychowawczej, przekonywającej, ukazania perspektyw dla całego rolnictwa i dla każdego rolnika z osobna, by do wyboru zawodu rolnika przekonać. Trzeba tym, którzy woli wybierając udział w tym wielkiej ogromnej pracy „materialnej”, trzeba wyrażać i umacniać w młodych rolnikach poczucie własnej wartości, przydatności, odpowiedzialności.

NIE sądzę by jakakolwiek instytucja była do tej pracy bardziej powołana, niż organizacja młodzieżowa. Do pracy na co dzień. Nie wątpię, że z głębokim przejęciem, przeświadczeniem o randze wybranego zawodu słuchają młodzi rolnicy przemówień na plenerach, sejmikach, naradach... A potem jest szara codzienność i rozpiływanie się młodej awangardy w całej rolniczej społeczności, gdzie co by nie mówić prym wiedeńskie starsza generacja, stare nawyki, a głos młodych brzmi o wiele ciszej niż na organizacyjnych naradach.

Niknie awangarda w samorządach wiejskich. Statystyka zaraz dowiedzie, że udział ZSMP w pracach samorządu wiejskiego rośnie, bo w 1976 r. w jego ogniwach działało ok. 22 tys. członków organizacji, a w roku następnym już 24,3 tys. Tyle, że istnieją kontrstatystyki — w Samopomocy Chłopskiej młodzieży jest prawie 900 tys., w kółkach rolniczych — ok. 216 tys., w bankach spółdzielczych — 155 tys. Może odważniejszy atak młodych na miejsca w ogniwach samorządowych, przywróciłby samorządowi wiejskiemu jego rangę, co prawdopodobnie nie pozostałoby także bez wpływu na przywrócenie szacunku dla kontroli, presji społecznej w środowisku wiejskim, a to ogromnie straciła na znaczeniu.

Wiem, że jest to na razie głośne marzenie bo młody rolnik, zwłaszcza gospodarzący samodzielnie i z ambicjami, ma naprawdę dość zmartwień, by jeszcze morale społeczności wiejskiej miało mu sen z powiek spędzać. Nie jest np. patentem miejskim problem mieszkaniowy, a realność wizji własnego lokum często przeważa w decyzji o pozostaniu na wsi. Utracił się przekonanie, że rolnik najpierw zajmuje się budownictwem inwentarskim, później budownictwem inwentarskim, jeszcze później budownictwem inwentarskim, tak że życia mu nie starcza na zajęcie się własnym domem.

W zasadzie jest to prawda, bo warsztat pracy najważniejszy, ale u młodych rolników obie potrzeby budowlano-inwestycyjne występują równolegle. Próbuje się powoli we wsłach budownictwa mieszkaniowego państwowego i byłoby to rozwiązanie, najlepsze, najlepsze, gdyby zapal i inicjatywy organizacyjne wspierały dostawy materiałów budowlanych. A na razie — co dom, co chlewnia, co obora to epopeja w paradyśle rolniczym. To samo można powiedzieć o maszynach, wszelkich nowoczesnych urządzeniach do gospodarstwa, kredytach, co w sumie sprawia, iż wielu młodych rolników, z dużym opóźnieniem modernizuje gospodarstwo, z opóźnieniem rozpoczynają produkcję na skalę społeczną, potrzeb i własnych możliwości.

W UDOSTĘPNIENIOM materiałów, opracowanych przez ZG ZSMP mówi się na ten temat o „znanych trudnościach” i eufemistycznie o „subiektywnym rozdziale maszyn”. Znaną trudnością to często te, do których przyzwyczailo się podchodzić z nabożeństwem, a „subiektywny rozdział”, to chyba po prostu kandy, prawda? Jeżeli mówi

się o tym w skali makro, to i trudności są ogromne, i walka z kantonami zakrawa na donkiszoterię, jeżeli popatrzyć niżej — na konkretną wieś, kółko rolnicze, oddział Samopomocy Chłopskiej i kandy, i trudności także ukonkretniają się, mają adresy, a to już pozwala sukcesu.

Przytoczę jeden tylko przykład. Przez wiele lat nie uzupełniono wsi, a twierdzą, że działać się nie może, w kwestii pomocy młodzieży niepełnosprawnej na wsi. Od czterech lat zaczęło działać się trochę, od rozpoznania potrzeb zaczynać na zapewnieniu chorej młodzieży wszechstronnej opieki koncząc. A nie było żadnego specjalnego ukazu, nie zmienili się przepisy, nie pobudowano specjalnych sanatoriów, nie przybyło etatów. O, po prostu — grupa ludzi może się uparła i sprawę ruszyła, pozyskała sojuszników. Gdyby i przy innych kwestiach chciał się tak uprzeć?

Trudno oczywiście zachłystnąć się z zachwytu informacją, że w całym kraju jest we wsłach raptem 12 tys. klubów. Trudno też młodzieży obarczać odpowiedzialnością za to, że z roku na rok maleje sieć placówek kulturalnych na wsi, że pogarsza się ich wyposażenie, że nie ma wykwalifikowanych kadry, a często wręcz pieniędzy. Ale można się uprzeć i te istniejące, skromne 12 tys. klubów godziwie wykorzystywać. Jeżeli nie większość, to przynajmniej znaczna część ogranicza się wyłącznie do handlu mydłem i poświadem. Niektórzy działacze ZSMP, skądinąd słusznie, oczekują radykalnych rozwiązań w kulturze wiejskiej.

O radykalnych rozwiązaniach można i trzeba sobie dyskutować, żeby wiedzieć jaka ma być przyszłość i do czego się przyrzekać. Żeby natomiast dzień dzisiejszy uczynić znośniejszym trzeba dać sobie sprawę, że realna szansa odwiecia życia kulturalnego wsi, to jedynie inicjatywne społeczne młodzieży. Łopatologicznie zaś — nie ktoś tam, nie jakaś instancja, ale żywi ludzie w konkretnych kółkach ZSMP muszą wziąć się za robotę.

MOŻNA długo, mądrze i z pełnym przekonaniem mówić o roli ZSMP w kształtowaniu nowoczesnej wsi, w realizacji programu rozwoju gospodarki żywnościowej. Pracę Związku daje praca jego ogniw najniższych, czyli kół. Jak można pozytywnie oceniać pracę Związku, mając zastrzeżenia do efektów pracy ogniw terenowych. To znaczy, że kto dobrze pracuje — Zarząd Główny, Zarządy Wojewódzkie? Można podjąć dyskusję o konkretnych uchwałach, ale jeżeli nie przełożą ich na praktyczne działania członkowie organizacji w każdej wsi, w każdym kółku, to uchwały pozostają rolą literatury pięknej. Najłatwiej jest działać tam, gdzie i samo dobrze idzie, wśród czołowych młodych rolników, w dobrze zagospodarowanych i dobrze gospodarzących wsłach. W wielu zaś wsłach i gospodarstwach uspołecznionych ZSMP jest po prostu nieobecne.

Pięknie i słusznie twierdzimy, że wszędzie praca może być wielką życiową przygodą. Chyba jednak ciągle jeszcze praca na wsi jest przygodą obfitym, w zbyt wiele niespodzianek, wspinaczek i podchodów. Może ktoś powie, że to o właściwie chodzi, że ZSMP to nie ten adres. No więc albo — albo. Albo dać sobie spokój z „odpowiedzialnością za przyszłość polskiej wsi”, nie mówić, że „działania ZSMP owocują korzystnie w sferze świadomości politycznej młodzieży, w głębszym rozumieniu zasad polityki rolnej i problemów gospodarki żywnościowej”. Albo z całą konsekwencją brać na siebie odpowiedzialność i za sukcesy, i za braki.

Z PRASY KRAJOWEJ

Wszystkie dzieci są nasze

Z okazji obchodzonego obecnie Międzynarodowego Roku Dziecka kinematografie dziesięciu krajów Europy (bo tyle punktów zawiera Karta Praw Dziecka) zorganizowały komitet, który zdecydował, że w każdym z tych krajów powstanie film na temat jednego z paragrafów Karty. Polscy przypadli w udziale dziewięty paragraf, mówiący o zakazie stosowania wobec dzieci przynusów pracy fizycznej.

Jak donosił EXPRESS ILUSTROWANY, temat ten zrealizowano w łódzkim Studio Małych Form Filmowych „Se-Ma-For”, w obrazie pt.: „Wszystkie dzieci są nasze”, reżyserii Aliny i Jerzego Kotowskich. Jest to film rytmiczny, na który składała się montowana — na zasadzie kontrpunktu — sceny przedstawiające grupe radosnych, zdrowych, rozbawionych dzieci, odkrywających ze zdumieniem istnienie innych, ponurych, bawiących się w piaskownicy, przykrytych plastikowymi jest nesterka polskiej twórcy animacji filmowej, Hanna Bielńska. (m.r.)

Byki i biczki

Lot nad ortografią

ZAWSZE mówiliśmy, że z nazwanymi firmowymi nie ma zgrody w narodzie i w ortografii. Przykładem „Lot”. Dwa ostatnie słowniki, podają różną pisownię. Słownik ortograficzny — LOT, LOT-u, Locie oraz Polskie Linie Lotnicze LOT; słownik poprawnej polszczyzny — Lot, Lotu, Locie oraz Polskie Linie Lotnicze „Lot”. Wiec jak: Lot, LOT, „Lot” czy „LOT”? W Locie, w LOCIE czy w LOT-cie a może w „LOT”-cie? Zanim językoznawcy się zdecydowali, jeszcze będziemy świadkami niejednej inicjatywnej prywatnej w rodzaju „LOT”, co można znaleźć na niejednym plakacie. I będzie kłopot, zwłaszcza teraz, gdy z okazji 50-lecia „Lot” ogłoszono konkurs na hasło, i gdy zwyciężyło hasło: „Lot” uskrzydla.

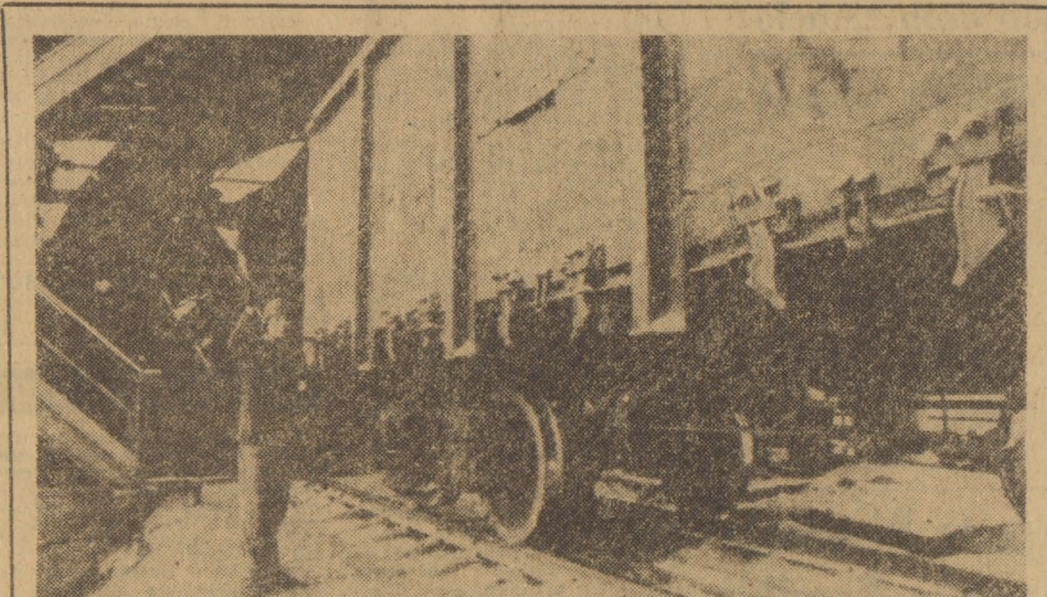
Byłem przy rozstrzygnięciu tego konkursu i miałem kłopot radości — nie z powodu tych regulaminowych hasel, ale właśnie z tych, które trzeba było, niestety, odrzucić. No bo jak można było, bez narażania się uroczyście Szkołom, puścić takie haselko: „Nie bądź Szkotem. Lataj „Lotem”.

Nibyr tylko pięć wyrazów a już w tym treści. I jaka kaśliwa dwuznaczność. Nawet nie pod adresem Szkotów, ale właśnie „Lotu”. A wypominając mu z okazji jubileuszu, że jest kosztowny? Nie wypadła? Inne hasło: „Lataj Lotem a nie zimą. Hymn... Albo dowcipne: „Leć, leć.”

„Lot” twój podniebny cieć...
Antyformalistyczne i prokolejowe
Baba „Lotem”, koleś leś.
Antyformalistyczne (?)
„Lot” lepszy od teściowej.
Obywatelskie:
Zamiast wódę pić pod płótnem Świat poznawaj razem z „Lotem”.
Jeszcze bardziej obywatelskie:
Podróż PLL „Lot” dowodem o bywatelskiej postawie Polaka.
Poetrickie:
Przez obłoków płot
Przeniesie cie „Lot”.
Jeszcze bardziej poetckie:
Jeśli się kochać to tylko z pilotem.
Jeśli podróżować, tylko polskim „Lotem”.
Dydaktyczne:
Kto cie nie zna, miły „Locie”,
ręce by można, tkwi w ciemności.

Jubileuszowe:
Piedzielnika to za mało.
Setkę z „Lotem” by się zdało.
Jubileuszowe protestacyjne:
Z miejsca się nie rusze,
aż „Lot” skończy z jubileuszem.
Wybrać najlepsze z tylu tysięcy hasel, to było naprawdę zadanie. Czy „Lot” uskrzydla — jest rzeczywiście najlepszym hasłem? Każdy może mieć na ten temat własne zdanie. Jury orzekło, że z nadesłanych propozycji ta była najlepsza.
Każdy konkurs budzi sprzeczną głosy, więc ten nie może być inny, ale nie w każdym bywało tyle do śmiechu.
Co chciałem swoim Czytelnikom przedstawić.

IBIS

Węglarki dla Śląska. Kolejarka krakowskiej DOKP starają się jak najszybciej dostarczyć na Śląsk tak potrzebne kopalniom węglarki. Na zdjęciu rozładunek węgla w elektrocieplowni Leg. Sprawnie działanie służb kolejowych i żalugi pozwala wysłać z powrotem na Śląsk 120 wagonów dziennie.

Fot. CAF—Sochor

Książki tygodnia

Ammassalik i rozkosze cywilizacji

BEATA SOWIŃSKA

ZIMA trwa tu osiem miesięcy, przez dwa miesiące nie uidać słońca za horyzontu gór. Do końca maja poluje się korzystając z psich zaprzęgów i san, które wtedy stanowią jedyny środek transportu. Z początkiem czerwca, gdy śniegi topnieją, porzuca się zimowe domy. W okresie krótkiego lata myśliwul wraz z rodzinami niejednokrotnie zmieniają miejsce pobytu wędrując w ślad za zwierzętami, za 40kami, w głąb fiordu, a później gdy potoci zaczynają spływać z lodowców — za tośosiami. Jest to okres zbieractwa: kobiety i dzieci gromadzą wielkie ilości borówek, jagód, szawaru, korzonków, które spożywają się w stanie surowym a część przechowuje na później, w napelnionych tłuszczem bukłakach. W połowie września rodziny wraz ze swymi namiotami wracają na miejsce zimowisk. Pozostają tu do następnego krótkiego lata.

Oto obraz życia Eskimosów wschodniego wybrzeża Grenlandii, zwanych Ammassalikmami. Ow stary lud archaicznych łowców żyjący od

wieków w odosobnieniu, wierny tradycji swoich przodków, od dawna interesował mieszkańców Europy. Pierwszym, który dotarł do Ammassaliku, był kapitan duńskiej marynarki Gustaw Holm. Odkrycie dokonane przez niego w końcowych latach XIX wieku, zapoczątkowało studia nad historią owego plemienia. Jego dziełom oraz dziś dziesięciu Ammassalikmów poświęcona jest książka, którą (w przekładzie Zbigniewa Siolarka) wydał ostatecznie „Iskrę”. Autor owej publikacji, Robert Gessain, znany francuski etnolog, wyprawił się do Ammassaliku dwukrotnie, w latach trzydziestych i czterdziestych tego stulecia. Książka, którą obecnie otrzymaliśmy, stanowi płon owych wypraw wzbogaconych długoletnimi badaniami naukowymi.

Powiedzmy od razu: jest to książka niezmiernie ciekawa, jedna z ciekawszych, jakie wyszły w podręczniczej serii „Iskrę”. Gessain odkrywa przed nami daleki, nieznan świat, wprowadza czytelnika w sam środek egzotycznej rzeczywistości, przed-

stawia powszednią egzystencję Ammassalikmów, ich zwyczaje, obyczaje, obrzędy, wierzenia, niepisane prawa i zasady, moralne rządzące ową społecznością, której życie wyznacza rytmy przyrody. — „Nie istnieją dla nich miary godzin ani dni. Cześć roku są określać według faz Księżyca, z których pierwsza następuje po największym dniu. Nie określa się kolejności lat, nikt też nie zna swojego wieku. Fundamentem liczenia są palce, poczynając od małego; na ogół nie wykracza się poza sumę palców i rąk i nóg, a liczbę dwadzieścia określa się zwrotem: „cały człowiek”.

Gessain ukazuje ową eskimowską „wczoraj”, następnie zaś śledzi dalsze dzieje Ammassalikmów — początki duńskiej kolonizacji, stopniowe przenikanie wpływu Zachodu, pięcie się po szczeblach cywilizacyjnego rozwoju. Ta właśnie warstwa książki odzwierciedlająca przeobrażenia zachodzące nie tylko w życiu lecz i w świadomości mieszkańców Ammassaliku, wydaje się w książce najbardziej frapująca. Mam

na myśl ów proces przystosowywania się do nowego porządku, nowych reguł, przyswajania sobie zdobytych technik, zmianę form życia, które biegnie szlakiem ułtarnym od dziesiątków lat.

Myślę, że, którzy ongiś polując na fokę zapuszczali się samotnie na prymitywnych kajokach między dryfujące lody, dano do użytku łodzie motorowe; niegdyś przemierzali godzinami pola lodowe czatując na zwierzęta — dziś i to odpadło — wypatrząją ją samoloty. Myślę, że wprawda przestała być przygoda. Wielu Ammassalikmów musiało rozstać się z stronami, bliskimi im od dziesiątków lat. Ludziami, którzy przenosili się wraz ze swymi namiotami i miejsc na miejsce, ulegając charakterystycznej dla Eskimosów potrzebie migracji, ofiarowano wygodną mieszkanie w zaplanowanych „pod sznur” osiedlach. Gessain podaje, iż w 1966 r. duńskie władze — niezbędnie w sukces tej inicjatywy — zleciły sporządzenie listy ochotników na wyjazd do okolicy odległej o dwadzieścia kilometrów od ich siedzib — mieli tam przebywać bez lekarza, bez nauczyciela, w prymitywnych warunkach. Zgłoszili się kilkadziesiąt osób oraz z ekwipunkiem, a jakim eskimoski myśliwy nigdy się nie rozstaje: z posiadaniem od dwóch pokoleń broni, a także z saniami i psami. Zamierzony statek wy-

sadził całą tę gromadę w dalekim północnym fiordzie. Jeszcze przed nastaniem zimy doszły od nich wiadomości, że upolowali dużo fok, narwali i niedźwiedzi. O powrocie do cywilizowanego życia nie myśleli...

Jaki zatem wpływ wywarła cywilizacja na ów mały eskimoski lub posiadający od wieków swoją odrębną kulturę, sztukę, wizerunek? Oto pytanie, jakie przewija się przez karty tej książki. Gessain pisze: — „W pragnieniu upowszechnienia na całym globie własnych struktur społecznych i politycznych nieści się głęboka pewność, że jest się monopolistą jedyną prawdy. Taki był kolonialistyczny wiek XIX”. Celem polityki rządowej stało się zapewnienie ludności Grenlandii osiągnięcia poziomu życia materialnego i kulturalnego, odpowiadającego poziomowi w całej Danii. Ammassalikmici zapłacili jednakże za ową obowiązkową cywilizację wysoką cenę. Z eskimoskiej społeczności zrodziła się społeczność o cechach hybrydy — otwarta na świat zachodni, ale wysuta z bogactwa swojej tradycji, kultury, sztuki, wizerunku. Europeizowani według duńskiego wzorca Ammassalikmici rozpierzchli się powoli w małe grenlandzkie ogóły...

Robert Gessain — Ammassalik — Iskry str. 282 cena 33 zł.

Kampania o doniosłym znaczeniu politycznym

Okręgowe konferencje przed wyborami w ZSRR

Żywy, bezpośredni udział ludzi pracy

Od stałego korespondenta
JERZEGO SIERADZIŃSKIEGO

Moskwa, 23 stycznia
(P) Kolejną fazą przygotowań przed wyznaczonymi na 4 marca br. powszechnymi wyborami do obu izb radzieckiego parlamentu są odbywające się obecnie okręgowe konferencje przedwyborcze, na których zestawiane są listy kandydatów na deputowanych z danego okręgu. Chodzi o kandydatury zgłoszone wcześniej na zebraniach w przedsiębiorstwach przemysłowych i budowlanych, w kołchozach i sowchozach, w środowiskach młodzieży komсомольskiej i organizacjach związkowych.

Na sporządzonych listach kandydatów na deputowanych do Rady Najwyższej ZSRR znaleźli się już przywódcy partii i państwa radzieckiego Leonid Breżniew i Aleksiej Kosygin, przodujący robotnicy i budowniczowie.

Komitet Rozbrojeniowy ONZ obraduje w Genewie

w rozszerzonym składzie

GENEWA (PAP). W środę, 24 stycznia, zbierają się w genewskiej siedzibie ONZ członkowie rozszerzonego do 39 państw Komitetu Rozbrojeniowego. Jak wiadomo, o rozszerzeniu składu Komitetu zdecydowano na nadzwyczajnej sesji rozbrojeniowej Zgromadzenia Ogólnego ONZ w lipcu ub. r.

Po raz pierwszy od 16 lat w pracach Komitetu uczestniczyć będzie Francja, która dotychczas bojkotowała obrady tego gremium.

Inaczej niż dotychczas — kiedy współprzewodniczącymi Komitetu Rozbrojeniowego były ZSRR i USA — przewodnicество sprawować będą w kolejności alfabetycznej przedstawiciele, co miażdżące inne państwa członkowskie. Pierwszym przewodniczącym konferencji, będzie przedstawiciel Algierii.

Komitet Rozbrojeniowy ONZ powołany został do życia w roku 1962 i liczył pierwotnie 17 członków. W następnych latach przyjmowano do tego gremium dalsze państwa — w roku 1973 m. in. NRD i RFN — i ostatnio liczyło ono 30 członków. Na specjalnej sesji rozbrojeniowej ONZ podjęto decyzję o rozszerzeniu składu Komitetu i postanowiono, że powinno do niego należeć 5 państw atomowych oraz 35 państw nie posiadających broni atomowej. Wobec tego, że Chiny odmówiły udziału w konferencji, w środę rozpoczyna się w Genewie obrady 39 państw. (P)

Znów walki na granicy tanzańsko-ugandyjskiej

DAR ES SALAM (PAP). We wtorek rano wzdłuż granicy tanzańsko-ugandyjskiej toczyły się ciężkie walki między wojskami obu państw.
Opublikowany w Dar es Salam oficjalny komunikat informuje, że oddziały armii ugandyjskiej uderzyły w ubiegłą sobotę w terytorium Tanzanii w rejonie trzech miast: Mutukula, Kakuntu i Minziro. Leżących nad 160-kiłometrową granicą, na zachód od Jeziora Wiktorii.

Komunikat podaje, że w toku walk, które rozpoczęły się 20 bm, wielu żołnierzy ugandyjskich zostało wziętych do niewoli a oddziały tanzańskie zdobyły też dużą ilość broni.

Władze tanzańskie stwierdzają, że ich siły zbrojne nie zamierzają dokonywać inwazji na Ugandę.

W ubiegłą sobotę rząd w Kampali oskarżył armię tanzańską o „wtrącenie na terytorium ugandyjskie”.

Agencje zachodnie zwracają uwagę, że po inwazji ugandyjskiej w końcu października 1978 r. Tanzania skierowała do zachodniej części kraju siły oddziały wojskowe, aby zapobiec ewentualnemu atakowi ugandyjskich sił zbrojnych. (P)

Uczulenie może być przyczyną zawałów?

WASZYNGTON (PAP). Dr Robert Lovi, pracownik naukowy amerykańskiego uniwersytetu Cornell, stwierdził niedawno, iż jego zdaniem atak serca może być spowodowany alergiczną reakcją organizmu na rozmaite substancje, np. tytoń lub pyłek kwiatowy.

Poinformował on, że doświadczenia przeprowadzone na zwierzętach wykazały, że można mówić o pewnej formie ataku serca na tle alergicznym, często mylnie diagnozowanym jako zawał mięśnia sercowego.

Ostre reakcje alergiczne polegają na gwałtownym zaburzeniu działania organizmu na skutek kontaktu z substancjami, na które jest dana osoba uczulona.
Dr Lovi przypuszcza, że spośród tysięcy ludzi, którzy cierpią na ostre alergie, znacznie mniej około 600-900 osób. Z tego jedna trzecia zgłasza, że nie ma żadnych objawów, zdiagnozowana jest natomiast, sprowadzana jest zakażeniem, przy czym lub naczyń krwionośnych. (P)

listycznej demokracji. Społeczeństwo Kraju Rad pod przewodnictwem ponad 165 mln członków Partii komunistów idzie do zbliżających się wyborów w jednolitym bloku z bezpartyjnymi.

Tysiące ludzi odwiedzają teraz odświętnie udekorowane punkty informacji i kluby wyborców. W samej Moskwie jest ich ponad 1400. Każdego dnia odbywają się tam interesujące prelekcje i spotkania. Na miejscu można otrzymać materiały dotyczące szczegółów nowej ordynacji i uzyskać odpowiedź na ważne pytania związane z nowym konstytucyjnym prawem wyborczym.

Szczególnie częstymi gośćmi w klubach wyborców są ci młodzi ludzie, którzy po raz pierwszy korzystają teraz z prawa wyborczego. Jak wynika z opublikowanych danych wśród deputowanych do Rady Najwyższej ZSRR kończącej się IX kadencji było ponad 18 proc. osób w wieku do lat 30. Obecnie w związku z obniżeniem granicy wieku dla kandydatów do Rady Najwyższej ZSRR z 23 do 21 lat, należy oczekiwać jeszcze znaczącego udziału młodzieży radzieckiej w pracach najwyższego organu władzy państwa.

We wtorek, podczas kolejnego posiedzenia Centralnej Komisji Wyborczej, która obradowała pod przewodnictwem Aleksieja Szabajewa, dokonano oceny dotychczasowego stanu przygotowań i rozpatrzono najważniejsze problemy związane z nową fazą prac organizacyjnych i politycznych przed zbliżającymi się wyborami.

Powszechnie podkreśla się, że obecna kampania wyborcza do obu izb radzieckiego parlamentu ma szczególnie istotne znaczenie ze względu na wzrastającą rolę organów państwa w życiu społecznym. W tym celu państwo radzieckie musi być w stanie sprostać rosnącym potrzebom społeczeństwa. W tym celu państwo radzieckie musi być w stanie sprostać rosnącym potrzebom społeczeństwa. W tym celu państwo radzieckie musi być w stanie sprostać rosnącym potrzebom społeczeństwa.

Bukareszt pod śniegiem

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1) szych uczelni, przerywając na dwa dni naukę. W minioną niedzielę przy odśnieżaniu Bukaresztu pracowało ok. 300 tys. jego mieszkańców. (P)

Zawieje w południowej Anglii, gołoledź w Holandii Belgii, RFN

LONDYN, BRUKSELA. Zawieje śnieżne szalały we wtorek nad Londynem i południowymi hrabstwami Anglii. Najbardziej niebezpieczna sytuacja panowała w południowo-wschodniej części kraju. Zablokowane zostały główne drogi w Kornwalii, rejonach Devon, Dorset i Somerset.

Z Holandii donoszą o katastrofalnej gołoledzi, która sparaliżowała ruch na blisko połowę dróg tego kraju. Gruba warstwa lodu pokryła we wtorek chodniki i ulice Amsterdamu oraz wielu innych miast holenderskich. Z powodu wyczerpania się zapasów soli do posypywania chodników, władze zastosowały w tym celu m.in. piasek, popiół, wióry drzewne i inne odpady.

Podobna sytuacja panuje w Belgii. Pokrywa gołoledzi siega miejscami do 2 cm. Lotnisko brukselskie zostało zamknięte z powodu oblodzenia pasów startowych.

Gołoledź zakłóciła także ruch drogowy w Republice Federalnej: w Nadrenii-Palatynacie, Nadrenii Północnej Westfalii, Hesji i Badenii-Wirtembergii. (P)

Sojusz Pretorii z juntą Pinocheta

Najemnicy chilijscy w Namibii

ALGIER (PAP). Rasiowskie władze Południowej Afryki coraz częściej korzystają z pomocy zagranicznych najemników w czasie krwawych rozpraw z ludnością afrykańską. Szczególnym szacunkiem cieszą się w Pretorii żołnierze chilijskiej faszystowskiej junty Pinocheta.

Setki najemników chilijskich wysłanych w Stanach Zjednoczonych w prowadzeniu „walki z partyzantami”, uczestniczą bezpośrednio w operacjach represyjnych wojsk południowoafrykańskich przeciwko patriotom Organizacji Ludu Afryki Południowo-Zachodniej (SWAPO) i popierającej ich ludności cywilnej Namibii.

Najemnicy chilijscy stacjonują w bazie lotniczej w Ondangwa, położonej na północy nielegalnie okupowanej przez Pretorię Namibii, w pobliżu granicy z Angolą. Z tej bazy wspólnie z żołnierzami południowoafrykańskimi przeprowadzają systematyczne wypadki na ludność cywilną, popełniają o sympatię dla SWAPO.

Oprócz udziału w działaniach bojowych przeciwko SWAPO, najemnicy chilijscy zajmują się przygotowywaniem dywersyjnych grup, złożonych ze zdrajców narodu angolskiego, rekrutujących się z kontrewolucyjnej organizacji UNITA. Uczestniczą również bezpośrednio w prowokacjach wymierzonych przeciwko Ludowej Republice Angoli.

Prasa afrykańska wskazuje, że przeważająca większość najemników chilijskich stacjonujących w Namibii, przeszła „specjalne przeszkolenie” w wojskowych bazach Stanów Zjednoczonych w strefie Kanału Panamskiego.

W zamian za pomoc ze strony chilijskich najemników, Pretoria wysłała juntę Pinocheta uzbrojenie i amunicję wyprodukowaną w RPA na licencji krajów członkowskich NATO. Tylko w pierwszej połowie ub. roku junta zakupiła w RPA broń

Podpisanie protokołu polsko-rumuńskiego

Wicepremier T. Wrzaszczyk przyjęty przez N. Ceausescu

BUKARESZT (PAP). W Bukareszcie zakończyły się 2-dniowe rozmowy przewodniczących centralnych organów planowania PRL i SRR, wiceprezesa Rady Ministrów PRL — Tadeusza Wrzaszczyka oraz I wicepremiera rządu SRR Ilie Verdelę.

Omówiono koordynację planów społeczno-gospodarczych Polski i Rumunii w latach 1981-1985, ze szczególnym uwzględnieniem problemów specjalizacji i kooperacji produkcyjnej.

Na zakończenie rozmów T. Wrzaszczyk i I. Verdet podpisali protokół polsko-rumuński.

23 bm. wicepremier T. Wrzaszczyk został przyjęty przez sekretarza generalnego Rumuńskiej Partii Komunistycznej, prezydenta SRR — Nicolae Ceausescu. Obecny był ambasador Polski w SRR — Władysław Wojtasik. (P)

Valery Giscard d'Estaing przyjął Mieczysława Jagielskiego

PARYŻ (PAP). 22 bm. prezydent Republiki Francuskiej Valery Giscard d'Estaing przyjął w Pałacu Elizejskim, przebywającego w Paryżu na obradach polsko-francuskiej komisji międzyrządowej do spraw współpracy gospodarczej, wiceprezesa Rady Ministrów Mieczysława Jagielskiego, współprzewodniczącego tej komisji.

W spotkaniu uczestniczył współprzewodniczący komisji ze strony francuskiej, minister handlu zagranicznego Jean Francois Deniau. Obecni byli ambasador PRL we Francji Tadeusz Olechowski oraz ambasador Francji w Polsce — Serge Boidevaux. (P)

Rozmowy miedypartyjne we Włoszech

Próba uratowania rządu Andreottiego

RZYM (PAP). Sekretarz Partii Demokracji Chrześcijańskiej, Benigno Zaccagnini

30 osób zginęło

Wypadek drogowy w Meksyku

BUENOS AIRES (PAP). W poniedziałek na autostradzie w pobliżu Michoacan (około 300 km na wschód od stolicy Meksyku) autobus zderzył się z ciężarówką z przyczepą. Co najmniej 30 osób zginęło, a 20 odniosło rany.

Agencja Reutersa przypomina, że przed trzema dniami w innej katastrofie w pobliżu Meksyku poniosło śmierć 17 osób, a 35 zostało rannych, w tym wiele ciężko. Doszło wtedy do zderzenia pociągu z autobusem. (W)

W ubiegłą sobotę w Paryżu spotkał się z przedstawicielami niemieckimi, lecz dość wpływową Partii Republikańskiej, a następnie z przywódcami Partii Socjaldemokratycznej i Socjalistycznej. Przywódca tej ostatniej przed kilkoma dniami wyraził przeświadczenie, że „dni rządu Andreottiego są policzone”.

Uważa się, że największe znaczenie w tej rundzie rozmów przywódcy DC będzie mieć spotkanie z delegacją WPK, której przewodniczy sekretarz partii, Enrico Berlinguer. Rozmowy te wyznaczono na środę. Komisja krytykująca chrześcijańskich demokratów za prowadzenie polityki, która nie jest zgodna z wytycznymi, wypracowanymi wspólnie w momencie, kiedy została powołana do życia obecna większość parlamentarna. WPK oskarża chadeckie o dążenie do odsunięcia komunistów od udziału w rządzeniu krajem. (P)

Sojusz rasiistów południowoafrykańskich z faszystowską juntą Pinocheta spotyka się z poparciem ze strony strategów NATO, którzy widzą w nim zastrzeżenie nowego reakcyjnego ugrupowania dyktatorskich reżimów Ameryki Łacińskiej i rasiowskiej RPA.

Strategzy NATO w swych planach dążą do utworzenia organizacji sojuszu południowoamerykańskiego (SATO), która skupiałaby najbardziej reakcyjne siły tego regionu w celu tłumienia ruchów wyzwolających zarówno na południu Ameryki, jak i w Ameryce Łacińskiej. Pragną oni przekształcenia tej organizacji w awangardę i bastion imperializmu w tym regionie świata. Dlatego też nieprzychylnie patrzy na plany utworzenia SATO spotykając się z zdecydowanym sprzeciwem całej postępowej Afryki i rzeczywistych patriotów Ameryki Łacińskiej. (P)

Rząd Bawarii przeciwko dalszemu ściganiu zbrodniarzy hitlerowskich

BONN (PAP). Krajowy rząd Bawarii wypowiedział się za tym, aby nie przedłużać raz jeszcze terminu „przedawnienia”, który — w odniesieniu do tych morderstw — upływa z końcem 1979 r. Tym samym więc krajowy rząd Bawarii nie chce, aby po roku 1979 ścigać zbrodniarzy hitlerowskich.

W komunikacie ogłoszonym we wtorek, rząd Bawarii oświadcza wręcz, że, z jego zdaniem, należy trzymać się obowiązujących dotychczas postanowień w sprawie przedawnienia morderstw. (P)

Węgrzy lubią placki na oleju

Wiekse spożycie tłuszczów roślinnych

Od stałego korespondenta
WŁADYSŁAWA SWIDRAKA

Budapeszt, w styczniu

(P) Langos to popularny węgierski placek smażony na wrzącym oleju. Sprzedaje się go w wielu ruchliwych punktach miast, przy węzłach komunikacyjnych, zwłaszcza tych gromadzących przyjeżdżających do pracy. Kto w pośpiechu nie zdążył zjeść śniadania funduje sobie za niską cenę kilka langosów i głód zaspokojuje znakomicie.

W podobny sposób nad Balamonem przyrządza się także smażone rybki. Słonecznikowy olej pacznie niemal w każdej węgierskiej domowej kuchni. Na Węgrzech używa się go bardzo dużo.

Spożycie tłuszczów roślinnych wciąż rośnie. Jeśli jeszcze 10 lat temu na głowę mieszkańca wynosiło niecałe 3 kg to w roku ubiegłym sięgao prawie 6 kg. Prawdopodobnie zalecenia lekarzy o szkodliwości spożywania dużych ilości tłuszczów zwierzęcych obaliły swoje. Tłuszcze roślinne cieszą się też ogromnym wzięciem na rynkach zagranicznych.

W ubiegłym roku z eksportu olejów węgierska gospodarka uzyskała 31 mln dolarów dochodu, a w bieżącym roku spodziewa się osiągnąć ok. 40 mln dolarów.

Popyt na oleje na własnym wewnętrznym rynku, a także ich intratna sprzedaż za granicę zwiększa zainteresowanie rolników uprawą roślin olejnych.

Placówki naukowe starają się o wyhodowanie jak najbardziej wydajnych odmian słoneczników zawierających duże ilości tłuszczu. Oprócz węgierskich, eksperymentuje się na gatunkach rumuńskich i jugosłowiańskich. Słonecznikowi w węgierskiej gospodarce rolnej przypisuje się wielką rolę. Nie tylko ze względu na tutejsze warunki klimatyczne i dobrą jakość oleju.

Ważnym powodem rozszerzenia jego uprawy jest również to, że doskonale udaje się na ziemiach piaszczystych, na których inne kultury nie dają możliwości uzyskania dobrych plonów. Za słonecznikiem przemawiają więc wszelkie argumenty.

Udzielając mu tak zwanych wszelkich priorytetów rolnicy węgierscy nie zaniebują również uprawy innych roślin olejnych np. rzepaku, soi i rzuchy. Znaczne obszary plantacji rzepaku obsłane są polsiami i szwedzkimi odmianami, które jak to potwierdził doświadczenia, mają najlepsze walory smakowe.

Uprawy niemal wszystkich wymienionych roślin olejnych będą w dalszym ciągu rozszerzane. Nie będą tylko rozszerzane uprawy soi i lnu. Nie dają one wysokich plonów.

Buduje się też całe zaplecze przetwórcze nasion roślin olejnych. W tym celu w miejscowości Martfy w pobliżu Szolnoku powstaje duży zakład, który podwoi dotychczas istniejące zdolności przetwórcze.

Obecnie cała uwaga specjalistów skierowana jest na przyspieszenie prac naukowo-badawczych.

Keczeraj na śmiecie

● Sąd paryski skazał na trzy i czterolietnie kary więzienia czterech młodziaków, którzy przed dziesięcioma dniami wypuścili się wraz z kilkunastu kolegami na rozboj po Paryżu twierdząc, że należą do „autonomicznych brygad rewolucyjnych”.

Uzbrojeni w żelazne drągi i latarki wyciekowe przystąpili do niszczenia wystaw sklepowych, zaparkowanych samochodów, usiłovali wnieść pożary w paryskiej dzielnicy wielkich domów towarowych, przy czym zranili sześciu policjantów z oddziału wystanego w celu stłumienia ich akcji.

Prokurator republiki żądał możliwie maksymalnej kary więzienia z przewidzianych kodeksu za tego rodzaju przestępstwa, czemu sąd zażośćczystnie (PAP)

dawczych nad wyhodowaniem nowych bardziej wydajnych odmian roślin olejnych nad stworzeniem lepszego materiału genetycznego, gwarantującego uzyskanie jeszcze wyższych plonów. Można więc powiedzieć, że na Węgrzech rozwija się nowa, w pełni uprzemysłowiona gałąź produkcji tłuszczów roślinnych, która w tutejszej gospodarce żywnościowej, a także w polityce eksportowej odegra ważną rolę.

(P) 22 bm. przybył do Rzymu minister spraw zagranicznych ZSRR A. Gromyko. Na lotnisku powitał go minister spraw zagranicznych Włoch A. P. Forlani. CAF-Photofax

Artyleria izraelska ostrzeliwuje południowy Liban

Zamach na szefa służby bezpieczeństwa OWP

BEJRUT (PAP). Trzeci dzień z rzędu ciężka artyleria izraelska ostrzeliwała w poniedziałek miejscowości w południowym Libanie. Według doniesień z tego rejonu w jednym tylko mieście Nabatija wiele osób zostało zabitych i rannych, a liczne domy legły w gruzach. Setki rodzin zamieszkujących południowy Liban opuszczają w popłochu te tereny w obawie przed dalszym ostrzałem artylerii izraelskiej. Zdaniem nacownych świadków, ostatnie dni były najcięższe dla mieszkańców tych rejonów od czasu inwazji izraelskiej na południowy Liban w marcu ub. roku. Cała prasa libańska zamieszcza na czołowym miejscu reportaże i zdjęcia ze zniszczonych i opuszczonych przez ludność miejscowości południowo-libańskich.

Siły zbrojne lewicy libańskiej, wspierane przez ugrupowania palestyńskie, odpowiadają ogniem artyleryjskim i rakietowym na prowokacje wojsk izraelskich i bojówek wspieranej przez Tel Awiw prawicy chrześcijańskiej w Libanie, ostrzeliwują stanowisko wojsk izraelskich i miejscowości izraelskie, położone przy granicy Libanu. Rzecznik palestyńskiej organizacji „Fatah” oświadczył, że Palestynczy nie ugną się przed naporem Izraela i ich prawicowych sojuszników libańskich i nasila akcje partyzanckie przeciwko siłom izraelskim.

W Bejrucie zwraca się uwagę, że Izrael stopniowo nasilał w ciągu ostatnich dwóch miesięcy prowokacje zbrojne przeciwko Libanowi, ostrzeliwując systematycznie południowe rejon tego kraju, zarówno z lądu, jak z morza i powietrza. Zwraca się uwagę, że stacjonujące w Libanie południowym siły zbrojne ONZ (UNIFIL) są przytłuczone bezsilnością, zwłaszcza wobec prowokacji izraelskich jak i znaczących wypadków, dokonywanych przez bojówki prawicy libańskiej, które nie podporządkowują się centralnemu rządowi w Bejrucie.

Z Libanu południowego donoszą również o intensywnych ruchach wojsk izraelskich w rejonie przygranicznym i zwiększeniu dostaw broni i sprzętu wojskowego dla bojówek prawicy chrześcijańskiej w Libanie oraz oddziałów tzw. armii ludności Libanu. W Bejrucie mówi się w związku z tym z obawą o możliwości nowej agresji izraelskiej, podobnej do agresji z marca ub. roku.

Napięcie utrzymuje się także w Bejrucie. W poniedziałek nieznaną dotąd sprawcy dokonali zamachu bombowego na jednego z czołowych przywódców palestyńskich, Abu Hasana Salamę, szefa służby bezpieczeństwa Organizacji Wyzwolenia Palestyny i jego czterech najbliższych współpracowników.

Rzymskie rozmowy Andrieja Gromyki

RZYM (PAP). We wtorek w Rzymie rozpoczęły się rozmowy między radzieckim ministrem spraw zagranicznych Andriejem Gromyką a ministrem spraw zagranicznych Włoch Arnaldo Forlanim. Rozpatrywano zagadnienia dalszego rozwoju stosunków radziecko-włoskich oraz niektóre aktualne problemy sytuacji międzynarodowej.

We wtorek Andriej Gromyko został przyjęty w Kwirynale przez prezydenta Włoch Alessandro Pertiniego. W czasie rozmowy dokonano wymiany poglądów na wiele aktualnych problemów międzynarodowych oraz na zagadnienia dalszego rozwoju współpracy radziecko-włoskiej. (P)

(P) 22 bm. przybył do Rzymu minister spraw zagranicznych ZSRR A. Gromyko. Na lotnisku powitał go minister spraw zagranicznych Włoch A. P. Forlani. CAF-Photofax

Artyleria izraelska ostrzeliwuje południowy Liban

Zamach na szefa służby bezpieczeństwa OWP

Bomba została podłożona w samochodzie Salameha. Poza Salamehem i jego doradcami zginęło również kilku przechodniów. Palestyńska agencja prasowa „WAFA” oskarżyła o dokonanie zamachu Izrael i związane z nim siły. (W)

Palestyńczycy zatwierdzili „program polityczny

jedności narodowej”

BEJRUT (PAP). We wtorek rano zakończyły się w Damaszku 10-dniowe obrady parlamentu Palestyńczyków na wygnaniu — Palestyńskiej Rady Narodowej. Uczestniczyło w nich około 300 przedstawicieli ludności palestyńskiej, rozproszonej po różnych krajach arabskich i zamieszkującej ziemię okupowaną przez Izrael oraz reprezentanci różnych ugrupowań palestyńskich prowadzących walkę z Izraelem.

Rada zatwierdziła „program polityczny jedności narodowej”, uzgodniony w wyniku konsultacji między poszczególnymi organizacjami palestyńskiego ruchu oporu oraz ustaliła kierunki swej działalności na najbliższą przyszłość.

Uczestnicy obrad zdecydowanie wypowiedzieli się przeciwko separatystycznym rokowaniom pokojowym i popieranemu przez USA planowi w sprawie przyznania Palestyńczykom częściowej autonomii na okupowanych przez Izrael terytoriach.

Uchwalony przez Palestyńską Radę Narodową program działania przewiduje również nasilenie walki zbrojnej z okupantem na zachodnim brzegu Jordanu i w strefie Gazy.

Z powodu rozbieżności między kierownictwem „al-Fatah” a przywódcami skrajnych odłamów palestyńskiego ruchu oporu — nie zdano powołać nowego Komitetu Wykonawczego OWP, pełniącego rolę najwyższej instancji w palestyńskim ruchu oporu i koordynującego działalność wszystkich jego organizacji. W tej sytuacji Rada postanowiła, iż 15-osobowy Komitet Wykonawczy będzie pełnił obowiązki w dotychczasowym swym składzie. (P)

Eksplzja w indyjskiej kopalni węgla

DELHI (PAP). W poniedziałek poinformowano w Delhi, że w kopalni węgla w zagłębiu Bardoli w stanie Asam (Indie wschodnie) w wyniku eksplozji metanu 12 górników poniosło śmierć. Przyczyna eksplozji nie jest jeszcze znana. (W)

30 lat RWPG

Nasze specjalności i korzyści

Polska — obok ZSRR, Węgier, Bułgarii, Rumunii, Czechosłowacji — była członkiem-założycielem Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej. Obchodzone właśnie 30-lecie Rady jest więc dla nas jubileuszem niejakiego podwójnym: istnienia organizacji i naszego w niej udziału. A udział ten jest niemały. Wśród 10 należących obecnie do RWPG krajów Polska zajmuje trzecie miejsce pod względem liczby ludności (po ZSRR, Wietnamie), czwarte pod względem powierzchni (po ZSRR, Mongolii i Wietnamie), natomiast w produkcji węgla, energii elektrycznej, stali surowej, samochodów osobowych i ciężarowych, wagonów towarowych, autobusów, łożysk tocznych, pralek, lodówek, odbiorników radiowych i telewizyjnych, magnetofonów, kwasu siarkowego, cementu, papieru, tkanin i wielu innych jeszcze wyrobów zajmujemy drugą pozycję, ustępując jedynie Związkowi Radzieckiemu.

W okresie minionych 30 lat, a zwłaszcza w latach siedemdziesiątych, rozwój społeczno-gospodarczy Polski należał do najszybszych w RWPG. Rozwój i unowocześnienie gospodarki Polski w ostatnich latach — przy równoczesnym dynamicznym rozwoju jej partnerów wpłynęły na zwiększenie komplementarności struktur gospodarczych Polski i pozostałych krajów RWPG. Tak więc od prostej wymiany handlowej, a początkowo nawet zwykłej przyjacielskiej pomocy, kraje Rady przeszły długą drogę do specjalizacji i kooperacji w produkcji, do koordynacji wieloletnich planów gospodarczych, do opracowywania wieloletnich programów kierunkowych w najważniejszych dziedzinach gospodarki. I wreszcie do wspólnego finansowania i realizowania ważniejszych inwestycji, mających służyć wszystkim krajom. Słowem — do rozwoju i pogłębienia socjalistycznej integracji gospodarczej, której program uchwalono na XXV sesji w 1971 r. a rozszerzono w 1975 r.

W tych programach i działaniach ważne miejsce zajmuje Polska. W naszych obrotach rośnie systematycznie udział krajów socjalistycznych, który w roku ubiegłym zwiększył się o 55 do 58 proc. Ostatnie lata przyniosły ponadto poważne zmiany jakościowe pod tym względem. W ramach wymiany handlowej zwiększa się udział wyrobów wyprodukowanych w ramach porozumień o specjalizacji i kooperacji. W 1970 r. wynosił on zaledwie 2,5 proc., a w 1977 wzrósł do 15,5 proc., a w roku 1980 osiągnął blisko 30 proc. W ostatnich zwłaszcza latach znacznie wzrósł w naszym eksporcie i imporcie udział maszyn i urządzeń oraz artykułów konsumpcyjnych pochodzenia przemysłowego, zmniejszył się natomiast odsetek surowców, paliw i półproduktów.

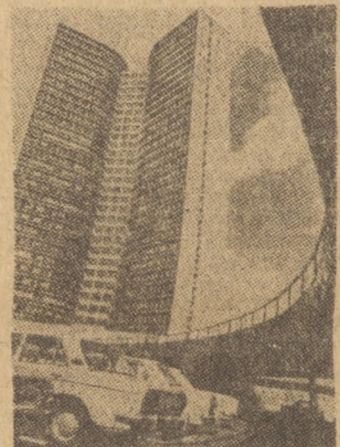
Współpraca Polski z krajami socjalistycznymi jest czynnikiem sprzyjającym poprawie efektywności gospodarowania m. in. poprzez wydłużenie serii produkcyjnych i związanej z nią obniżką kosztów produkcyjnych. Także — wskutek skupienia się na produkcji wybranych wyrobów naszych tradycyjnych lub nowych specjalności, a pozbycia się krótkoseryjnej lub nieopłacalnej produkcji wyrobów, w wytwarzaniu których inni mają większe doświadczenie i lepsze możliwości produkcyjne. Taki podział pracy daje wielkie oszczędności, które przeznaczyć można na nakłady w dziedzinie badań naukowo-technicznych i na wyrażanie nowych technologii i rozwiązań produkcyjnych.

W latach siedemdziesiątych Polska szczególnie dynamicznie rozwijała przemysł węglowy, siarkowy, cynkowy, wraz z przemysłem maszyn obrotu-

jących wydobyć i przetworzyć te kopaliny. Chodzi m. in. o maszynę górniczą — kombinację węglową, ciężkie przenośniki, urządzenia wyciągowe i inne, które stały się polską specjalnością. Dotyczy to jednak nie tylko połączonych maszyn, lecz również całych ciągów technologicznych, a nawet zakładów. Tak jak w przypadku fabryk kwasu siarkowego, w eksporcie których specjalizujemy się nie tylko w ramach RWPG, ale należymy w tej dziedzinie do czołowych światowej.

Do innych dziedzin będących przedmiotem naszej specjalizacji, nie związanych już z wydobywaniem surowców, zaliczamy: statki morskie i śródlądowe, wyposażenie okrętowe, linie do produkcji kwasu azotowego i fluorowego, niektóre wyroby przemysłu chemicznego, wytwórnie maszyny paszowej, maszyn do przetwarzania tworzyw sztucznych, maszyn budowlanych i drogowych, maszyn papierniczych itd.

Dla przykładu w pierwszej z wymienionych dziedzin — produkcji statków, znaczące miejsce odgrywa nasza współpraca z krajami RWPG, a zwłaszcza z ZSRR, który jest naszym największym odbiorcą statków. W latach 1946—1976 polski przemysł okrętowy wybudował 1530 statków o nośności 9,5 mln DWT. Z tego aż 727 statków o nośności

Siedziba RWPG w Moskwie

floty ponad 4,6 mln DWT zasiliła floty krajów RWPG. Równocześnie jednak z innymi krajami otrzymujemy statki, w produkcji których nie jesteśmy specjalizujemy. Podobnie jest zresztą w produkcji łożysk tocznych — najstarszej dziedzinie specjalizacji w ramach RWPG, w przemysle maszyn budowlanych i drogowych oraz innych gałęziach.

Mimo obszernego i wyraźnego rozszerzenia zakresu produkcji specjalizowanej i w ramach kooperacji istnieje jeszcze wiele dziedzin, w których te formy powiązań nie są dostatecznie wykorzystane. Zresztą życie przynosi ciągłe zmiany, powstają nowe technologie, powstają nowe kraje modernizują wiele gałęzi swoich przemysłów poprzez zakup licencji czy wprowadzenie nowoczesnych, własnych rozwiązań. Do takich dziedzin należą m. in. przemysł elektroniczny, elektrotechniczny,

obrabiarkowy, przemysł produkujący artykuły rynkowe i inne.

Obecnie Polska wspólnie z innymi krajami RWPG jest w trakcie opracowywania lub wprowadzania w życie postanowień przyjętych przed rokiem, na XXXII sesji w Bukareszcie, dotyczących długoterminowych programów współpracy do roku 1990 w wybranych dziedzinach. Są to dziedziiny stanowiące punkt wyjścia dla rozwoju powiązań integracyjnych na okres do 1990 r.: 1) zaspokojenie zapotrzebowania krajów RWPG na energię, paliwa i surowce przemysłowe; 2) rozwój przemysłu maszynowego w oparciu o połączoną specjalizację i kooperację w produkcji; 3) rozwój rolnictwa i przemysłu spożywczego, mający na celu maksymalne zaspokojenie potrzeb ludności na artykuły spożywcze; 4) zwiększenie produkcji i zaspokojenie potrzeb na artykuły przemysłowe powszechnego użytku i 5) rozwój pomiędzy państwami RWPG połączeń transportowych, które często są wąskim gardłem wymiany handlowej.

Polska aktywnie uczestniczy w realizacji większości przedsięwzięć zawartych w kompleksowym programie socjalistycznej integracji gospodarczej jak również w jej rozwinięciu w programie do roku 1990. W zamian za nasz wkład pracy fizycznej i umysłowej, nasze przedsiębiorstwa dostają surowców i wyrobów przemysłowych mamy zagwarantowane na wiele lat dostawy deficytowych u nas surowców, nie wytwarzanych, lub w zbyt małej ilości produkowanych artykułów spożywczych, wyrobów przemysłowych i innych towarów niezbędnych dla dalszego, dynamicznego rozwoju naszego kraju. Współpraca z RWPG coraz silniej zespala gospodar-

ki poszczególnych krajów, w imię wspólnych korzyści, zwiększonych oszczędności i zysków, lepszego zaspokojenia rynków wewnętrznych. Integracja ma tu jeden ważny element — wspólny w odprężeniu — nie ma w niej „przebranych” i tych co ponoszą straty.

Misling przyznaje, że rozstrzeliwał więźniów z Mokotowa

BONN (PAP). SS-obersturm-fuehrer Karl Misling nie ukrywa, że podczas Powstania Warszawskiego rozstrzeliwał więźniów z Mokotowa. Zeznanie tej treści złożył on w poniedziałek przed sądem w Kolonii.

Na pytanie sędziego, czy jako dowódca plutonu egzekucyjnego osobiście strzelał do więźniów Misling przyznał, że „czyli tak, raz lub dwa razy”. Dokładnie sobie nie przypomina. 66-letni Misling stałe zastania się brakiem pamięci i działaniem na rozkaz. To na polecenie drugiego oskarżonego w tym procesie — 61-letniego SS-obersturm-fuehrera Martina Patza miał uformować z 20 „ochotników” pluton egzekucyjny do rozstrzeliwania mokotowskich więźniów. Polecenie to zrozumiał „jako rozkaz” a wszystkie rozkazy — jak oświadczył — zawsze skrupulatnie wykonywał.

Proces zbrodniarzy hitlerowskich, oskarżonych o współudział w zamordowaniu w dniach 2 i 3 sierpnia 1944 roku co najmniej 500 uczestników polskiego ruchu oporu rozpoczął się w listopadzie ub. roku. Rozprawę przerwano po 3 dniach z powodu choroby M. Patza. Wznowiono ją w tym roku. M. Patz przebywa w areszcie, zaś K. Misling odpowiada za wolnej stopy.

Akt oskarżenia zarzuca im bestialskie mordowanie więźniów, w tym między innymi przez wrzucanie granatów ręcznych do cel.

Przypuszcza się, że proces potrwa do końca bieżącego roku. (P)

Marino — nowa dzielnica Moskwy

Korespondencja „Moskiewskiej Prawdy” specjalnie dla „Życia Warszawy”

(P) W malowniczym zakolu rzeki Moskwy (w pld.-wsch. części stolicy ZSRR) wyrósłoby wkrótce nowe osiedle mieszkaniowe Moskwy — Marino. Budowę pierwszych domów już rozpoczęto, a w bieżącym roku zamieszkać tam pierwsi lokatorzy.

Nowa budowa rozpoczęła się, jak i wiele innych, od uruchomienia połączeń komunikacyjnych, przeciagnięcia linii elektrycznej, wysokiego napięcia oraz od robot ziemnych. Jednakże jest w tej budowie coś szczególnego, odmiennego od innych tego rodzaju. Wbrew tradycji w pierwszej kolejności wyznaczono tu kontury bulwarów oraz czterech stawów.

Nie był to wcale kaprys czy zachcianka projektantów. Niebędąc ujęcia wodne uchronić bowiem mają od zanieczyszczenia powodzi osiedle użytkowane na niskim brzegu rzeki Moskwy. Ziorniki te połączone zostaną rurami i kanałami odprowadzającymi. Pomimo że są to rozwiązania czyste technicznie przyczynia się one również do stworzenia specjalnego mikroklimatu i staną się

dotatkową osobliwością tego rejonu.

Kształtowana na nowo rzeźba terenu, jak i malowniczy łuk rzeki natychmiast projektantów przy planowaniu kompozycji Marino. Rozciągające się wzdłuż rzeki zespoły mieszkalne będą dublować linie brzegowe. Do ulicy nadbrzeżnej prowadzić będą trzy bulwary. Powstaną również czwarty — centralny, który przebiegnie przez środek części mieszkalnej osiedli, równoległe do linii brzegowej. Jego przedłużenie pomysłano jako skupisko sklepów i domów handlowych, restauracji, kawiarni, instytucji kulturalnych, usługowych itd. Bulwar centralny będzie kilka razy przeczynał centrum handlowe i usługowe. Powstaną one w najbardziej zielonych i pięknych skrajkach rejonu, przy zbiornikach wodnych i skwerach.

W końcu ub. roku budowniczowie zaczęli wznosić pierwsze budynki pomiędzy rzeką Moskwą a linią kolejową. Domy mieszkalne tworzą, patrząc z daleka, półokrąglicy dziedzińce, w centrum którego znajdują się nowe zaprojektowane zbiorniki i przedszkola. Od strefy mieszkalnej oddzielone zostaną one zielenią oraz placami zabaw i sportu.

bussinesu, oni wzbogacili się najszybciej. Dziś w Nigerii niecałe trzy procent populacji kontroluje 66 proc. inwestycji.

Te trzy procent nadal nie ton życia gospodarczego, społecznego świadomie czy nie, tworzy wzorce kulturowe. A raczej nie tworzy, a jedynie transportuje na warunki afrykańskie styl życia elity świata zachodniego. Wyłania się z tego mieszanka playboya i nowoczesnego menedżera, narzuca na tradycyjny, afrykański system wartości, mentalności, kultury. To przeciwko nim wymierzone były posunięcia wyświeconego rządu federalnego, przeciwko korupcji. Zakazy importu luksusowych mebli, ubiórów, pojazdów elity, sprowadzania kosztownych koronek — ulubionego stroju, szampa — ulubionego napitku zastępującego coca-cola.

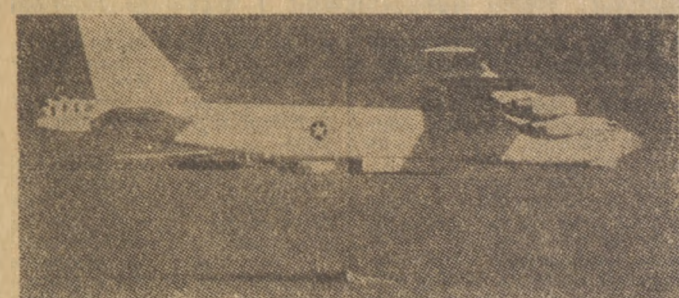
Armia, przejmując władzę, nie zmieniała ani systemu, ani nie próbowała zawrócić kraju z kapitalistycznej drogi rozwoju. Ale ta sama armia ma jednak konkretną wizję przyspieszenia rozwoju kraju i konkretnych posunięć przybliżających Nigerię do nowoczesności.

W ciągu piętnastu lat pięciokrotnie wzrosły dochody Nigerii. Głównie dzięki ropie naftowej. Nigeria nie potrzebuje już pomocy zagranicznej. Jeszcze podczas realizacji Pierwszego Planu Narodowego Nigeria musiała w 50 proc. finansować swe inwestycje ze źródeł zagranicznych. W Drugim Planie potrzebowała już tylko 20 proc. W 1975 r., kiedy ruszano z Trzecim Planem, spodziewa-

MILITARIA

KAROL SZYNDZIELORZ

Ile wart jest SALT?

Bombowce B-52 z rakietami samonaprowadzającymi na cel, typu „cruise”. Każdy z tych bombowców to w SALT II jeden system przenoszenia ładunków termojądrowych.

Podczas ostatniego spotkania ministra spraw zagranicznych ZSRR Andrieja Gromyki z sekretarzem stanu USA Cyrusem Vance'em uzgodniono w zasadzie wszystkie punkty nowego porozumienia o ograniczeniu ofensywnych broni strategicznych (SALT II). Jak wynika z wypowiedzi obu mężów stanu — a także z oświadczeń Jimmy'ego Cartera i słów Leonida Breżniewa — nie ma obecnie różnic w stanowiskach stron co do postanowień SALT II odnoszących się do liczby, charakteru i rozmieszczenia strategicznych systemów przenoszenia ładunków termojądrowych. Obowiązywać będą, zgodnie z postanowieniami z Władywostoku, pulpy zbiorcze sił strategicznych, jednakowe dla obu stron. Oznacza to, że ograniczenia SALT II uwzględnią obojętności struktury sił strategicznych. Zachowane zostałyby ustalenia z SALT I w sprawie narażonych systemów nadzoru i kontroli układow, jak również zobowiązanie o nieutrudnianiu pracy narażonych środków technicznych kontroli.

SALT II jest układem złożonym. Stanowi bowiem próbę uwzględnienia nie tylko ilościowych, ale i jakościowych składników sił strategicznych obu wielkich mocarstw. Wynikają z tego dodatkowe pulpy, w których ustanawia się górne granice liczby rakiet uzbrojonych w główce wielocelowe, a także górne granice liczby członów owej główki wielocelowej. Udało się również wypracować formułę, na podstawie której rakiet samonaprowadzających na cel (cruise) wliczane będą do ogólnej liczby strategicznych systemów przenoszenia ładunków termojądrowych. Taktyczna wersja tych rakiet będzie miała ograniczony zasięg.

Układ nie porzasta jednak na kontroli istniejących już systemów rakietowych. Zgodnie z propozycją Leonida Breżniewa znalazły się w SALT II ograniczenia liczby prób nowych rodzajów rakiet. Oba mocarstwa będą mogły w okresie obowiązywania układu sprawdzić rozmieszczenie baz rakiet na jednym nowym typie rakiet. Jest to nader istotny czynnik hamujący jakościowy wysięg zbrojeń strategicznych.

Dialog strategiczny wywiera dodatni wpływ na klimat międzynarodowy. Układy SALT II po podpisaniu i ratyfikacji stanowią będą czynnikiem stabilizującym pokojowe współistnienie i pokój na świecie. Jest więc w tych układach potężny ładunek polityczny, który sprzyjać może przez wiele lat odprężeniu w stosunkach międzynarodowych.

Ale SALT II to również instrument, przy pomocy którego wpływać będzie na bieg wysięgu zbrojeń. Powstaje więc pytanie — ile wart jest SALT? Można by ogólnie odpowiedzieć, że dialog strategiczny jest najefektywniejszym wysiłkiem rozbrojeniowym w dziejach dyplomacji. Trudno bowiem wyobrazić sobie do czego doprowadziłby wysięg zbrojeń, gdyby od dziesięciu lat nie prowadzono rokowań nad ograniczeniem broni strategicznych, gdyby od siedmiu lat nie obowiązywał faktyczny zakaz budowy systemów antyrakietowych i zakaz powiększania liczebności sił rakietowych powyżej ustalonych granic. SALT II dodaje do ograniczeń liczbowych kontrolę nad jakościową strukturą sił strategicznych.

Paul Warnke powiedział mi przed rokiem, że bez SALT oba mocarstwa wydawałyby rocznie co najmniej 15 miliardów dolarów więcej na zbrojenia strategiczne. Oczyszczony dyktando Agencji do spraw Kontroli Zbrojeń i Rozbrojenia rządu USA uważał, że już ten fakt stanowi doskonałe uzasadnienie dla rokowań SALT. Senator Edward Kennedy i senator Frank Church oceniają, że bez SALT programy zbrojeniowe Stanów Zjednoczonych pochłonięłyby w ciągu najbliższego dziesięciolecia co najmniej 100 miliardów dolarów więcej niż zakłada się w obecnych planach perspektywicznych Pentagonu. Sekretarz obrony USA Harold Brown wypowiedział się kilka dni temu, że jego zdaniem oszczędności z tytułu SALT nie przekroczą miliarda dolarów do dwóch. A powiada się nawet wypowiedzi w Waszyngtonie, które rokowania i układy SALT pragną wykorzystać dla usprawiedliwienia dodatkowych programów zbrojeniowych. Twierdzi się, że trzeba się zbroić bardziej pomimo SALT. Chodzi o takie typy broni, które nie podlegają ograniczeniom uzgodnionym przez rządy USA i ZSRR.

Trudno liczyć gruszek na wierzbie. Nie można więc przeprowadzić precyzyjnego rachunku oszczędności, które wynikną z układów jeszcze nie podpisanych. Ale wydaje się już dziś rzeczą pewną, że bez SALT wysięg zbrojeń strategicznych byłby jeszcze kosztowniejszy. I fakt ten tłumaczy również dlaczego kompleks wojskowo-przemysłowy USA i ludzie z nim związani, jest przeciwny ustalaniu jakichkolwiek reguli, ograniczeń czy pulpów. Bo przecież potrafili oni doskonale kalkulować w obie strony — w stronę korzyści i w stronę strat. Tylko, że to co jest stratą dla producentów broni może być korzyścią dla podatników i gospodarki.

jad pracę w którymś z nowo powstających zakładów przemysłowych, wolą utworzyć własny interes — najczęściej całkowicie nie związany z ich wykształceniem.

Rząd wydał dekret o „nigeryzacji” gospodarki kraju, który przewiduje wykup przynajmniej 40 proc. akcji i udział w działaniach w Nigerii przedsiębiorstw zagranicznych. Ustalono też procent pracowników nigeryjskich, jakie muszą zatrudniać firmy zagraniczne w swych przedsiębiorstwach. Szansa decyzyjnego zwiększenia udziałów nigeryjskich powoduje jednak umocnienie i rozszerzenie warstwy miejscowej burżuazji, która z kolei inwestując w kolejną przedsięwzięcia ściga firmy zagraniczne z ich pracownikami. Bo własna kadra, wywodząca się w większości z tej burżuazji, miast do produkcji przechodzi do bussinesu. Kółko się zamyka.

Rząd federalny zdaje sobie sprawę z faktu, że nowoczesne państwo nie może opierać się jedynie na inwestycjach. Musi za tym pójść wszechstronny rozwój społeczny. Tak więc trzeba unowocześnić rolnictwo, zbudować systemy irygacyjne po to, by nie pauperyzowała się ludność wiejska, by rosła produkcja, a miasto nie wabiło miarąm lepszego życia, rozwijało szkolnictwo, by oprócz oświaty całego społeczeństwa uzyskać jak największą liczebność grup potencjalnych kandydatów na własnych specjalistów. Po to, by uruchamiany dopiero mechanizm gospodarki stał się normalnie funkcjonującą, prężną maszyną, przynoszącą zyski i korzyści.

Dni wyczekiwania

(P) Podczas gdy szach ustanawia się, gdzie spędzić następną część nie całkiem zaplanowanego i wymuszonego na nim „urlupu wypoczynkowego”, Iran przygotowuje się do decydującej, jak można sądzić, próby sił między premierem Bachtiarem i ajatollahem Chomeinim. Wszyscy komentatorzy są na ogół zgodni w opiniach, iż dla Iranu zbliża się nieuchronnie moment zasadniczej konfrontacji. Konfrontacji, w której obok rządu cywilnego i sił religijnych istotną rolę odegrać może również armia.

Dotatkowym elementem, który skomplikować może irańskie rozgrywki polityczne, jest pojawienie się — po raz pierwszy otwarcie i z własnymi hasłami — tamtejszej lewicy. Jej przedstawiciele podkreślają, iż „nie po to uwołnili się spod dyktatury szacha, by podporządkować się dyktaturze islamu”. Nie ulega jednak wątpliwości, iż większość Iranczyków opowiada się w tej chwili po stronie przywództwa szajchów, sędziów Chomeiniego.

Zapowiedziany na najbliższy piątek powrót, po 16-letnim wygnaniu, ajatollaha stał się może katalizatorem wydarzeń, które znormalizują lub co najmniej nadadzą bardziej niż dotąd jednoznaczny kierunek trwającemu już ponad rok kryzysowi politycznemu w Iranie. Sam Chomeini nie ukrywa zresztą swojej wyraźnej utrogi wobec rządu Bachtia, który uważa za bezprawną, pozbawioną podstaw konstytucyjnej legalności. Nie ukrywa też, iż po powrocie pierwszoplanowym zadaniem będzie całkowita przebudowa monarchistycznej struktury władzy i utworzenie Republiki Islamskiej.

Wielu ludzi z otoczenia ajatollaha uważa, że owa decyzja i nadanie Iranowi nowego kierunku politycznego już właściwie za wygrana. Piątkowy powrót Chomeiniego i modły w wielkim meczecie teherańskim traktują jako spełnienie pragnień większości narodu i kulminację długiej peiny ofiar walki. Nie brak jednak i opinii, iż walka o kształt nowego Iranu wciąż daleka jest od ostatecznego rozwiązania. Emocje i marzenia narodu przystaniają, nieco, trwającą w ich cieniu, ale może znacznie ważniejszą rozgrywkę.

FRANCISZEK NIETZ

Nowa spirala

(P) Projekt budżetu Pentagonu na rok przyszły dowodzi, że Jimmy Carter zamierza przyspieszyć uścisk zbrojeń. Nie warto przypominać, że prezydent wygrał dwa lata temu wybory między innymi dlatego, że obiecywał redukcję zbrojeń. Zamiast tego pierwszy w pełni własny budżet Cartera i jego rządu przewiduje, że łączne wydatki na zbrojenia osiągną poziom rekordowy — 122,7 miliarda dolarów, a więc o przeszło 10 miliardów więcej niż w roku poprzednim.

Nie próbuje się tego skoku tłumaczyć wyłącznie stopą inflacji. Zamiarem ministra obrony Harolda Browna i jego prezydenta jest rzeczywisty przyrost siły militarnej i to szczególnie w tych dziedzinach, które odnoszą się do siły strategicznej USA. Z tego między innymi powodu rozpoczęła się prace w ramach programu MX.

Rakietą MX będzie najdroższą z rakiet strategicznych. Jej zaletą ma być ruchliwość, czyli możliwość startu z różnych schronów. USA myśli również o nowej rakiecie średniego zasięgu, o zwiększeniu zdolności transportowych sił zbrojnych, o rozpoczęciu seryjnej produkcji rakiet samosterujących.

Każdy z tych programów ma się jakoby w koncepcji równowagi strategicznej i służyć ma jakoby stabilizacji układu sił. Urzuca się na niego, że tak poważne podniesienie poziomu zbrojeń ma ułatwić Carterowi zdobycie głosów dla ratyfikacji układu SALT II w Senacie.

Pokretna to logika i dziwne rozumowanie. Zwiększać budżet militarny po to, by mieć w przyszłości jakoś po skontrulować. Z obecnego projektu budżetu zadowoleni będą przede wszystkim politycy związani z kompleksem wojskowo-przemysłowym. Uderza o tym na ludzi biednych. W tym samym stopniu w jakim rosną wydatki militarne ograniczone zostały świadczenia społeczne rządu federalnego. Okazało się bowiem, że nawet u bogatych Stanach Zjednoczonych nie można mieć jednocześnie armii i masła. Carter musiał więc dokonać wyboru. Zdecydował się na nową spiralę zbrojeń.

KAROL SZYNDZIELORZ

Żołnierze, ropa, politycy (4)

DYLEMATY WZROSTU

Od naszego specjalnego wysłannika do Nigerii
MARKA POGODOWSKIEGO

Przez nigeryjską granicę przechodzą dziesiątki ludzi dziennie. Tylko nieliczni przekraczają ją w punkcie kontrolnym. Większość skręca w busz, na tyle daleko, by pogranicznikom nie chciało się biegać za nimi przez kolczaste krzaki. Afrykańskie granice nie są strzeżone — z wyjątkiem przejść granicznych na drogach.

Z sąsiednich krajów afrykańskich suną do Nigerii tłumy. Jorubowie z Beninu nie mają kłopotu z porozumiewaniem się. Hausa z Mali i Czadu po przekroczeniu granicy na północy też trafiają na swych współplemieńców mówiących tym samym językiem, wyznających tego samego Proroka. Przybycie się zatrzymują się długo w rejonach przygranicznych. Po pierwszych dniach, zorientowani przez rodaków i znajomych, mają już wytyczoną marszrutę, która wiedzie najpierw do stolicy stanu, a w większości do stolicy kraju — Lagos.

Codziennie rano sznury rozklekotanych, barwnie wymalowanych ciężarówek, które jak w całej Afryce tworzą podsta-

wowa sieł transportu towarów i ludzi, wysypują na przedmieściach Lagos tłumy pasażerów. W rejonach stających o innych odcieniach skóry, wyznających językami, wszyscy oni mają jedną wspólną cechę — nadzieję na lepsze życie, szybkie wzbogacenie. Obokrajowy stanowią wprawdzie w tej masie sporą grupę, ale są w mniejszości.

Przybycie rekrutują się głównie z nigeryjskiej wsi. Miasto jawi im się jako przedświatek szczęścia. O tym jak ciężko się tu żyje, trudno o pracę i pożywnie nie wiedzieli. Na razie opowiadają sobie ciekawe, dziwne wodociągach, elektryczności, sklepach, wielkim, barwnym, kuszącym światłem mirażu. Przed nimi przyszłość — wszystko może się zdarzyć. Mit ten podtrzymują niektóre środki przekazu zamieszczone „succes stories” na wzór amerykański, o ludziach, którzy startując od zera szybko wspięli się na szczyty.

Rozczarowanie przychodzi szybko. Owszem, jest praca, ale zarobki przy stołecznych jeżdżąc, są niewystarczające. Jest woda, elektryczność, ale nie w tych domach, w których zatrzymują się przybyśe. Są wspaniałe, nowoczesne samochody i sklepy bogate zaopatrzone w przeróżne towary, ale o kupnie czegoś takiego nie mogą marzyć ludzie, którzy

dosypują jedynie parę rak. Chęci nie zastąpią kwalifikacji. Rozbudzone apetyty nie mogą znaleźć zaspokojenia.

Gwałtowny skok ekonomiczny, rezultat naftowego boomu, sypnął na ten kraj deszczem zła. Wyrwał go z postkolonialnej drętowości, w której drzemie jeszcze wiele krajów nie tylko afrykańskiego kontynentu. Dał impuls do rozwoju. Z jednej strony namieszał w kraju, porządkował stare struktury społeczne, przedstawiał ekonomiczne priorytety. Z drugiej zaś zmocnił niektóre stare struktury.

To prawda, że na każdego Nigeryjczyka przypada obecnie więcej pieniędzy niż kiedykolwiek. Ale nie wszyscy dostali równo — przeciwnie. Kto był bogaty, stał się jeszcze bogatszy. To prawda, że starszyzna plemienna, szefowie i cała tradycyjna struktura władzy nie odgrywa już w życiu nigeryjskich wspólnot plemiennych takiej roli jak przed kilkunastu laty. Ze tradycyjnej struktury podporządkowania i rozdania zostały rozluźnione. Ale ci sami ludzie, którzy przed dwudziestu laty zarządzali wielką społecznością uprawiającą maniok, yam, kawę czy bawełnę, mieli najwięcej pieniędzy, by przystąpić do interesów, gdy przed krajem otworzyły się szersze perspektywy gospodarcze. To oni weszli do śmietanki

TVP TVP TVP TVP TVP

Reżyseria telewizyjna

Mówią „Życiu”: Stefan Szlachtycz, Adam Hanuszkiewicz i Krzysztof Jasiński

Oddajemy dziś łamy telewizyjnej rubryki „Życia” trzem twórcom, którzy wypowiedzieli się na temat reżyserii telewizyjnej.

Stefan Szlachtycz, Główny Reżyser TVP, realizator filmu „Tylko Beatrycze”, reprezentuje twórców na stałe związanych z telewizją. **Adam Hanuszkiewicz**, przedstawiciel polskiej sceny teatralnej, jest jednym z założycieli teatru TVP, zrehabilitował w nim wiele pozytywnie. Zwołennicy nowych kierunków w sztuce, na przykład „teatru otwartego” nie znaleźli sobie miejsca w telewizyjnej twórczości. Dlaczego? O to zapytaliśmy **Krzysztofa Jasińskiego**, założyciela teatru „STU”.

Uważamy, że nadal niewspółmiernie mało wobec rangi zjawiska dyskutuje się o artystycznych widokach telewizyjnych, takich jak film i teatr telewizyjny, które nie dość, że są najpopularniejszymi i najbardziej masowo oglądanymi programami TVP (przeciętna widownia 15 mln), to jeszcze na dodatek są wielkim źródłem inicjacji w naszej kulturze i sztuce.

Artystyczne widoków telewizyjny tworzą często reżyserzy zapraszani poza IV, za granicą — Brook, Fellini, Bergman, w Polsce — Wajda, Zanussi, by wymienić tylko najznakomitsze nazwiska. W telewizyjach pracują także etatowi reżyserzy, w TVP (na Woronicza), w pionie Głównego Reżysera jest ich dwudziestu jeden, w innych komórkach polskich to — 25. Widzimy więc, że o zróżnicowanym środowisku reżyserów tworzących dla telewizji mówić jednocześnie jest trudno. (Słowo.)

STEFAN SZLACHTYCZ

Uporczywie twierdząc, że w rowadzonej ok. 10 lat temu magnetyczny zapis obrazu był tym dla rozwoju telewizyjnej twórczości, czym wprowadzenie zapisu dźwięku dla twórczości filmowej. Oznaczał koniec telewizji romantycznej, stał się początkiem tego, co dziś już jest faktem: telewizji na skalę przemysłową. Rola reżysera w tym procesie porównać można do roli inżyniera, może najlepiej architekta. Obydwojgiem pracując na granicy sztuki, nierzadko ją przekraczając w tę lub drugą stronę.

Podobnie, jak nie każdy architekt projektuje np. budynek teatru czy stadion olimpijski, lecz musi się ograniczyć do możliwości jakie daje budownictwo wielkopłytowe, reżyser telewizyjny niekoniecznie musi celować w „Hamleta” i zadawolić się „Telerankiem”. I największym błędem, jaki popełniała uczelnia kształcąca reżyserów, to wpajanie im przekonanie, że (nie) teatr telewizyjny reżyser reżyguje z ambicją, że reżyruje jak dramata, że dąży do zbudowania wieloletniej, a nie do realizacji projektu. Może stąd się to bierze, że uczelnia nie potrafiła przygotować reżyserów do roli twórcy, publicysty, widowni masowych? Po prostu, nie ma kto tego uczyć, bo brakuje specjalistów, a brakuje, bo reżyserzy wstydzą się nimi zostać... kolo się zamyka.

Z losem reżysera telewizyjnego rzeczywistość może wiązać się poczucie anonimowości. Po odczucie, dodajmy: nieprzypadkowo, takich indywidualności, jak Hanuszkiewicz i Artczak, w inne, też górskie rejony, kraje po telewizyjnie nieboskłonnie samotny jastrząb Królkievicz. Ten wyjątek potwierdza jednak

regule: nie indywidualności reżyserów kształtują profil artystyczny telewizji. I tak jest na całym świecie.

Każdy telewizor potrafi naturalnie wymienić kilka nazwisk polskich reżyserów telewizyjnych, nie kto potrafi, nawet wśród zawodowców krytyków, wymienić nazwiska choćby jednego wybitnego reżysera telewizyjnego (wyłącznie) spoza Polski? Ten sam telewizor, który sypnie nazwiskami z teatru i filmu światowego.

Swoją drogą krytyka telewizyjna staje się też zjawiskiem giniącym wraz z telewizją romantyczną. Pomijając inne gatunki poza teatrem, praktycznie ogranicza się już tylko do filmów telewizyjnych. Tu dyskusja: telewizja nie obchodzi technologii rejestracji widoków telewizyjnego, reżysera tak — zapis elektroniczny czyni zeń reżysera telewizyjnego, zapis na taśmie światłoczułej, czyli filmowej, czyni reżysera filmowego, różnicę najwyraźniej odczuwa się w kasie. Ten podział systematycznie zrównuje się, jednak istnieje i rzutuje na postawę adekwatów zawodów.

Kryteria przyjmowania do zawodów reżysera telewizyjnego nie są tak sztywne i ściśle przestrzegane, jak w wypadku filmu i teatru scenicznego. Jakość reżyserii w telewizji nie powstaje w odwołaniu do jakości. Liczą reżyserów zatrudnionych w telewizji stale rośnie. Nikt już nie próbuje poważnie twierdzić, że telewizja jest tylko środkiem przekazu wartości pozatelewizyjnych, że to tworzy własnej jakości artystycznej, a jednak... wciąż przemownie działa magia nazwisk opronionych rozgłosom poza telewizją. Tak przyjmienie popisać się: „pracowałem u nas tacy artyści, jak...”. Nieleżyłaby była efekt. Latwiejsze to i efektywniejsze od wynagradzania własnych, zwyczajnych dzieł.

Nieprzypadkowo porównałem współczesnego reżysera telewizyjnego do inżyniera — zakres wiedzy technicznej, znajomość warsztatu, nieporównywalnie przekracza możliwości reżysera teatru scenicznego, znacznie też widzę reżysera filmowego. Kiedyś, mając tylko majstra budowlanego do pomocy, mógł genialny dyktant zbudować wcale piękny zamek, dziś nie potrafi postawić współczesnego wieżowca. Pewne prawidłowości życia reguluje samo, my, postawieni na urzędach i świadomi tych prawidłowości, musimy życiu pomagać i przyspieszać, co nieuchronnie. Tak jest ze stanowiskiem Głównego Reżysera Telewizji dzisiaj.

Notował **BOGDAN SŁOWIKOWSKI**

ADAM HANUSZKIEWICZ

Reżyseria telewizyjna, jej specyfika, odmiennosc od teatralnej? Nie wiem, czy to rzeczywistość interesuje czytelników, widów oglądających telewizyjną adaptację dzieł dramatycznych.

Oczywiście, widownia jest dziś większa niż w latach początków telewizji w Polsce, bałosć o jakość, o formę spektakli. Na pewno ważny jest fakt, iż mamy w teatrze TV rocznie 12—15 przedstawień interesujących i czyni się wysiłki, by pozostałe nie schodziły poniżej przyzwoitego poziomu. Jestem za rzetelnym rzemiosłem w pracy reżyser-

skiej, jednakże czynienie z fachowości sprawy sztandarowej odsuwa na plan drugi emitowane treści. Tak w teatrze jak i w telewizji, oglądanej przecież przez miliony, za najważniejszy uważam nie kunszt reżyserski

czy aktorski, lecz to, co inscenizator czy aktor ma nam do powiedzenia o nas. Wprost — słowem, obrazem, czy pośrednio — wyborem dzieła, jego interpretacją.

Też to raz nowe słowo powiedzieli ludzie łamiący lub nieznający konwencji. Dość przypomnieć impresjonistów, których akademicy uważali za przeciwników, ignorancję, przywołano, co mówili klasycy o Mickiewiczu, co filolodzy o Wyspiańskim. A oto skojarzenie z inną, współczesną polską. Oglądając niedawno w telewizji kabelet autorów, którzy w III Programie Polskiego Radia przygotowywali m. in. audycję „Zgrzyt”.

Z punktu widzenia tradycji i kształtowania przez „Qui pro Quo”, „Dudka”, czy nawet „Egide” trzeba by większość tych ludzi uznać za nieprofesjonalistów, choćby dlatego, że mówią i śpiewają niefachowo. A przecież od dawna, od czasu Starzyńskich Panów nie oglądaliśmy świeżego, oryginalnego i bezpretensjonalnego kabaretu. O to właśnie — uważam, że jeżeli ktoś ma nam coś ciekawego do zakomunikowania, to go się słucha uważnie, nawet jeśli sepien. Nie jestem za sepieniem, za brudem, za bylejakością jako programem, bo rzemiosło jest ważne, nie ważniejszy jest człowiek, który ma nam coś do powiedzenia.

Wiele można oczekiwać po ludziach nowych w telewizji. Po takich, którym forma nie zastępuje treści, dysponujących wrażliwością, otwartością, słuchem, świeżością spojrzenia. Zajmującym przykładem jest tu choćby Agnieszka Holland, która tak frapująco potrafiła wystawić „Lorenzacciu” Musseta; przyznam, że dawno, a chyba nie tak, nie zrobił w telewizji klasyki jak ta wspomniała pani. Sądząc także, że zachęcenie szefa krakowskiego teatru „STU” — Krzysztofa Jasińskiego do spróbowania sił w teatrze TV dałoby na pewno interesujące rezultaty.

Notował **ADAM CIESIELSKI**

KRZYSZTOF JASIŃSKI

Z reżyseria telewizyjną niewiele miałem do czynienia. Dawno temu zrealizowałem dwa godzinne programy poświęcone Festiwalowi Artystycznemu Młodzieży Akademickiej, który odbywał się latem w Świnoujściu. Reżyserowałem dwie realizowane w koprodukcji z telewizją imprezy: koncert galowy z okazji XX-lecia Zrzeszenia Studentów Polskich i odsłonięcie pomnika Lenina w Nowej Hucie. W Iranie rejestrowałem dla tamtejszej telewizji spektakle teatru „STU”: „Spadanie” i „Sennik Polski”.

Nie myślałem i nie zamierzam wiązać się z telewizją na stałe, choć miałem takie propozycje. Interesuje mnie obcowanie z żywym aktora z żywym widzem. Chodzi o bezpośrednie wymiary energii, tworzenie i obcowanie intymne.

W moim przekonaniu teatr telewizyjny jest jeszcze nowym, bliżej nieokreślonym rodzajem sztuki teatralnej, która nie jest przeciwieństwem teatru żywego. Spektakle teatru TV są najczęściej namalowane teatru i filmu. Przeniesienie spektaklu ze sceny na ekran telewizyjny ma jedynie sens informacyjny, dokumentacyjny.

Andrzej Wajda przenosił „Noc listopadową” ze sceny na ekran TV stworzył dzieło filmowe.

Teatr w manifestujący swoją odrębność od kina i teatru żywego wymaga tak wyspecjalizowanego operowania w tworzenie, że siebie w tym nie widzę.

„Faust” Grzegorza Królikiewicza jest na polu kinu, na polu teatru.

Może istnieje po prostu film telewizyjny, który czasem przypomina teatr, a czasem kino. Można upowszechniać w telewizji pewne doświadczenia, zdobyte teatru, choć będzie to proces wtórny. Nie wyobrażam sobie jednak, aby telewizja mogła stać się laboratorium poszukiwań artystycznych, gdyż z natury rzeczy likwiduje bliski mi teren poszukiwań.

Improwizacja. Łapanie życia na gorąco to sprawy, które mogą w reżyserii telewizyjnej fascynować. To siła telewizji.

Reżyser telewizyjny? Prace Stefana Szlachtyczy wole oglądać w kinie. Adama Hanuszkiewicza — w Narodowym. Natomiast w telewizji filmy, reportaże Macieja Szumowskiego. Wybitnym reżyserem Telewizji Polskiej jest Olga Lipińska.

Notował **ANDRZEJ LIBOWSKI**

Sport • Sport • Sport • Sport • Sport • Sport

54 mistrzostwa Polski w narciarstwie

Józef Luszczek wygrywa bez trudu

(P) W doskonałych zimowych warunkach rozpoczęły się w wotek w Zakopanem 54 narciarskie mistrzostwa Polski w konkurencjach klasycznych. Tego dnia odbyły się dwie konkurencje biegowe ze startem i metą na stadionie pod Krokwią.

Najpierw startowali mężczyźni na 30 km. Na trasę wyruszyło 44 biegaczy. Od pierwszych chwil prowadził Józef Luszczek. Już po 10 km miał on ponad minutę przewagi nad swym najgroźniejszym rywalem, Wiesławem Gębala. Po 20 km przewaga ta wzrosła do 2 minut. Z biegu wycofał się jeden z kandydatów do medalowej pozycji Jan Staszek.

Luszczek finiszował spokojnie, gdy wpadł na metę nie było widać po nim zmęczenia. „Biegło mi się dobrze, miałem dobry przebieg sytuacji i nie musiałem wyczerpać wszystkich sił” — powiedział po biegu Luszczek. Wiesław Gębala finiszował na drugiej pozycji, a niespodzianką było trzecie miejsce mniej znanego biegacza ROW Rybnik Józefa Solawia.

Dobry dzień miało we wtorek w mistrzostwach małżeńskich Gębala, Anna Gębala w biegu na 10 km prowadziła od startu do mety. Bieg ten był niezwykle interesujący, gdyż śmiało atakowały młode zawodniczki. Po pięknej walce tytuł wicemistrzowski wywalczyła czynnica stale postępy 18-letnia Zofia Czerwinska z Limanowa, a brązowy medal nieoczekiwanie zdobyła również 18-latką, Wiesławą Iglinską z klubu „Julia” ze Szklarskiej Poręby. Wielką faworytką i obrończynią tytułu Anna Pawlusiak przybiegła do mety dopiero na 4 pozycji i to było największą niespodzianką pierwszego dnia mistrzostw.

Wyniki biegu na 30 km mężczyzn:

1. Józef Luszczek, Start Zakopane — 1:40:56,27

„Bieg ku słońcu”

finale igrzysk młodzieży

Młodzi sportowcy ze szkół podstawowych czynią ostatnie przygotowania przed swoją imprezą roku — Igrzyskami Młodzieży Szkolnej w woj. krakowskim (2—5 lutego). Według ostatnich informacji w finałowych zmaganiach w biegach narciarskich, biathlonie, łyżwiarstwie szybkim, „Złotym krążku” i „Białej sztafecie” wystartuje ok. 3000 dzieci i młodzieży z 36 województw. W roku ubiegłym na igrzyskach w Dusznikach liczba startujących była o połowę mniejsza.

Finałowe igrzyska będzie rozgrywane już po raz drugi — masowy „Bieg ku słońcu”. Wznowa w nim udział nie tylko uczestnicy igrzysk, ale także trenerzy, opiekunowie, działacze, dziennikarze. Kobiety startować będą na dyst. 3 km, a mężczyźni na 6 km. „Bieg ku słońcu” odbędzie się 5 lutego w Iwoniu.

Piłkarscy trenerzy obradowali w Katowicach

(P) Narada trenerów reprezentacji ze szkoleniowcami i ligi piłkarskiej odbyła się w Katowicach. W obradach wziął również udział prezes PZPN — gen. bryg. dr Marian Ryba.

Oprócz oceny „Mundialu-78”, którą przedstawił trener Ryszard Koniewicz zespół szkoleniowy PZPN omówił minione jesień ligową. Ocena ta nie wypadła dla klubów zbyt korzystnie. Mimo niewątpliwych sukcesów Wisły Kraków w Pucharze Europy i poprawnej gry Śląska Wrocław w Pucharze UEFA na boiskach ligowych w kraju dominowały szablony i przeciętność. Pozytywnie oceniono jedynie grę Odry Opole, Ruchu Chorzów, Szombierka Bytom i Widzewa.

Słabość polskiej ligi wynika, zdaniem wydziału szkolenia PZPN, z kilku powodów: braków w kadrze klubowej, z czym wiąże się niedostateczna liczba wartościowych dublerów, czółwki, braku liderów w zespole, takich jak np. Boniek w Widzewie czy Wira w Ruchu, częstych zmian trenerów, którzy nie mają zbyt wiele czasu na przeprowadzenie swoich koncepcji szkoleniowych, wreszcie schematyzmu taktycznego, preferowania przez drużyny ligowe gry defensywnej oraz braków w wyszkoleniu technicznym zawodników. Wszystko to powoduje, że z boisk ligowych w większości wypadków wieje zupa i na dobrą sprawę nie mamy w tej chwili — z wyjątkiem Wisły Kraków zespołu zasilającego na miasto eksportowego.

Na naradzie zapowiadano stanowczo, a jednocześnie rozbudowane regulowanie ważkich spraw piłkarskich, m. in. statusu trenera i piłkarza.

Ostatnią część obrad poświęcono sprawom reprezentacji kraju, współpracę trenera kadry z trenerami klubowymi oraz problemom synchronizacji terminarza ligowego z interesami drużyn narodowych.

Stęsknieni za piłką nożną kibice będą mieli 3—4 lutego okazję obejrzenia międzynarodowego halowego turnieju juniorskiego. Impreza będzie miała sianą obadę. Obok reprezentacji Polski, występujące pod flagą Warszawy, przygotowujące się do turnieju UEFA oraz reprezentacji Śląska, w Zabrzu

9. Edward Dudek, Górnik Walbrzych — 1:46:34,22
10. Jerzy Szyca, Górnik Walbrzych — 1:47:42,69

Wyniki biegu na 10 km kobiet:

1. Anna Gębala, BOTS Włocławek — 38:24,77
2. Zofia Czerwinska, Limanowa — 39:20,97
3. Wiesława Iglinska, Julia Szklarska Poręba — 39:29,90
4. Anna Pawlusiak, BOTS Włocławek — 39:33,97
5. Eleonora Kulaga, MKS Duszniki — 40:09,40
6. Danuta Bielak, MKS Duszniki — 40:17,05

W lutym odbędzie się przedolimpijskie próby w Lake Placid

(P) Lake Placid przygotowuje się do generalnej próby przedolimpijskiej. Niebawem na obiekcie miasta zimowej olimpiady odbędzie się seria międzynarodowych zawodów.

Jak powiedział dyrektor sportowy komitetu organizacyjnego — Ray Pratt, gospodarzy igrzysk czeka pracowity okres. Wypróbowane zostaną urządzenia sportowe, na których w 1980 r. rozgrywane będą zimowe igrzyska olimpijskie. Wszystkie służby komitetu organizacyjnego będą miały okazję zapoznać się ze swymi obowiązkami, które czekają je za rok.

W lutym niemal codziennie rozgrywane będą w Lake Placid różnego rodzaju zawody. Zainaugurują je biathloniści, którzy startować będą na trasach van Hoevenberg. Bieg biathlonowy na 10 km odbędzie się 6 lutego. 7 lutego rozegraną zostanie bieg narciarski kobiet na 10 km i mężczyzn na 30 km, natomiast 8 lutego bieg biathlonowy na 20 km.

9 lutego planowany jest na 70-metrowej skoczni w Lake Placid otwarty konkurs skoków i konkurs do dwubój. W dniu 9 lutego rozegrane zostaną: bieg na 5 km kobiet, bieg mężczyzn na 15 km — otwarty i do dwubój. 10 lutego przewidziana jest sztafeta biathlonowa 3x7,5 km, natomiast 11 lutego sztafeta narciarska 3x10 km mężczyzn i 3x5 km kobiet oraz konkurs na 90-metrowej skoczni.

Druga połowa lutego stać będzie pod znakiem narciarstwa alpejskiego. W dniach 19—21 lutego odbywać się będą treningi przed narciarskimi mistrzostwami USA. Konkurencje mistrzostw rozegrane zostaną w dniach 22—23 lutego.

20 lutego otwarty zostanie sztucznie lodzony nowy tor saneczkowy na górze van Hoevenberg. Zagraniczni zawodnicy trenować będą w tej kategorii 20—22 lutego, międzynarodowe zawody przewidziane są na okres 23—25 lutego.

Piłkarscy trenerzy obradowali w Katowicach

wystąpią zespoły: Belgradu, Oskarnhamu (Szwecja), Deventer (Holandia), Miskolca (Węgry).

Drużyna Belgradu złożona jest z zawodników mistrza kraju Czerwnej Zvezdy. Szwedzi są mistrzami południowej Szwecji, a Holendrzy należą do czołowej krajowej w tej kategorii wieku. Silny zespół przysyła również Węgry, których skład oparty jest na zawodnikach Ligowego klubu górniczego. Mecze eliminacyjne trwać będą dwa razy po 20 min., a finały dwa razy po 30 min.

Monte Carlo

(P) We wtorek rano blisko 200 uczestników rajdu Monte Carlo wystartowało na trasie drugiego etapu, prowadzącego przez Gap i Digne do stolicy Księstwa. Etap ma 1300 km długości, a na trasie znajdują się 15 odcinków specjalnych. Pierwsze samochody spodziewane są na mecie w Monte Carlo w środę po południu.

Jako pierwszy wyruszył na trasę „Ford Escort” Fina Hau-ni Mikko, który po etapie klasyfikacyjnym miał 7 sekund przewagi nad kolegą z zespołu fabrycznego Szwedem Waldegardem. W pierwszym dwudziestce znalazło się sześć fiatów, w tym dwa nowe modele Ritmo, oraz m.in. dwa VW Golf, dwie Lancie Stratos, dwa Porsche i dwa Ople. Na trasie pierwszego etapu odpadło według danych biura rajdu 38 załóg.

Polonezy, które apisały się na klasyfikacyjnym odcinku bardzo dobrze, wystartowały z drugiego etapu w pierwszej setce samochodów. Załogi z FSO chcą utrzymać pozycję, dając im prawo startu w trzecim, decydującym etapie a nawet w miarę możliwości poprawie je. Kierowcy wystartowali w trudnych warunkach, w niższych rejonach pada deszcz, w górskich odcinkach trasy zwozy są oblodzone.

Następczyni N. Czizowej

(P) Radzieckie faworytce lekkoatletycznej spodziewają się, że już wkrótce w pamięci kula 23-letnia Nuno Abaszidze zostanie następczynią słynnej Nadii Czizowej. Podczas halowych zawodów w Kijowie N. Abaszidze poprawiła najlepszy halowy rezultat Ukrainy, osiągając rezultat 18,68 m.

Kolejne zwycięstwo

Ingemara Stenmarka

(P) W tyrolskiej miejscowości Steinhart odbył się we wtorek slalom gigant, zaliczany do punktacji Pucharu Świata. Triumfował obywatel pucharu Szwed Ingemara Stenmark. Mimo słabszego pierwszego przejazdu, w którym był dopiero szósty, Stenmark nie miał równego sobie w drugim, wyprzedzając o ponad 2,5 sekundy Szwajcara Petera Lueschera.

W łącznej punktacji obu przejazdów Stenmark wyprzedził o 0,97 sek. Lueschera i o 1,37 sek. reprezentanta Liechtensteinu Andrzeja Wenzla. W czolowej dziesiątce znalazło się po trzech Szwajcarów i Austriaków oraz po jednym zawodniku Szwedów, Liechtensteinu, USA i Włoch. Po tej konkurencji w łącznej punktacji pucharu prowadzi nadal Stenmark (135 pkt.) przed Luescherem 127, Wenzlem 117, Maurem (USA) — 72, Grosem (Włochy) — 65 pkt.

Oto czołowa wtorkowego slalomu giganta:

1. Ingemara Stenmark — 3:06,01

2. Peter Luescher — 3:06,98

3. A. Wenzel — 3:07,38

4. H. Hemmi — 3:01,54

Pierwsze zwycięstwo w obecnej edycji narciarskiego Pucharu Świata odniosła Austriaczka Lea Soelkner. We wtorek, w austriackiej miejscowości Schruns, zajęła ona pierwsze miejsce w slalomie specjalnym. Soelkner wyprzedziła Włoszkę Claudię Giordani oraz swą siostrę, rodziczkę Annemarie Moser, która też prowadzi w pucharowej klasyfikacji — 153 pkt. przed Szwajkarką Marie-Therese Nadią — 150, Hanni Wenzel (Liechtenstein) — 101, Regine Sackl (Austria) — 72 oraz Claudią Giordani (Włochy) — 71 pkt.

Oto wyniki:

1. L. Soelkner — 99,84

2. C. Giordani — 101,62

3. A. Moser — 101,78

4. D. Zini (Włochy) — 102,00

Czekając na polskiego McEnroe'a

(P) Bilans udziału naszej tenisowej drużyny w rozgrywkach o Puchar Króla trudno uznać za chwalebny. Poniosli Polacy dwie porażki (z Rumunią i Jugosławią), jeden mecz wygrali (z Belgią), a występowali — trzeba dodać — w grupie zespołów słabszych. O ocenę startu tenisistów poprosiliśmy wiceprezesa PZT, kapitana sportowego reprezentacji — Zbigniewa Beldowskiego:

„Nie da się ukryć, że był to słaby występ. Oparliśmy reprezentację na zawodnikach starszych, którzy jednak spisywali się we wszystkich meczach nie najlepiej, a już w spotkaniu z Jugosławią zagrali wręcz katastroficznie. Oni sami przyznali zresztą, że dwumiejscowe przygotowanie, wymagające długotrwałego pobytu poza domem są dla nich zbyt uciążliwe. Wniosek stał się tym samym, że w przyszłości rozgrywkach o Puchar Króla będziemy musieli wystawić zupełnie inną — odmłodzoną reprezentację”.

Tyle Zbigniew Beldowski. Pozostaje pytanie, co w tej odmłodzonej drużynie byłoby w stanie — bez obaw kompromitacji — zagrać? Wciąż bowiem czekamy na polskiego McEnroe'a. Może będzie nim ubiegłoroczny junior Michał Niemiec, który wyjechał prywatnie do USA, studiując w jednym z tamtejszych college'ów i gra o czołowiec w tenisa. Oby tylko nie zabrakło mu wytrwałości w tenisowej edukacji. (P)

Czy koszykarze Śląska wykorzystają szansę?

(P) W ćwierćfinałach europejskich pucharów w koszykówce występują cztery polskie zespoły. Spośród meczów III kolejki najciekawszej zapowiada się spotkanie Śląska Wrocław z EBBC den Bosch w Pucharze Zdobywców Pucharów.

Wrocławianie przegrali poprzednio wyjazdowe mecze z AS Villeurbanne 84:102 oraz Gabell Cantu 70:80. Aby mieć szansę na zajęcie jednego z dwóch czołowych miejsc, dających awans do półfinału, muszą wygrać u siebie w środę z Holendrami.

Den Bosch, w którego szeregach występuje czterech Amerykanów, zwyciężył na własnym parkiecie Gabell Cantu 95:90 i ASVEL Villeurbanne 94:74. Śląsk będzie w środowym meczu osłabiony, brakiem kontuzjowanego Tadeusza Grygiela. Marian Czarniecki też nie jest jeszcze w pełni formy po niedawno wyleczonej kontuzji.

W Pucharze Europy koszykarze AZS Poznań gościć będą w czwartek prowadzący w tabeli grupy „A” zespół Czerwnej Zvezdy Belgrad. Mimo że poznanianki wykazywali ostatnio pewną wyższą formę, faworytem jest drużyna gości.

Przed trudnym zadaniem stoją oba polskie zespoły uczestniczące w Pucharze Ronchetti. EKS Łódź wyjeżdża do Pragi, gdzie w środę zmierzy się ze Slavią, a Spójnia Gdańsk również w środę grać będzie na wyjeździe z Pagnossinem Treviso. Po niepowodzeniach na własnych parkietach w inauguracyjnych spotkaniach (EKS przegrał z Teksidem Turyn 70:75, a Spójnia ze Slovanem Bratysława 71:79) nasze drużyny praktycznie straciły szansę zajęcia pierwszych miejsc w grupach, premiowanych awansem do półfinału.

W czwartek rozegrana zostanie III runda półfinałowa Pucharu Europy koszykarzy. Po dwóch kolejkach spotkać się z zespołami uczestniczącymi w spotkaniu ma po jednym zwycięstwie i jednej porażce.

Informujemy ponadto, że Polonia przyjmie zapisy do sekcji bokserskiej chłopaków urodzonych w 1961 roku i młodszych. Zapisywać się można w poniedziałek, środy i piątki w siedzibie klubu przy ulicy Foksal 19. Treningi prowadzi trener Jerzy Kisiel.

W najbliższą niedzielę obejrzymy kolejny odcinek serialu „Stad na ziemi”

IX Zjazd ZBoWiD

Pomoc kombatanom, wychowanie młodzieży

Ponad 70 tys. kombatanów (w tym 17 tys. kobiet) zrzeszonych jest w stołecznej organizacji Związków Bojowników o Wolność i Demokrację. Należą oni do 168 kół w Warszawie i 43 na terenie województwa. Reprezentują 50 środowisk kombatanckich — są wśród nich uczestnicy kampanii wrześniowej, członkowie ruchu oporu, więźniowie obozów koncentracyjnych, żołnierze I i II Armii i polskich sił zbrojnych na Zachodzie, uczestnicy walk o utrwalecie władzy ludowej. Do stołecznej organizacji ZBoWiD należą również powstańcy śląscy i wielkopolscy, a także 42 uczestników Rewolucji Październikowej. Ok. 50 proc. kombatanów pracuje nadal zawodowo.

Swoją wiedzę doświadczenia ZBoWiD-owcy wykorzystują w działalności społeczno-politycznej. Szczególnie ważny jest ich udział w wychowywaniu młodzieży — w ciągu minionych 5 lat odbyło się 2500 spotkań z uczniami szkół. Kombatanom pomagali także w założeniu 160 szkolnych Izb Pamięci Narodowej, biorą udział i organizują rajdy i patrola dla młodzieży. Współpracują także z wieloma organizacjami społecznymi — Związkiem Inwalidów Wojennych, Ligą Obrony Kraju, TPP-R, ZSMP, ZHP.

Organizacja ZBoWiD rozciąga opiekę nad kombatanami, pomagając im w rozwiązywaniu problemów socjalnych. Leczą ich warszawska Akademia Medyczna, przy której działa przychodnia ZBoWiD-owska. Niedawno położony został kamień węgielny pod Dom Kombatanów. Przy ul. Dickensa powstanie Centralna Przychodnia Lekarska dla kombatanów z całego kraju. W stadium wyposażania znajduje się lokal klubu ZBoWiD-owca — przy Rynku Nowego Miasta.

Od 3 lat zakłady pracy sprawują patronat nad kombatanami. Tak np. Huta Warszawa opiekuje się żołnierzami II Armii WP, Zakłady im. D. Mitrowa — „kościszczowcami”, FSO — żołnierzami 2 Dywizji Piechoty im. Jarosława Dąbrowskiego, ZWLE im. Róży Łuksemburg — byłymi członkami ZWM. Kombatanom odwdzięczają zakłady, biorąc udział w wyścigach, uczestnicząc w zakładaniu Izb Historii. Byli pracownicy pozostają nadal członkami zakładowych kół ZBoWiD.

W środę, 24 bm., pod hasłem „Wczoraj pierwszy w walce, dziś w pracy dla Polski Ludowej” obradować będzie IX Zjazd Delegatów Warszawskiego Okręgu ZBoWiD. Ocenę on pracę organizacji w minionych 5-letniej kadencji i wytyczy kierunki dalszej działalności. Wiele uwagi poświęci zjazd potrzebom zwiększenia pomocy w rozwiązywaniu problemów socjalno-bytowych i dalszego wzrostu udziału kombatanów w pracy społeczno-politycznej i wychowawczej. (m)

Delegat

Jednym z delegatów na IX Zjazd stołecznej organizacji ZBoWiD jest dr Witold Sikorski, zastępca dyrektora do spraw lecznictwa Szpitala Wolskiego.

Gdy wybuchła wojna — mówi W. Sikorski — byłem uczniem Gimnazjum im. Tadeusza Rejta. Wkrótce potem przyszedł początek konspiracji, działalność w drużynie harcerskiej — „czarnej jędrze”. W 1943 r. utworzony został batalion Kedywu „Żółka”, do którego należałem od samego początku. W

Ferie w mieście

Lodowiska, baseny, kuligi

Wszystkie stołeczne kryte baseny — przy ul. Spartakijskiej 1, Namysłowskiej 2, Powstańców Wielkopolskich 4, Gen. Żajączka 7, Rozbrat 26, Lindego 20, Wolskiej 52 — wyznaczają na czas ferii specjalne godziny przed południem, w których uczestniczą „zimny w mieście” mogą korzystać z basenów ze sporą różnicą. Czynne są tam także sale gimnastyczne, gdzie po kąpielu można pograć w siatkówkę, ping-ponga czy tenisa.

Przedsiębiorstwo „Wisła” organizuje dla dzieci specjalne imprezy w swoich ośrodkach. Można zarezerwować także kulig, lub spędzić w ośrodku cały dzień, skorzystać z pomocy instruktora i urządzeń sportowo-rekreacyjnych. Zgłoszenia przyjmują kierownicy ośrodków w Zalesiu Górnym i Dolnym, Pilawie i Wierzbicy.

Opady śniegu przysporzyły sporo kłopotów organizatorom lodowisk. Jest ich mniej niż w roku ubiegłym, ale przy każdym jest wypożyczalnia лыж. Grupy kolonijne mają zniżkę. W tej chwili czynne są lodowiska przy ul. Jodłowej, Okrężnej, Piławy i Wierzbicy. Warto dodać, że w Parku Szcześliwickim czynny jest od paru dni kolejny wyciąg narciarski.

Przy okazji chcemy przeprosić za błąd jaki wkładli się do naszej informacji „Po sankach do kina”, ośm numer telefonów Muzeum Historii Polskiego Ruchu Rewolucyjnego jest 20-21-81.

czasie powstania walczyłem na Woli i na Starówce, gdzie byłem dwukrotnie ranny — później przeszliśmy kanałami na Czerniaków. Stamtąd przebiegał portowemu mnie rannego na drugą stronę Wisły.

Po powstaniu dr. Sikorski wstąpił do wojska, służył w 10 Sudeckiej Dywizji Piechoty. Kwiecień wojny zastał go pod Mielnikiem w Czechosłowacji. Służbę wojskową zakończył w 1946 r. w stopniu porucznika.

Po ukończeniu studiów medycznych rozpoczął pracę w klinice położniczej, przy ul. Małackiej, a od 1966 r. pracuje w Szpitalu Wolskim.

Działalność ZBoWiD-owską Witold Sikorski rozpoczął w 1966 r. — początkowo w komisji historycznej, później zajął się działalnością socjalną i opieką zdrowotną nad kombatanami. W ostatnich latach — mówi — doprowadziliśmy do stworzenia systemu opieki zdrowotnej dla ZBoWiD-owców. Jak wykazały badania, stan zdrowia kombatanów wymaga szczególnej troski, stąd potrzeba utworzenia organizacji opieki. Obok pomocy świadczonej przez państwo, należałoby także stworzyć system samopomocy koleżeńską — wzajemnej opieki, która szczególnie potrzebna jest osobom samotnym. (mk)

Kawiarnia Laureatów

W Kawiarni Laureatów występowała Szumska Grupa Teatralna z montażem poetyckim według Cypriana Kamila Norwida.

Nie zapomnieć o laureatach festiwalu i konkursów. Ułatwić młodym poetom, piosenkarzom, recytatorom i aktorom-amatorom kontakt z publicznością. Taki zamiar miał Dom Kultury w Aninie, uruchamiając Kawiarnię Laureatów. Jest to nieoficjalna nazwa kawiarni „Latwicz” w alei Stanów Zjednoczonych 26a, gdzie raz w miesiącu, a od marca w każdy niedzielną, urządziła się wieczór poetycki. Myśl doskonała, bo przy braku normalnie działających agend rynku kulturalnego, wielu tych laureatów nie ma szans przebić się do Sztetna, by ten los podzielił np. występujący 22 bm. laureat ostatniego Konkursu Piosenki Studenckiej w Krakowie, Jacek

Po sesji popularnonaukowej

Rozszerzamy wiedzę o stolicy

W minionym tygodniu obradowała sesja popularnonaukowa, zorganizowana z inicjatywą Komitetu Warszawskiego PZPR i Urzędu Miasta, poświęcona tym razem stołecznej roli Warszawy. Temat ten został przedstawiony wszechstronnie — zarówno w aspekcie historycznym, jak i politycznym, geograficznym, ekonomicznym, socjologicznym i kulturalnym. Z referatami wystąpili najwybitniejsi warszawscy specjaliści, naukowcy z różnych dziedzin.

O obradach sesji pisaliśmy dość szczegółowo. Po jej zakończeniu poprosiliśmy prof. dr. Andrzeja Zahorskiego, historyka i warszawianistę o podzielenie się z Czytelnikami „Życia” swoimi uwagami i wrażeniami.

Dorobek obecnych obrad i poprzednich 10 sesji jest poważny, przyczynił się do pogłębienia wiedzy o Warszawie — powiedział prof. Zahorski. — Po przednio omówiliśmy tu historię i osiągnięcia poszczególnych dziedzin, następnie zajęliśmy się problemami ogólnymi, które można było zaprezentować przekrojowo, na przestrzeni wieków, takimi jak warszawska klasa robotnicza, kultura, społeczeństwo, przemysł. Plonem

wszystkich tych sesji są tomiki wydawane corocznie przez redakcję „Warszawianów” PWN. Dla każdego, kto interesuje się sprawami Warszawy jest to kopalnia informacji, często gdzieś indziej nie publikowane.

Dla nas, warszawianistów, sesja nie tylko okazała się zaprezentowaniem swych poglądów i ich konfrontacją, ale również inspirowała do nowych przemysłań, innego spojrzenia na sprawę. Wydawałoby się, że to oczywiste. Do takich należał również problem stołeczności, jej genezy, przyczyn, wskutek których właśnie to mazowieckie miasto zrobiło taką karierę. I to z przyczyn różnorodnych — geograficznych i politycznych, które spowodowały, że właśnie tu przenosił się dwór królewski, tu wybierano władców, a także z powodów psychologicznych i moralnych. Sądzę, że nie dla wszystkich było takie oczywiste, że nowoczesne pojęcie stolicy wykształdziło się stopniowo późno, dopiero w okresie Oświecenia, że tu najwcześniej zaczęło się tworzyć nowoczesne społeczeństwo.

Uważam, że sesje są często bodźcem do podjęcia nowych badań nad warszawskimi sprawami. Wbrew pozorom, nie wszystko już wiemy o naszym mieście, stale ujawniają się nowe źródła. Spośród informacji uzyskaliśmy np. dzięki pracom archeologicznym na pl. Zamkowym. I to nie tylko o fortyfikacjach staromiejskich, ale również o dawnych mieszkańcach, poziomie ich życia. Podejmuję się też badanie przedniegdy niedocenianych, np. testamentów warszawskich mieszczan. A są one nie tylko świadectwem ich zaможności, lecz również obyczajów, mód, języka. Jest to więc zajęcie nie tylko dla historyków, ale również socjologów czy językoznawców. To tylko oczywiście przykład, bo tematów do przebadania jest znacznie więcej.

Ale nie tylko dla naukowców, również dla wszystkich interesujących się żywą Warszawą nie mniej niż znajomością historii ważne są sprawy dnia dzisiejszego i przyszłości stolicy. I ta ostatnia sesja przyczyniła się również do rozszerzenia wiedzy o Warszawie dawnej i współczesnej.

Notowała: Bor.

Wczoraj w stolicy

Just po raz siódmy przyznano tytuł „Homo Varsoviensis” w plebiscydie tygodnika „Stolica”. Przynawany jest on ludziom którzy swoją pracę zasłużyli się miastu. Do tej pory laureatami tej nagrody byli: prof. Juliusz Gomulicki, prof. Bronisław Wieczorkiewicz, prof. Andrzej Zahorski, Stefan Wiechecki-Wiech, Elżbieta Barczewska, Mieczysław Furgacz.

W roku 1978 to zaszczyt miało przypaść prof. Stanisławowi Lorentowiczowi, dyrektorowi Muzeum Narodowego. Na uroczystości wręczenia nagrody, która odbyła się w Ratuszu w dniu 23 bm., prezydent miasta Jerzy Majewski wręczył laureatowi symbol tej nagrody, statuetkę dłuta Haliny Szapocznikowej. Obecna była także sekretarz KW PZPR Jolanta Matuszewicz. (ma)

★

Warszawscy junacy podsumowali efekty swojej pracy i współzawodnictwa w 1978 r. oraz omówili plany działalności na rok bieżący. Około 4-tysięczna grupa młodzieży stołecznych OHP obchodziła w ubiegłym roku 20-lecie istnienia. Jubileusz swój uczciła wczorajszym wstąpieniem w pracownię i szkoleniu obronnym. Oprócz szkoleń w macierzystych przedsiębiorstwach junacy pomagali przy budowie i upiększaniu miasta.

W roku 35-lecia PRL młodzież warszawskich hufców podjęła dodatkowe zobowiązania, odpowiadając w ten sposób na apel Edwarda Gierka. Junacy w niebieskich mundurach pracować będą przy porządkowaniu i zagospodarowywaniu warszawskich tras wyłobowych, na budowie Centrum Onkologii, uzdrowiska Konstancin-Jeziorna oraz w osiedlach mieszkaniowych. Ponadto w Międzynarodowym Roku Dziecka młodzież stołecznych OHP postanowiła złożyć 10 książeczek mieszkańców dla sierot z domów dziecka. (zaw)

Odwołane pociągi

Z uwagi na trudną sytuację taborową Centralna Dyrekcja Okręgowych Kolei Państwowych wstrzymuje od 24.1 br. kursowanie niektórych pociągów podmiejskich z Warszawy w kierunku Tuszcz, Wołomina, Mińska Mazowieckiego, Żyrardowa, Grodziska Mazowieckiego, Piławy, Otwocka, Sochaczewa. Bliższe informacje można uzyskać na stacjach PKP.

WARSZAWSKI DZIEŃ

- 24 bm. godz. 18 Dziesiętny Dom Kultury „Na Bródnie”, ul. Białolecka 33/35 — spektakl pt. „Bulek zawsze owarły” w wykonaniu Studenckiego Teatru POPS.
- Klub MPiK na Bródnie, ul. Kondratowicza 27b zaprasza na wystawę prac malarskich inż. arch. Henryka Bubleca. Wystawa czynna do końca miesiąca.
- DYŻURY SZPITALI
- CHIRURGIA URAZOWA — Barska 18/20. UROLOGIA — Lindleya 4. OKULISTYKA DOROSŁYCH — Lindleya 4. OKULISTYKA DZIECI — Ładarska 4. LARYNGOLOGIA DOROSŁYCH — Banacha 1. LARYNGOLOGIA DZIECI — Niekłaska 6. CHIRURGIA DZIECI — Świętokrzyska 4. CHIRURGIA ZENERGOWA — Łubczyka 4. WENEROLOGIA — Koszykowa 82.
- NOCNE DYŻURY APTEK
- ŚRODMIEŚCIE: Freta 13/15, Zielna 45. MOKOŹÓW: Akermarska 3. Modzelewska, Puławska 64. OCHOTA: Grójecka 76, Świerbska 4 (Wichy). PIŁAWA: POLUDNIE: Warszawska 71/73, Łubczyka 1 (Radof), Łubczyka 6 (Rembertów). PRAGA POLON: Kondratowicza 11 (Bródno), pl. Łubczyka 8. WOLA: Leszno 38, Obózowa 5/65. ŻOLIBÓRZ: Żeromska 12.

Zjazd wychowanków

Liceum im. Batorego w innym terminie

Komitet organizacyjny zjazdu wychowanków Liceum im. Stefana Batorego w Warszawie informuje, że termin zjazdu został przesunięty z 27 i 28.1. br. na 12 i 13 maja, za co przeprasza wszystkich zainteresowanych.

W związku z tym przedłużony został termin przyjmowania zgłoszeń oraz wpłat do 15.11. br. Zgłoszenia (z imieniem i nazwiskiem, rokiem zdawania matury oraz aktualnym adresem) należy przysłać pod adresem szkoły: Myśliwiecka 6, 00-459 Warszawa. Zgłoszenia przyjmowane są też osobiście lub telefonicznie (tel. 21-98-37) w poniedziałki, środy, piątki w godz. 17-19.

Radomskie rozmowy z Czytelnikami

Niepotrzebne pośrednictwo • Studia a wymiar urlopu • Praca dla inwalidki • Konflikt rodzinny

Podczas dyktury styczniowej w redakcji „Życia Radomskiego” pierwszym interesantem był Wacław Cz. Jego sprawę opisywałem w poprzedniej relacji. Przypomnę więc tylko w czym rzecz. Otóż Wacław Cz. jest właścicielem placu przy Al. Chrobrego 16. Płaci podatek, ale pożytku żadnego ze swej własności nie ma. Przed kilkoma laty, z odpowiedzi na zły stan budynku stojącego na posesi, raz wywlekł się z posesi, raz lokatorów, później zaś, decydując z 1974 roku nakazano jego rozbiorę. 6 listopada 1978 r. Wacław Cz. otrzymał pismo zawiadomienie, że na wniosek Wojewódzkiej Dyrekcji Rozbudowy Miasta wszczęto postępowanie w sprawie budowy magistrali cieplnej od ul. Dalekiej do Placu Zwycięstwa. W piśmie dodano, że w ciągu dwóch tygodni można w pokoju 268 do wiedzieć się o zamierzeniach inwestycyjnych. Zona Wacława Cz. złożyła tam wizytę, gdy zaś zasugerowała rozmowę, żeby inwestor plac wykupił uszyszka, z odpowiedzi: „nasz to nie nie obchodzi, niech nasza wyka”, Czytelnik nasz przyszedł wówczas do „Życia Radomskiego” z prośbą o pomoc, ponieważ uważał, że należy mu się rekompensata.

Relacjonując sprawę przed miesiącem na naszych łamach wyraziłem pogląd następujący: Jeżeli właściciela pozabawia się faktycznego władztwa nad przedmiotem własności, odbiera mu się możliwość dysponowania własnością, to pozabawia się go własności. A jeżeli tak, to ów stan faktyczny należy prawnie jak najszybciej usankcjonować, rekompensując finansowo byłemu właścicielowi jego stratę.

Minął miesiąc i oto Wacław Cz. ponownie odwiedził redakcję, aby powiedzieć, że sprawa nie posunęła się ani o krok i że brak ze strony urzędu jakiegokolwiek reakcji na poprzedni artykuł. Zadzwoniłem więc do Zarządu Gospodarki Terenami. Z rozmowy dowiedziałem się, że wykupienie działki można było nie wchodzić w rachubę, ponieważ niektóre inwestycje nie pozabawiały nieruchomości cech niezbędnych do uznania jej za pełnowartościową własność. Pół godziny później, gdy przyjmowałem innego już interesanta, zadzwoniła przedstawicielka Wojewódzkiej Dyrekcji Rozbudowy Miasta, która jak się okazało, dowiedziała się o mojej interwencji w Zarządzie Gospodarki Terenami. I znowu garść informacji, z których najważniejsza jest ta, że być może inwestycja nie jest wstępna do planu, a jeżeli tak, to wykupienie jej jest niemożliwe, zakazane, prawnie niedopuszczalne.

Wacław Cz. nadal uważa, że coś mu się od urzędu należy. Ciągłe de facto nie jest właścicielem, bowiem może w dowolnych ramach zrobić z gruntem co mu się podoba. Musi przecież czekać aż inwestor nie tylko wkroczy na jego ziemię, ale zrobi co ma zrobić i z niej zejść. Czy za samo czekanie nie należy się ekwiwalent? — pyta Czytelnik. — Przecież czas to pieniądz. Jedno w każdym razie zdolałem osiągnąć, to mianowicie, że przedstawicielka dyrekcji zobowiązała się poinformować Wacława Cz. na piśmie o stanie sprawy i przysługujących mu uprawnieniach. W ten sposób być może redakcja przestanie być niezbędnym pośrednikiem w załatwieniu sprawy administracyjnej.

Przy okazji tej sprawy zacytuję artykuł 10 kodeksu postępowania administracyjnego, który brzmi: „W sprawie, w której wyraża zgodę na zamieszkiwanie jakieś osoby, lecz nie chce potwierdzić tego faktu na meldunkowym blankiecie. Słowem, życie bogatsze jest od przepišów.”

Na pytanie Czytelniczki, jak rozstrzygnąć konflikt między ojcem a córką nie podobna udzielić zadowalającej odpowiedzi. Z formalnego punktu widzenia bowiem decydem jest ojciec, jako uprawniony członek spółdzielni i główny lokator. On to właśnie może wpuścić lub nie wpuścić swego zięcia do mieszkania. On też, jeżeli zięcia wpuścił, jest uprawniony i zobowiązany zarazem potwierdzić ten fakt swoim podpisem na formularzu meldunkowym. Tyle ustawy. Doświadczenie uczy, że nierzadko przepisów tych się nie przestrzega. Bywa, że w mieszkaniu jest rzeczywiście ciasto, a mimo to jedna z osób w nim mieszkających (niekoniecznie dziecko), używając presji psychicznej lub fizycznej, sprowadza sobie przyjaciela, kochankę lub małżonka, nie bacząc na zgodę (a raczej jej brak) głównego lokatora. Bywa, że lokator uprawniony wyraża zgodę na zamieszkiwanie jakieś osoby, lecz nie chce potwierdzić tego faktu na meldunkowym blankiecie. Słowem, życie bogatsze jest od przepišów.

Na pytanie Czytelniczki, jak rozstrzygnąć konflikt między ojcem a córką odpowiedzieć zatem można następująco: trzeba szukać jakiejś formuły porozumienia, rozsądnego kompromisu. Do zgody nikogo zmusić nie można.

A swoją drogą uważam za niemoralne brak zgody w sytuacji, gdy brak jest powodów, aby jej odmawiać. Powiem więcej, jest to, moim zdaniem, zgodne z prawem nadużycie władzy. Niniejszy akapit dotyczy raczej jasna nie tylko opisywanej powyżej sprawy.

Następne pytanie. Wdowa pobiera rentę rodzinną po zmarłym mężu. Wysłała ponownie za mąż za emeryta. Czy w tej sytuacji traci prawo do renty? A oto co na ten temat mówi przepisy: Ponowne zawarcie związku małżeńskiego przez osobę pobierającą rentę rodzinną po małżonku powoduje zawieszenie wypłaty renty rodzinnej na czas trwania małżeństwa. Jeżeli jednak małżonkiem jest emeryt, to renta rodzinna, wówczas powyższe zasady się nie stosuje. A zatem nasza Czytelniczka zachowuje prawo do pobieranej dotychczas renty po zmarłym mężu.

Jeżeli już mowa o sprawach świadczeń rentowych to znowu odnotować trzeba skargę na radomski ZUS. Jani Józefa D.K., zamieszkała przy ul. Świerczewskiego 82 m. 39 złożyła 30 września 1978 r. wniosek o emeryturę. Po rozpatrzeniu sprawy przynależność jej emerytury do 30 czerwca 1978 r. Czytelniczka dostała pieniądze za lipiec, sierpień i wrzesień oraz za grudzień. Nie dostała natomiast pieniędzy za październik i listopad. Sygnatura emerytury: RpE 354448/20.

KRZYSZTOF GÓRSKI

Towarzyszowi
STANISŁAWOWI KUKURYCE
wyrazi współczucia z powodu śmierci
OJCA
składają
przyjaciele

ŻYCIE WARSZAWY

TAKIE PROSTE...

O walorach zdrowotnych potraw przyrządzanych na oleju lub z jego dodatkiem, nie trzeba już nikogo przekonywać. Stąd i nabywców tego artykułu mnożyło, a i omdlał lub nazw olejów rozmaitości.

Dobrze, jeżeli olej się nazywa „Słonecznikowy” albo „Sójowy”. Wówczas wiemy, z czego jest zrobiony, o ile kupującego nie jest obojętne.

Alle przy nazwach „Uniwersalny”, „Stołowy”, lub jeszcze gorzej „Złoty” (co jedynie ledwie daje się oczytać na odległej polce) zmusza to do zamoczenia i tak zapracowanych pań sklepowych pytaniami typu: — Z czego ten olej jest zrobiony? Zmusza do pytań, ale nie w Delikatkach przy ul. Świerczewskiego, gdzie ustawiono b. czytelnia tabliczek:

„Olej stołowy. Skład: 50 proc. oleju słonecznikowego, 30 proc. oleju rzepakowego + wit. E i F”. Takie proste...

RAZEM RAŻNIEM!

3608, 3544, 3494, 3498, 3632 i 3415 są to boczne numery autobusów linii „118” które należą się jednocześnie na muranowskiej pętl w dn. 17.1 rano o godz. 8.10.

Można podejrzewać, że jeżeli te wozy znajdowały się jednocześnie na pętl, to nie było ich na trasie, z czego metoda logicznego rozumowania można dalej wywnioskować, że na przystankach gromadziły się duże grupy oczekujących potencjalnych i niewątpliwie zdenerwowanych pasażerów spieszących się do pracy.

Podobno, ale to chyba plotka, że miała się właśnie odbyć w terenie malutka narada kierowców na temat, jak by tu jeszcze poprawić regularność kursowania pojazdów.

St. S.

ELEKTRONICZNE KOMPLIKACJE

Przedsiębiorstwo Obrótu Spożywczymi Towarami Importowanymi odpowiedział na Małe „Życie” pt. „Pażuski niedbalstwa” z 23. XII ubiegłego roku i wyjaśniło, dlaczego to w paczuszce herbaty część z wartości jest wysypana

między koszułki pergaminowe a ścianki kartonika. Otóż wainity automaty i elektroniczne wag, którym nie udało się niedobór oznaczyć przez Czytelnika. POSTI stara się o wyeliminowanie takich przypadków. O wynikach Małe „Życie” nie będzie informowało na bieżąco. (f)

OBIEKT CHYBA NOWOCZESNY

Mieszkan poza Warszawą, ale za każdym razem kiedy jestem w tym mieście od wiedzam Łazienki. Swym gościom przedstawiam dożny mi znana historia tego parku. Natomiast nigdy nie potrafię odpowiedzieć na pytanie dlaczego na tyłach Pałacu Belwederskiego od strony parku stoi zupełnie nie licząca ze swym otoczeniem drewniana szopka. W żadnym podręczniku historii nie odnalazłem

OGŁOSZENIA • OGŁOSZENIA • OGŁOSZENIA • OGŁOSZENIA • OGŁOSZENIA

SPÓŁDZIELNIA PRACY
»DOM PRACY«

Warszawa, ul. Ciasna 6
tel. 31-49-01

POLECA SVOJE USŁUGI W ZAKRESIE:

1. KRAWIECTWA CIĘZKIEGO MĘSKIEGO I DAMSKIEGO
UBRANIA — OKRYCIA — SPODNIĘ

ul. Kubusia Puchatka 2/4	tel. 26-40-49
ul. Wolska 94	36-33-69
ul. Nowosielecka 12	41-02-67
ul. Niemcewicz 9	25-55-84
ul. Grójecka 70	22-02-29
ul. Nowotki 21b	31-82-44
ul. Freta 19	31-49-01
Wolomin, ul. Mickiewicza 12	76-27-42

2. TOGI
ADWOKACKIE — SĘDZIOWSKIE I PROKURATORSKIE

ul. Kubusia Puchatka 2/4	tel. 26-40-49
--------------------------	---------------

3. BIELIŹNIARSTWA STOŁOWEGO I POŚCIELOWEGO

ul. Natolińska 3	tel. 21-80-40
ul. Senatorska 26	27-92-81
ul. Nowotki 21b	31-82-44
ul. E. Plater 47	20-57-10
ul. Nowomiejska 7	31-63-21
ul. Rutkowskiego 30	27-41-68
ul. Chmielna 106	20-85-53
Radzymin, ul. Stary Rynek	76-20-04 wewn. 202

4. KOLDRZARSTWO

ul. Smocza 3	tel. 38-49-66
ul. Dobra 19	27-75-65
ul. Zielna 8	
ul. Powstańców Śląskich 10	36-84-00

5. MATERACY Z TRAWY MORSKIEJ — BECIKI DZIECIECIE

ul. Wolność 2a	tel. 38-36-52
----------------	---------------

6. KRAWIECTWA LEKKIEGO DAMSKIEGO

ul. Grójecka 70	tel. 22-02-29
ul. Kredytowa 6	27-66-02
ul. Grzybowska 39	24-96-64

Czekamy na miłych Klientów!

Do zobaczenia!

KA-116-0

Obwieszczenia

Zawiadamia się niniejszym, że zgodnie z poleceniem Sądu Najwyższego stanu Pld. Australii, wszystkie osoby, które uważają się za krwawych Stanisława Mitek, zamieszkałego ostatnio: 1120 Old Port Road, Hendon w stanie Południowa Australia, z zawodu mechanika, zmarłego 20 czerwca 1974 r., zwanego dalej spadkodawcą, są proszeni przelać w ciągu 60 dni od daty tego ogłoszenia swoje roszczenia i swoje prawa do spadku.

Zgłoszenia te należy przysłać do firmy adwokackiej: Olsson, Lowrie and Co. — 135 Currie Street, Adelaide, stan Południowa Australia.

W przypadku niezgłoszenia swoich roszczeń lub uprawnień do spadku osoby te mogą być pominięte przy podziale spadku.

Zmarły spadkodawca urodził się 25 października 1911 r. i był jednym z dzieci małżonków Andrzeja i Agnieszki Mitek z d. Ziemiak. Wiadomym jest, że z małżeństwa tego było sześciu następujących dzieci: Maria Niklech, Anna Wachutka, Katarzyna Jurkiewicz, Rozalia Tymkiewicz, spadkodawca i Jan Mitek, który zmarł 1 czerwca 1973 r. bezpotomnie.

KA-84-1

W SĄDZIE REJONOWYM w Kępnie toczy się postępowanie spadkowe po Felicy Oscecie zmarłej dnia 7 października 1978 r. w Czarstach woj. kaliskie.

Wzywa się spadkobierców zmarłej, aby w terminie 6 miesięcy od daty ukazania się tego ogłoszenia zgłosili się do Sądu, w którym toczy się postępowanie i udowodnili swoje prawa do spadku, gdyż w przeciwnym razie mogą być pominięci w postanowieniu o stwierdzeniu praw do spadku.

KA-80-1

W SĄDZIE REJONOWYM w Piasecznie z siedzibą w Warszawie toczy się postępowanie z wniosku Urzędu Miasta i Gminy w Piasecznie o stwierdzenie zasiedzenia własności nieruchomości opuszczonej położonej w Piasecznie przy ul. Bucza i Konopnickiej nr hip. 10, o pow. 5387 m kw., oraz przy ul. Bucza Nr. hip. 3 o pow. 1732 m kw.

Wzywa się właściciela lub jego spadkobierców aby w terminie 3 miesięcy zgłosili swe prawa do przedmiotowej nieruchomości, gdyż w przeciwnym razie Sąd postąpi zgodnie z wnioskiem.

KA-14-1

W SĄDZIE REJONOWYM w Plocku zostało wszczęte postępowanie o uznanie za zmarłego Stanisława Gasika ur. 3 maja 1895 r. we wsi Pieczyńska s. Jana i Weroniki z Kleszkowskich, ostatnio zamieszkałego w Maszewie Dużym woj. Plock zamieszkałego w czasie II wojny. Stanisław Gasik zaginiony w czasie wojny 15.VII.1943 r. Został zwolniony z obozu karnego w Teschen (Oberschlesien) i przekazany do dyspozycji gestapo Teschen. Ostatni pobyt — obóz w Oświęcimiu. Wniosek złożyła Pelagia Gasik zam. w Plocku, ul. Jaśminowa 4 m. 64. N. spr. Nr. 1581/78.

Sąd Rejonowy wzywa zaginionego, aby w terminie 3-miesięcznym od ukazania się tego ogłoszenia zgłosił się w wymienionym na wstępie Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego, wszystkie zaś osoby, które mają wiadomości o zaginionym, aby w wymienionym terminie podały je Sądowi.

KA-16-1

W SĄDZIE REJONOWYM w Piasecznie z siedzibą w Warszawie toczy się postępowanie z wniosku Urzędu Miasta i Gminy w Piasecznie o stwierdzenie zasiedzenia własności nieruchomości opuszczonej należącej niegdyś do Jana Nejmana, położonej w Piasecznie przy ul. Jaremy o pow. 788 m kw., nie zabudowanej oznaczonej nr hip. 92, posiadającej księgę wieczystą w PBN w Warszawie p.n. „Osiedle Wólka Kozłowska Letnisko lit. A”.

Wzywa się właściciela lub jego spadkobierców aby w terminie 3 miesięcy zgłosili się do Sądu do przedmiotowej nieruchomości, gdyż w przeciwnym razie Sąd postąpi zgodnie z wnioskiem.

W SĄDZIE REJONOWYM dla m.st. Warszawy zostało wszczęte postępowanie o uznanie za zmarłego Ryszarda Grzegorza Michalaka ur. 17.XI.1928 r. w Warszawie s. Jana i Marianny z domu Zielińskiej, ostatnio zamieszkałego w Warszawie Pl. Krasieńskich 2 m 5, zaginionego w sierpniu 1944 r., wywiezionego z Powstania Warszawskiego do obozu. Wniosek złożyła Janina Kowalewska zam. w Warszawie, ul. Odolańska 11 m 9.

Nr spr. II Nr. 2986/78.
Sąd Powiatowy wzywa zaginionego aby w terminie 3-miesięcznym od ukazania się tego ogłoszenia zgłosił się w wymienionym na wstępie Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego, wszystkie zaś osoby, które mają wiadomości o zaginionym, aby w wymienionym terminie podały je Sądowi.

W SĄDZIE REJONOWYM dla m.st. Warszawy zostało wszczęte postępowanie o uznanie za zmarłego Jana Michalaka ur. 1.01.1903 r. w Warszawie s. Andrzeja i Marianny z domu Kochańskiej, ostatnio zamieszkałego w Warszawie Pl. Krasieńskich 2 m 5 zaginionego w sierpniu 1944 r., wywiezionego z Powstania Warszawskiego do obozu. Wniosek złożyła Janina Kowalewska zam. w Warszawie ul. Odolańska 11 m. 9.

Nr spr. II Nr. 2986/78.
Sąd Rejonowy wzywa zaginionego, aby w terminie 3-miesięcznym od ukazania się tego ogłoszenia zgłosił się w wymienionym na wstępie Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego, wszystkie zaś osoby, które mają wiadomości o zaginionym, aby w wymienionym terminie podały je Sądowi.

SAD REJONOWY w Rudzie Śląskiej zawiadamia, że przed tutejszym Sądem toczy się postępowanie z wniosku Jadwigi Kie zam. w Rudzie Śląskiej 1, ul. Z. Nałkowskiej 6b/6 o uznanie za zmarłego Jana Dziwika urodzonego 7 lipca 1922 r., w Przemyśle syna Michała i Marii z domu Kiwicka, ostatnio zamieszkałego w Przemyśle, zaginionego w związku z działaniami wojennymi wiosną 1941 r.

Sąd wzywa zaginionego, aby w terminie trzech miesięcy od ukazania się ogłoszenia, zgłosił się w Sądzie Rejonowym w Rudzie Śląskiej, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego. Ponadto Sąd wzywa wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym aby w terminie 3 miesięcy przekazały je Sądowi.

W SĄDZIE REJONOWYM dla m.st. Warszawy w sprawie sygn. akt. UNs 1783/78 toczy się postępowanie o stwierdzenie nabycia spadku po Władysławie Janowskiej ostatnio zam. W-wa ul. Śląska 46 m 4.

Sąd wzywa spadkobierców aby w terminie 6 miesięcy zgłosili się do Sądu i udowodnili swoje prawa, w przeciwnym razie mogą być pominięci w spadkobranu.

KA-122-1

W SĄDZIE REJONOWYM w Łodzi Wydział V Cywilny w sprawie NS. IV 2590/78 zostało wszczęte postępowanie o uznanie za zmarłego Ignacego Muchy syna Stanisława i Józefy ur. około 1901 r. w Łodzi ostatnio zam. w Łodzi zaginionego w związku z II wojną światową. Wniosek złożył Bernard Muszyński zam. w Łodzi przy ul. Maratońskiej 81 m. 33.

Sąd wzywa zaginionego aby w terminie 3 miesięcy od ukazania się ogłoszenia zgłosił się w wymienionym na wstępie Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może zostać uznany za zmarłego, wszystkie zaś osoby, które mają wiadomości o zaginionym, aby w wymienionym terminie podały je Sądowi.

KA-120-1

W SĄDZIE REJONOWYM w Ostrowcu Świętokrzyskim zostało wszczęte postępowanie o uznanie za zmarłego Piotra Cichońskiego ur. 7 czerwca 1884 r. w Stawianach, syna Jana i Katarzyny, ostatnio zamieszkałego w Ostrowcu Świętokrzyskim, zaginionego podczas działań wojennych w 1941 r. Wniosek złożyła Janina Gąsior zam. w 27-400 Ostrowcu Świętokrzyskim Nr spr. Nr. 148/78.

Sąd Rejonowy wzywa zaginionego, aby w terminie 3-miesięcznym od ukazania się tego ogłoszenia zgłosił się w wymienionym na wstępie Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego, wszystkie zaś osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w powyższym terminie przekazały je Sądowi.

KA-118-1

SZKOŁA GŁÓWNA
PLANOWANIA I STATYSTYKI
WYDZIAŁ EKONOMIKI PRODUKCJI
INFORMUJE, ŻE

DYSPONUJE WOLNYMI MIEJSCAMI
NA PODYPLOMOWYM STUDIUM
EKONOMIKI INWESTYCJI

Studium przeznaczone jest dla pracowników służb inwestycyjnych. Nauka na Studium trwa 2 semestry i jest prowadzona systemem studiów zaocznych.

O przyjęcie na Studium ubiegać się mogą osoby, które posiadają:

- ukończone studia wyższe,
- 4-letni staż pracy zawodowej w dziedzinie inwestycji,
- skierowanie z zakładu pracy, który zobowiązuje się pokryć koszt studiów około 6.000 zł.

Podania o przyjęcie na Studium należy nadesłać do Dykanta Wydziału Ekonomiki Produkcji SGPiS, 02-554 Warszawa, Al. Niepodległości 162, do dnia 10 lutego 1979 r. Do podania należy dołączyć skierowanie z zakładu pracy.

Bliższych informacji udziela Dykanat Wydziału Ekonomiki Produkcji SGPiS, Al. Niepodległości 162, tel. bez. 49-50-36, centr. 49-12-51 w. 281.

UWAGA:
Dotyczy osób mieszkających na terenie stołecznego województwa warszawskiego.

KA-138-1

TRANSFORMATOR
PIECA ŁUKOWEGO

typ TOPa 1800 KVA/6 kV lub TOEPb 1800/6
nap. zwarcia 7% GN-6 kV, DN — od 200—80V

PILNIE KUPI

ZAKŁAD ODLEWNICZY

„ZREMB”

Kraków, ul. Mogińska 71

Informacje: Kraków, telefon nr 151-11, w. 82, nr telexu 0322291. KA-6415-0

SPÓŁDZIELNIA PRACY

„TŁUMACZ — TEKST”

informuje mieszkańców Warszawy,

ZE USŁUGI W ZAKRESIE

PISANIA PODAŃ

I PRZEPISYWANIA NA MASZYNIE

WYKONUJE

PUNKT USŁUGOWY

przy ul. Pięknej 3,

tel. 21-62-59 w godzinach od 9 do 17.

KA-6489-3

SPÓŁDZIELNIA PRACY

„INGOS”

w Warszawie, ul. Pruszkowska 4d

ORGANIZUJE SZKOLENIE

dla osób pragnących podjąć

PRACĘ CHAŁUPNICZĄ

PRZY PRODUKCJI PARASOLI

Informacja: tel. 22-63-68, 23-52-86, 23-58-20
Kandydatki powinny uzyskać skierowanie z Wydziału Zatrudnienia właściwego dla miejsca zamieszkania. KA-97-0

INSTYTUCJA PAŃSTWOWA

POSZUKUJE WYKONAWCY

w zakresie

USŁUG POLIGRAFICZNYCH

produkcji materiałów propagandowych, artykułów reklamowych i pamiątkarskich.
Oferty KA-82, Biuro Ogłoszeń, „Życie Warszawy”, ul. Marszałkowska 3/5, KA-82-0

REDAKCJA TYGODNIKA

„CZAS”

POSZUKUJE SAMODZIELNEGO

LOKALU Z TELEFONEM NA BIURO

oddziału w Warszawie.

Tylko Śródmieście.

Oferty nr KA-89 Biuro Ogłoszeń, Al. Jerozolimskie 125. KA-89-0

przetargi

ZARZĄD OGÓLNOKRAJOWEJ SPÓŁDZIELNI TURYSTYCZNEJ „GROMADA” w Warszawie, ul. Podwale 23 OGŁASZA PRZETARG NIEOGRANICZONY na wykonanie szaf budowlanych oraz obudowy stołarskiej szaf stalowych w ilości 84 szt. w nowo wybudowanym budynku gospodarczym OST „Gromada” przy ul. Cichej 5 (róg Zajęczy) w Warszawie.

Dokumentacja techniczna oraz ślepe kosztorysy znajdują się w dziale inwestycji OST „Gromada”, ul. Podwale 23, pokój nr 17 tel. 31-14-26. Udział w przetargu mogą wziąć instytucje państwowe i spółdzielcze.

Oferty należy składać w przeciągu 14 dni od daty ukazania się ogłoszenia.

Otwarcie ofert nastąpi 16 dnia po ukazaniu się ogłoszenia o godz. 10.00 adres j.w.

OST „Gromada” zastrzega sobie prawo wyboru oferenta lub unieważnienia przetargu bez podania przyczyn. KA-108-1

BIURO PROJEKTOWANIA I REALIZACJI INWESTYCJI „BUDOMASZ” Pion d/s GRI i GD w Warszawie, ul. Nowogrodzka 56 OGŁASZA PRZETARG NIEOGRANICZONY na dostawę (wykonanie) zaworów elektromagnetycznych fig. 435/995 Ø 25 w ilości 216 szt. w terminie do dnia 30.04.1979 r.

W/wymienione zawory muszą odpowiadać PN-74/M-74001 — Armatura przemysłowa.

W przetargu mogą brać udział przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze oraz sektor nieuspołeczniony.

Oferty w zalakowanych kopertach prosimy składać w pracowni RDW adres j.w. tel. 28-94-71 w. 52 w ciągu 14 dni od chwili ukazania się niniejszego ogłoszenia.

Komisijne otwarcie ofert nastąpi 15 dnia po ukazaniu się ogłoszenia w prasie. Zastrzega się prawo wyboru oferenta jak również unieważnienie przetargu bez podania przyczyn. KA-146-1

Obrońca pracy doktorskiej

W dniu 7 lutego 1979 r. (środa) o godz. 16.30 na Wydziale Matematyki, Informatyki i Mechaniki UNIwersytetu Warszawskiego Pałac Kultury i Nauki, VII piętro, sala 707 odbędzie się publiczna obrona pracy doktorskiej mgr. TOMASZA ZAMKA GLISZCZYŃSKIEGO nt.: „Dualność w teorii jednoparametrowych pól grup operatorów liniowych”. Praca do wglądu w Bibliotece Wydziału Matematyki, Informatyki i Mechaniki Uniwersytetu Warszawskiego, Pałac Kultury i Nauki, VII piętro, sala 714.

Promotor: prof. dr Jan Kiszyński

KA-149-1

STOLECZNE PRZEDSIĘBIORSTWO
ENERGETYKI CIEPŁEJ
w Warszawie, ul. St. Batorego 2

sprzeda
NOWE KOTŁY

TYPU OR 16-025 2 szt. z kompletną automatyką.

Wiadomość: Dział Gospodarki Materialowej i Zaopatrzenia SPEC pok. 514, tel. 25-81-35. TKA-158-0

„SPOŁEM” WSS

ODDZIAŁ OCHOTA

zatrudni natychmiast

na terenie Ochoty — Włoch — Ursusa

- ROBOTNIKÓW GOSPODARCZYCH
- SPRZEDAWCÓW
- KUCHARZY GARMASERÓW
- POMOCE KUCHNI

Na w/w stanowiska przyjmujemy wszystkich chętnych, którzy mogą podjąć pracę w pełnym wymiarze czasu pracy oraz w niepełnym wymiarze czasu pracy.

Zgłoszenia przyjmujemy Dział Spraw Pracowniczych, Warszawa, ul. Białobrzaska nr 17a, pokój nr 27, tel. 22-60-43. P-3-3

TECNOLOGA

fachowca w branży owocowo-warzywniej, z praktyką i doświadczeniem

ZATRUDNIĄ

NA STANOWISKU SZEFA PRODUKCJI
SPÓŁDZIELCZE
ZAKŁADY SPOŻYWCZE
„FRUCTONA”

w Tarnowie, ul. Droga do Huty nr 81

Sprawa mieszkania do omówienia.
Pisemne oferty uprasza się składać pod powyższym adresem. KA-6469-0

AKADEMIA ROLNICZA

we Wrocławiu

OGŁASZA KONKURS

na stanowisko docenta

na Wydziale Weterynaryjnym

w zakresie

CHIRURGII WETERYNARYJNEJ

w Instytucji Patologii i Terapii Zwierząt

W konkursie mogą brać udział osoby, które spełniają warunki określone w art. 77 pkt. 1 i 3 ustawy o szkolnictwie wyższym z dnia 5.II.1958 r. (Dz. U. nr 32, poz. 101 z 1973 r.) oraz „Wzrycznych” b. Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego z dnia 15.XII.1970 r.

Kandydat przystępujący do konkursu powinien złożyć w Dziale Organizacji Badań i Rozwoju Kadry Naukowej Akademii Rolniczej we Wrocławiu, ul. C. Norwida 25 (kod: 50-375) w 2 egzemplarzach:

- 1) podanie
- 2) życiorys
- 3) kwestionariusz osobowy
- 4) odpisy: dyplomu ukończenia studiów wyższych i uzyskanych stopni naukowych
- 5) wykaz prac naukowych
- 6) opis pracy naukowej, dydaktycznej i organizacyjno-społecznej.

Zgłoszenia do konkursu należy składać w terminie do dnia 15 lutego 1979 r.

Kandydatom nie zapewnia się mieszkania we Wrocławiu. KA-67-1

STOLECZNE PRZEDSIĘBIORSTWO ENERGETYKI CIEPŁEJ
ZATRUDNI:

na terenie wszystkich dzielnic Warszawy i w miejscowościach podwarszawskich:

- INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW O SPECJALNOŚCI:
 - inżynieria sanitarna
 - ogrzewnictwo
 - energetyka ciepła

- PALACZY CO.

- MONTERÓW WEWNĘTRZNYCH I ZEWNĘTRZNYCH INSTALACJI KOMUNALNYCH

- MEZCZYZN W WIEKU 18—45 LAT w celu przyuczenia do zawodu monterów urządzeń ogrzewczych. Okres przyuczenia płatny. Dla zamiejscowych zakwaterowanie w hotelach pracowniczych. Zgłoszenia przyjmują:

DZIELNICOWE ZAKŁADY ENERGETYKI CIEPŁEJ

Zoliborz	ul. Podczaszyńskiego 12	tel. 34-36-91
Wola	ul. Ogrodowa 5/7	tel. 20-70-16
Śródmieście	ul. Krucza 5/11	tel. 29-52-24
Ochota	ul. Wery Kęstrzewy 12	tel. 23-44-75
Mokotów	ul. Wejnera 27	tel. 44-97-88
Praga Północ	ul. Stalingradzka 13	tel. 11-70-76
Praga Południe	ul. Kordeckiego 66	tel. 13-58-75
Legionowo	ul. 3 Maja 38a	tel. 74-48-52

oraz

Zakład Remontów

Sieci Ciepłej

Zakład Produkcji

Pomocniczej

Dyrekcja SPEC

ul. Gwiaździsta 52

tel. 33-34-85

ul. Krzyżówki 5

tel. 11-22-26

ul. Batorego 2

tel. 25-10-75

Instytut Badań Pedagogicznych

01-180 Warszawa, ul. Górczewska 8

OGŁASZA PRZYJĘCIA

NA STUDIUM DOKTORANCKIE

TRZYLETNIĘ STACJONARNE

CZTEROLETNIĘ DLA PRACUJĄCYCH

dla pracowników resortu oświaty w zakresie nauk pedagogicznych: dydaktyki, teorii wychowania, pedagogiki pracy, ekonomiki i organizacji oświaty.

OGŁOSZENIA • OGŁOSZENIA • OGŁOSZENIA • OGŁOSZENIA • OGŁOSZENIA

MUSISZ ZNALEŢĆ CZAS NA UDZIAŁ
W NASZYCH ZAKŁADACH!

W podwójnych zakładach Dużego Lotka — 4. II. 1979 r.
dodatkowe nagrody:

10 Fiatów 126 p
6 Fiatów 125 p

ogłoszenia drobne
na cały kraj

młoda

Bardzo dobrze szyjąca kosa-
mieszka i uczennica
potrzebna do pracowni
bielizniarskiej. Lidia Wójcik
Warszawa, ul. Nowy Świat
22/23, Pawilon nr
24, tel. 27-71-49.

A-751160
Potrzebne dwie kucharki
oraz pięć pomocniczek kuch-
nych na okres sezonu.
Bar Szybylki Obustki,
Ustronie Morskie, Korzon
Ryszard. A-753593-0

Paul z referencjami do
dwójki dzieci na stałe lub
przychodnie. Warunki do-
skonałe, tel. 42-54-48.

A-65704-1
Przyjmie wspólnika do du-
żego gospodarstwa wy-
szeregowanego w nowo-
wólki, trzody chlewniej
względnie sprzedam, Brze-
ziński, Głazów 53 woj.
Gorzów. GP-10

A-733007-1
Samotnego uczelnicę za-
trudnię na stałe w sadzie
70 km od Warszawy.
Orłowska Warszawa Czar-
neckiego 1 m 4.

A-65885-1
Zatrudnię solidnego młodego
w gospodarstwie. Mieszkanie
zapewniam. W-wa, tel.
10-67-73.

A-65885-1
Kupno sprzedawcy

Agrepat pradotwórczy sprze-
dam. Poznań, tel. 67-34-10
lub 707-38. KA-48-0

Cooker spaniele szczeniaki
rodowodowe sprzedam.
Łódź, tel. 52-30-33, po
godz. 16. A-738611-1

Klej Impranil CHW sprze-
dam. Oferty „Prasa” Poz-
nań Grunwaldzka 19, 49-
„72717”. KA-48-0

Kalkulatory z taśmą kon-
trolną sprzedam — Szcze-
cin, tel. 23-22-42. KA-5147-0

Kupię butle gazowe, Go-
rów, Puszkina 6, tel.
7543, Bielecki Mirosław.

Kupię waz ogrzewania in-
ne części „Prinz — 1053”,
Stanisław Gościński, 33-400
Krosno, Żeromskiego 31.

A-738611-1
Mebel stylowe „Chippendale”
sprzedam. Byd-
goszcz, ul. Zmudzka 74/3.
KA-76-0

Mini sznaucler rodowodowy
sprzedam. Tel. 17-52-51.
A-738611-1

Maszyny do ekspansyjnego
dobierania kluczy typu
Yale sprzedam. Jerzy
Osuch, Ursus, ul. Zagło-
by 25-63. A-738611-1

Obraz „Kossaka, Pałata,
Malczewskiego” lub inny
znanego polskiego malar-
za kupię. Oferty „Życie
Ciepłotwórcy”, Kilińskiego
40, pod „73124”. A-738611-1

Przedsiębiorstwo Polonijne
Zagranicze w Polsce za-
kupić każdą ilość folii sa-
moprzylepnej. Oferty nr
„747899”, Biuro Ogłoszeń,
Marszałkowska 3/5.

A-747899-0
Prasy bakaliarki z oprzy-
rządowaniem na oprawkę
elektryczną sprzedam.
Bydgoszcz, ul. Sawickiej
15, tel. 22-92-75, Domowy
63-120. A-747899-0

Sądzonki goździków z u-
mieszczoną holenderską in-
tekturką sprzedam. (1979) poleca Gospodar-
stwo Ogródnicze Młotków
51. Dział sroga goździków
— 12 km od Janki na
przebiegu szkoły. Tel. war-
szawski 50-00-12 po 21.
A-65885-1

00-624 Warszawa, ul. Mar-
szalkowska 3/5, telefon:
Centrala 25-40-41 do 1. Re-
daktor naczelny 25-25-29.
A-747899-0

Prasy bakaliarki z oprzy-
rządowaniem na oprawkę
elektryczną sprzedam.
Bydgoszcz, ul. Sawickiej
15, tel. 22-92-75, Domowy
63-120. A-747899-0

Sądzonki goździków z u-
mieszczoną holenderską in-
tekturką sprzedam. (1979) poleca Gospodar-
stwo Ogródnicze Młotków
51. Dział sroga goździków
— 12 km od Janki na
przebiegu szkoły. Tel. war-
szawski 50-00-12 po 21.
A-65885-1

00-624 Warszawa, ul. Mar-
szalkowska 3/5, telefon:
Centrala 25-40-41 do 1. Re-
daktor naczelny 25-25-29.
A-747899-0

Prasy bakaliarki z oprzy-
rządowaniem na oprawkę
elektryczną sprzedam.
Bydgoszcz, ul. Sawickiej
15, tel. 22-92-75, Domowy
63-120. A-747899-0

Sądzonki goździków z u-
mieszczoną holenderską in-
tekturką sprzedam. (1979) poleca Gospodar-
stwo Ogródnicze Młotków
51. Dział sroga goździków
— 12 km od Janki na
przebiegu szkoły. Tel. war-
szawski 50-00-12 po 21.
A-65885-1

00-624 Warszawa, ul. Mar-
szalkowska 3/5, telefon:
Centrala 25-40-41 do 1. Re-
daktor naczelny 25-25-29.
A-747899-0

Stołeczny Uniwersytet Robotniczy ZSMP

WARSZAWA, UL. NOWOLIPIE 23 b
tel. 38-12-57 i 38-33-64

przyjmuje zapisy

NA KURS PISANIA NA MASZYNIE

Zapisy przyjmuje i informacji udziela
STUDIUM STENOTYPII I JĘZYKÓW OBCYCH
ul. Ogrodowa 16
tel. 20-50-51 (od 15 do 19)

Sekretariat Dyr. St.Ur czynny w godz. 13-20
we wszystkie dni tygodnia, oprócz sobót i świąt
KA-1524-1

przedam samochody

Aktualnie samochody róż-
nych marek można ku-
pić w firmie Aleksander
Piotrowski, 10-45-49.

A-747417-0
Auto rajkorzystnie sprze-
dam kupisz tylko przez
„PEKAŻET”. Tel. 17-50-54
ul. Walecznych 3. Firma
egzystuje od 1958 r.

A-747417-0
Auto — krajowe, zagranic-
ne sprzedasz, kupisz szyb-
ko, solidnie, Biuro Usług
— Jan Grzebałowski tel.
21-19-82. A-747099-0

Atrakcyjne samochody kra-
jowe, zagraniczne poleca
Biuro Pośrednictwa Ksa-
wey Frank, tel. 43-06-31.
A-747672-0

BMW 316/77, prawie nowy,
nie jeżdżony. Oferty
„Życie” Biuro Ogłoszeń,
Marszałkowska 3/5.

A-750993-0
BMW 2000 CS 1972 r. — stan
idealny oraz dużo części
silnikowo — podwoziowych
sprzedam tel. 26-21-15 po
17. A-747519-0

BMW 1802, Parking Plac
Konstytucji. A-738550-0
Cieciarowa Skoda 7000T
po kapitalnym, idealna.
Oferty „Życie”, Biuro
Ogłoszeń, Poznańska 38,
Warszawa. A-668172-0

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 1500 1972 wersja fińska
tel. 55-68-77. A-668090-1

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.
Fiat 126p, odbiór, 10-42-33.

lekarze i lekarzynie

Aktualnie, wille, mieszka-
nie 3-pokojowe, 78 m
kwaterunkowo zamienię
na mieszkanie w Warsza-
wie. Oferty „Życie”, Biu-
ro Ogłoszeń, Marszałko-
wska 3/5. A-750434-1

Kupię zakład trzyczęści w
miejscowości powyżej 15
tys. ludności. Oferty kie-
rowca: Degowski Tadeusz
ul. Wojska Polskiego 21
m 1, 81-800 Włocławek.
GP-533

Mieszkanie spółdzielcze M-3
superkomfortowe, telefon,
w Jastrzębie Zdroju za-
mienie na dom. Oferty
21. Kwapiński, 44-335 Ja-
strzębie Zdrój, Kąsalska
14/21. KA-68-1

Mieszkanie kwaterunkowe
M-2 w Koszalinie z wy-
godami, łoggia, telefon,
zamienie na podobne, co
większe w Warszawie.
Może być spółdzielcze.
Pokryje wszelkie koszty.
Adres: Alicja Rydzek, ul.
Bałtycka 36/12, 15-331 Ko-
szalin. A-668513

Mieszkanie 48 m kw. z la-
zienką w budynku dwu-
rodzinnym, oddzielne wej-
ście, sprzedaż, Stanisław
Dąbrowski, Suwalska, ulica
Kasjanowa 1/1. U-21

Niewielki obiekt do 0,5 ha,
zabudowania murowane
(może być ceglowo-zak-
szone), położenie — wo-
da, las, przy trasie Wars-
zawa — Katowice — ku-
pie Ryszard Słoboszewski,
66-200 Grudziądz, ul.
Śniadeckich 32/1. KA-85-1

Posiadam budynek 240 m
kw. i 0,5 ha działki —
sprzedam lub czekam na
inne propozycje. Komar-
ki, ul. Gospodarcza 12A.
A-750441-1

Sprzedam nową wille. Wia-
domość: EHK, Kołchanow-
skiego 7, Cebeterewicz. U-5

Sprzedam dom 250 metrów
do morza, 10 pokoi 3-o-
sobowych komfortowych z
pełnym wyposażeniem
plus telewizor, radio. Po-
ważne oferty. Fryzja,
76-153, Dąbrowa, ul. Po-
łudniowa 11, tel. 32-42.
GP-2430

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

Sprzedam dom przy ul. Go-
spodarczej 12A. A-750441-1

PRZEDSIĘBIĘCTWO BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

„BUDOSTAL-4”

Generalny Wykonawca Budowy Huty „Katowice” —

ZATRUDNI NATYCHMIAST:

● INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW budowy na stanowiska kierowni-
ków budów, mistrzów budowy — wymagane uprawnienia budo-
wlane oraz wieloletni staż pracy w przedsiębiorstwach budowa-
no-montażowych.

Pracowników fizycznych w zawodach:
betoniarz, blacharz, cieśla, dekarz, stolarz, murarz, zbrojarz,
operator sprzętu średniego i ciężkiego, kierowca z I i II kategorią
prawa jazdy, mechanik, blacharz i elektryk samochodowy, spawacz
elektryczno-gazowy, monter konstrukcyjny i wodno-kanalizacyjny,
ślusarz remontowy maszyn budowlanych, elektryk z uprawnieniami
bez ograniczeń oraz robotników budowlanych.

Zapewnia się:

— wynagrodzenie wg Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie,
— dla pracowników zamieszekowych nie meldowanych na pobyt sta-
ły w miejscu budowy a zamieszkałych w hotelach robotniczych
lub kwaterach prywatnych przysługuje dodatek za rozłąkę w wy-
sokości 30 zł dziennie,
— dodatek specjalny 25% od płacy zasadniczej,
— dla robotników bezpłatne posiłki regeneracyjne wydawane są
przez cały rok,
— odpowiednie warunki socjalno-bytowe,
— bezpłatne zakwaterowanie w hotelach robotniczych,
— możliwość zdobycia zawodu i podniesienia kwalifikacji.

Do podjęcia pracy należy zgłosić się z dowodem osobistym, ksią-
żeczką ubezpieczeniową i wojskową, ostatnim świadectwem pracy.

Zgłoszenia przyjmuje Dział Zatrudnienia i Plac — Centralny
Punkt Przyjęć PBP „Budostal-4” w Dąbrowie Górniczej ul.
Tworzeń 101 w godzinach od 7-18.

Dojazd pociągami do dworca w Dąbrowie Górniczej, a następnie
autobusem WPK nr 18, 27, 55 lub tramwajem nr 21 do przystanku
obok Głównego Placu Budowy. KA-5961-0

Lingwista-Oświata

Krajowa Spółdzielnia Pracy

INFORMUJE, ŻE POSIADA WOJNE MIEJSCA NA:

● laboratoryjnych, intensywnych kursach NAUKI JĘZYKÓW
OBCYCH w różnych dzielnicach Warszawy

● 14-dniowych WCZASACH JĘZYKOWYCH w Bukownie Tatrzań-
skiej połączonej z nauką języka angielskiego dla zaawansowa-
nych.

INFORMACJE: Biuro Spółdzielni, ul. Marszałkowska 83, tel. 29-09-88,
21-49-57 w godz. 9-15. KA-58-1

Przetarg

ZAKŁAD DOSKONAŁENIA ZAWODOWEGO w

Warszawie, ul. Podwałe 13 OGŁASZA I PRZE-
TARG NIEOGRANICZONY na sprzedaż niżej

wym. samochodów:

Lp. Marka i typ Rok pro- Nr rej. Cena
dukcji wywol. zł.

1 Fiat 125p 1974 WW 95-66 36.900
2 Fiat 125p 1973 54-86 WS 41.950
3 Fiat 125p 1973 94-80 WS 35.250
4 Fiat 125p 1972 59-26 WS 54.800
5 Fiat 126p 1975 07-51 WM 26.100
6 Fiat 126p 1976 84-40 WM 34.800
7 Dacia 1973 WS 65-67 76.500
8 Syrena 105L 1975 83-24 WS 34.650
9 Syrena 105L 1977 WAA-027 B 79.200
10 Fiat 125p 1973 54-52 TG 50.300
11 Fiat 12

OGŁOSZENIA OGŁOSZENIA OGŁOSZENIA OGŁOSZENIA

POLSKI ZWIĄZEK MOTOROWY
PROWADZI ZAPISY
NA KURSY SAMOCHODOWE

rozpoczynające się w miesiącach: styczeń, luty i marzec w następujących Ośrodkach:

- ul. Bielańska 6 — Śródmieście
- ul. Miedziana 8 — Śródmieście
- ul. Grabowska 1 — Wola
- ul. Kobielska 5 — Grochów
- ul. Żurawińska 4 — Bródno
- ul. Minerska 37 — Wawer

Zapisy codziennie w godz. 9-17.

Zgłoszenia zakładów pracy na kursy przykładowe przyjmuje oraz udziela szczegółowych informacji Dział Szkolenia PZM, ul. Jezuicka 2, tel. 31-96-37.

ogłoszenia drobne dla Warszawy i woj. st.

lekarskie

„ALFA” — ginekolog — zabieg; seksuolog — neurolog, urolog, okulista, laryngolog, kardiolog, EKG, internista, dermatolog, chirurg, proktolog, choroba (bytu), endokrynolog, tarczycy, badania cytologiczne, próby ciążowe, zabieg ginekologiczny. Telefon: 25-45-02, 25-34-97, Oryndak 15. A-74637-37.

„Aesklapio” — wizyty domowe lekarzy specjalistów konsultacje docten. elektroakustyczny. Dzwonienie godz. 8-20. 25-35-35 i 25-32-92 Lekarzka Spółdzielni Pracy Oddział „Zdrowie”.

Aby uzyskać wizytę domową lekarzy specjalistów dzwonić w godz. 8-20 telefon 25-35-35 i 25-32-92. Oddział „Zdrowie” Lekarzka Spółdzielni Pracy.

Choroby alergiczne leczymy 25-86-92. Przychodnia Oddziału „Zdrowie” Lekarzka Spółdzielni Pracy.

Chirurgia kosmetyczna i plastyczna — korekcia nosa, uszu, twarzy, usuwanie blizn i tatuaży, ortopedię, laryngologię, w Ośrodku Chirurgii Estetycznej Oddziału „Zdrowie” LSP w W-wie ul. Marszałkowska 84/92 telefon 21-62-26, 21-60-35.

Oddział „Zdrowie” LSP prowadzi przychodnię przy: ul. Żurawi 24a — tel. 25-85-92 i 25-48-46, ul. Puławska 33 — tel. 49-75-16, ul. Filtrów 62 — tel. 25-84-05, ul. Grzybowska 16/22 — tel. 20-80-35, ul. Broniewska 7 — telefon 33-44-19. Przyjmują lekarze z wszystkich specjalności, analizy laboratoryjne EKG, rentgen zastrzyki. Leczenie astmy oskrzelowej i kataru siennego tel. 25-85-92, 20-48-85.

Oddział „Zdrowie” LSP oferuje usługi lekarzy specjalistów stomatologów i protezistów w przychodni przy: Pruszków, ul. Niepodległości 5 — tel. 58-77-57 — specjalistki, tel. 58-77-57 — stomatolog; Ursus, ul. Sołtyskiego 1 — tel. 52-76-16; Grodzisk Maz., ul. Mała 13 — tel. 53-63-12 — stomatolog. KA-7-0.

Grupy krwi z wpisem do dowodu osobistego — w Warszawie przychodnia przy: Pruszków, ul. Niepodległości 5 — tel. 58-77-57 — stomatolog; Ursus, ul. Sołtyskiego 1 — tel. 52-76-16; Grodzisk Maz., ul. Mała 13 — tel. 53-63-12 — stomatolog. KA-7-0.

Pracownia mechaniczna samochodowa, W-wa Wola, ul. Młynarska 66. W-75012-1.

Pracownia sprężarki, tel. 26-85-67. W-75012-1.

Pracownia mechaniczna samochodowa, W-wa Wola, ul. Młynarska 66. W-75012-1.

Pracownia mechaniczna samochodowa, W-wa Wola, ul. Młynarska 66. W-75012-1.

Pracownia sprężarki, tel. 26-85-67. W-75012-1.

Pracownia mechaniczna samochodowa, W-wa Wola, ul. Młynarska 66. W-75012-1.

Pracownia mechaniczna samochodowa, W-wa Wola, ul. Młynarska 66. W-75012-1.

Pracownia sprężarki, tel. 26-85-67. W-75012-1.

Pracownia mechaniczna samochodowa, W-wa Wola, ul. Młynarska 66. W-75012-1.

Pracownia mechaniczna samochodowa, W-wa Wola, ul. Młynarska 66. W-75012-1.

Pracownia sprężarki, tel. 26-85-67. W-75012-1.

Pracownia mechaniczna samochodowa, W-wa Wola, ul. Młynarska 66. W-75012-1.

Pracownia mechaniczna samochodowa, W-wa Wola, ul. Młynarska 66. W-75012-1.

Pracownia sprężarki, tel. 26-85-67. W-75012-1.

Pracownia mechaniczna samochodowa, W-wa Wola, ul. Młynarska 66. W-75012-1.

Pracownia mechaniczna samochodowa, W-wa Wola, ul. Młynarska 66. W-75012-1.

Pracownia sprężarki, tel. 26-85-67. W-75012-1.

Pracownia mechaniczna samochodowa, W-wa Wola, ul. Młynarska 66. W-75012-1.

Pracownia mechaniczna samochodowa, W-wa Wola, ul. Młynarska 66. W-75012-1.

Pracownia sprężarki, tel. 26-85-67. W-75012-1.

Pracownia mechaniczna samochodowa, W-wa Wola, ul. Młynarska 66. W-75012-1.

Pracownia mechaniczna samochodowa, W-wa Wola, ul. Młynarska 66. W-75012-1.

Pracownia sprężarki, tel. 26-85-67. W-75012-1.

Pracownia mechaniczna samochodowa, W-wa Wola, ul. Młynarska 66. W-75012-1.

Pracownia mechaniczna samochodowa, W-wa Wola, ul. Młynarska 66. W-75012-1.

Pracownia sprężarki, tel. 26-85-67. W-75012-1.

Pracownia mechaniczna samochodowa, W-wa Wola, ul. Młynarska 66. W-75012-1.

Pracownia mechaniczna samochodowa, W-wa Wola, ul. Młynarska 66. W-75012-1.

Pracownia sprężarki, tel. 26-85-67. W-75012-1.

Pracownia mechaniczna samochodowa, W-wa Wola, ul. Młynarska 66. W-75012-1.

Cocker spaniele rodowocowe, tel. 17-37-01. W-75017-1.

Dwa fotele klubowe, zegar ścienny, stojący, tel.: 18-58-61, 8-10. W-75018-1.

Dalmatyńczyk, Faleńca, Ochocza 24. W-66837-0.

Drukarkę do kalkulacji, TI-88, TI-50, tel. 35-42-10 p. 18. W-66838-1.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r. Dnia 11 stycznia, 1979 r.

Zwracamy się z apelem i uprzejmą prośbą do wszystkich osób, których działalność lub praca związana była z Warszawskimi Zakładami Sprzętu Ortopedycznego mającymi poprzednio także nazwę „Warszawskie Wytwórnie Proter” i które są w posiadaniu informacji, dokumentów lub przedmiotów dotyczących naszego, istniejącego od 1919 r. Zakładu, wględnie mogą oświadczyć przekazując ciekawe informacje na temat historii Zakładu — o skontaktowanie się osobiste, telefonicznie lub listownie w sprawie współpracy z Komitetem Organizacyjnym obchodów 60-lecia istnienia Warszawskich Zakładów Sprzętu Ortopedycznego, Warszawa, ul. Bema 9 reprezentowanym w tym zakresie przez Obywatela Janusza PLEBANKA tel. 22-46-81 w. 66 w godz. 7.00-15.00 pok. 56.

Warszawskie Zakłady Sprzętu Ortopedycznego
WARSZAWA UL. BEMA 9, 00-973

Dojazd autobusami: 173, 373, 491, 184, 187, do rogu Wery Koszary i al. Jerozolimskich, które się łączą z ulicą Bema w dzielnicy OCHOTA.

motoryzacyjne

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Antykorozyjny zabezpieczający samochody, gwarancja awaryjności, Krasinskiego 41 — tel. 33-81-46. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Aktualnie sprzedam dwa, trzy i czteropokojowe. Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi...

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

Poszukuję lokalu na przedsi... Tel. 27-34-23, godz. 10-17. W-75018-1.

W dniu 13 stycznia 1979 r. zmarł **KAZIMIERZ WOJCIWICZ** inż. geodeta b. wieloletni zastępca dyrektora Instytutu Geodezji i Kartografii, odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką Za Zasługi dla Geodezji i Kartografii, Złotą Odznaką NRI i wielu innymi odznaczeniami.

Załam tęgąmany wieloletni Przyjaciel naszego Instytutu, Człowieka wyjątkowej rzetelności i nieczęstych zalet serce, znakomitego fachowca w swej specjalności.

Cześć Jego pamięci! Dyrektor, Organizacja Partynia, Rada Zakładowa, Kolo NOT oraz pracownicy Instytutu Geodezji i Kartografii

W dniu 13.1.1979 r. zmarł **STANISŁAW KUNICKI** długoletni pracownik i nieodżałowany Kolega. Zonle i Rodzinie Zmarłego sta droga składamy wyrazy głębokiego współczucia

Dyrekcja, Rada Zakładowa, POP, Koleżanki i koledzy WUSP Oddz. „Praca Kobiet”

